

Kasr-ı Arifan®

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

NUR

ULFET
Kaynaşma

BİRR
İyilik

ULÜV V
Yücelik

ŞEREF

4

**RASÛLÜLLÂH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'İN
KIYMETLİ ŞA'BÂN AYINA DEĞER
VEREN DEĞER GÖRÜR**

■ Ahmet Mahmut ÜNLÜ

54

**BERAAT GECESİNDE
BİR SENELİK KADERİMİZİ ETKİLEYECEK
DUALAR**

■ Cübbeli Ahmet Hoca

22 ZEHİRİ ALTUN KAPTA SUNARLAR, BAL DA ONUN SUÇ ORTAĞI.

■ Ali EREN

**32 İKİ BÜYÜK AY TARAFINDAN KUŞATILAN AY
ŞÂ'BÂN-I ŞERİF AYI**

■ Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Bu mübarek üç ayların manevi ikliminde yol almaya devam ediyoruz. Rabbimizin ayı olan Receb-i şerif ayını geride bıraktık ve Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in ayı olan Şa'ban-ı şerif ayına girdik elhamdülillah. Haklarında âyetler nazil olan, hadisi şerifler varid olan bu mübarek aylar ve içerisinde barındırdıkları kandil geceleri, bizim için çok büyük fırsatlardır.

Evvelce deve kervanları aylar süren çöl yolculukları yaparlarmış. Kızgın güneş altında, kum fırtınaları arasında sefer yapan bu kabileler, çöllerde yer yer rastlanan vahalarda konaklayıp dinlenir ve oralarda yorgunluklarını, susuzluklarını giderirlermiş. Böylece güçlerini tazeliyip yollarına devam edebilme imkanı bulurlarmış. Şimdi de şehirlerarası yolculuklarda, bazı dinlenme istasyonlarında mola verip, daha dinç ve dinlenmiş olarak yola devam etme imkanı oluyor.

İşte bu mübarek ayları ve geceleri de bir nevi böyle düşünebiliriz. Zira sene boyunca iş, güç ve dünya meşgalesi sebebiyle bunalan ruhumuz, bu mübarek ayların manevi iklimine girince ferahlıyor, rahatlıyor, katılaştıran kalplerimiz yumuşuyor, gönüllerimizin manevi kirini ve pasını temizleme imkanı ve fırsatı doğuyor.

Yolculuk yaparken, yol üzerinde pek çok trafik işaret levhaları ve ikaz lambalarına rastlarız. Peki bunlar ne içindir?..

Yolculuğun kazasız ve belasız geçmesi içindir. Bu işaret levhalarına uyup riayet edenler, canını da malını da korur ve selametle gideceği yere ulaşırlar. Riayet etmeyenler feci kazalara maruz kalırlar. Nitekim; "filan yerde kaza oldu, şu kadar kişi yaralandı, şu kadar kişi de can verdi." şeklindeki haberleri, hemen hemen her gün üzülerek iştiyoruz.

İşte bu mübarek gün ve geceler de, bir nevi bizim hayat yolculuğumuzdaki, ahiret yolunun manevi birer ikaz lambaları, uyarı levhalarıdır. Bu ikazları ciddiye alanlar selametle yolculuklarına devam edip, Cennete ve Ce-

malullaha ulaşırlar. Şeytanın iğvasına kapılıp uyarı ve ikazlara kulak asmayan ve son sürat heva ve hevesleri peşinden koşanlar ise, manevi bir kaza ile hüsrana uğrayanlardan olurlar, Allah muhafaza...

Bu ay Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e nispet edilmiş bir aydır. O'nun ayıdır. Öyleyse amellerimizde daha dikkatli olmalı, O güzeller güzeline bol bol salevat getirmeli, O'na layık bir ümmet olmaya gayret etmelidir.

Mahlukatın bir sene içindeki rızıkları, zengin veya fakir, aziz veya zelil olacakları, kim ölecek, kim doğacak, nerede yel, sel felaket olacaksa, tüm bunların takdir ve tespit edildiği bu mübarek aya, her kim kıymet verirse; güzel amellerde bulunup günahlardan sakınırsa; inşaallah bir sene boyunca bela ve musibetlerden muhafaza edilecektir. Nitekim Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmaktadır:

"Her kim Şa'ban-ı şerif ayına değer verip tazim eder, onda Allâh-u Teâlâ'dan sakınırsa; taatiyla amel eder, günahlara karşı nefesine hakim olup tutarsa; Allâh-u Teâlâ o kimsenin günahlarını affeder ve o sene vuku bulacak bütün bela ve hastalıklardan kendisini emin kılar."

Kıymetli Ârifân Okurları!

15 Temmuz Cuma Gününü, 16 Temmuz Cumartesi Gününe bağlayan gece Berat Gecesidir. İbadet ve taatte bulunup ellerini yüce dergaha açanların cehennemden beratlarını alacakları, Kadir Gecesinden sonraki en kıymetli gecedir...

Berat Gecesi, hakkımızda takdir ve tespitlerin yapılacağı; gerek maddî, gerekse mânevî her şeyin lehimize veya aleyhimize değişebileceği, kesinlikle uyanık olunması ve gaflet edilmemesi gereken bir gecedir...

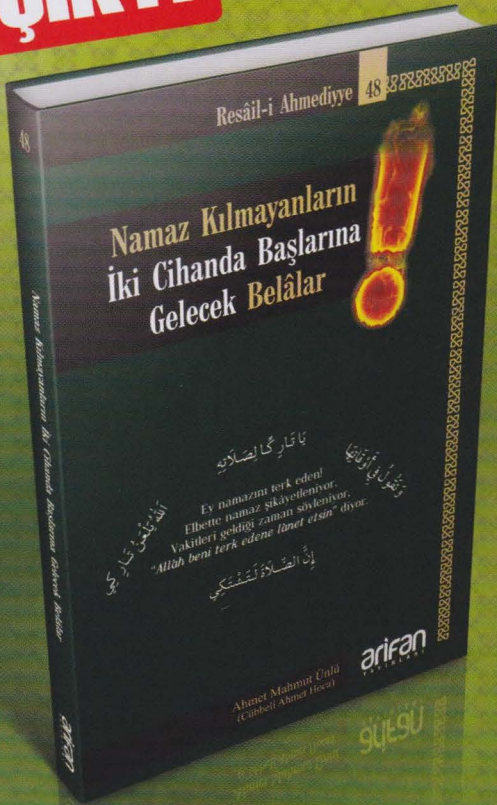
Şimdiden tüm okurlarımızın Berat Kandilini tebrik eder, bu geceyi Cehennemden Beratlerimizi almaya vesile kılmasını Rabbimden niyaz ederim!..

Fi Emanillah!

YENİ

NAMAZ KILMAYANLARIN İKİ CİHANDA BAŞLARINA GELECEK BELÂLAR

ÇIKTI

Ahmet Mahmut ÜNLÜ
(Cübbeli Ahmet Hoca)

arifan
YAYINLARI

Sipariş Hattı

444 18 10

04

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

RASÛLÜLLÂH (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'İN KIYMETLİ
ŞA'BÂN AYINA DEĞER VEREN DEĞER GÖRÜR

06

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

İNSAN ÖMRÜNÜN, ANNE KARNINDAN ÇIKIŞI İLE
BAŞLAYIP, ÖLEREK DÜNYADAN ÇIKIŞIYLA SON
BULACAK OLAN İKİNCİ MERTEBESİ

12

KEMAL ARKUN

İKİ CİHANDA AZİZ OLANLAR

16

MEHMET TALÜ

BERAT GECESİ VE GÜNDÜZÜNÜ İHYA ETMEK

22

ALİ EREN

ZEHİRİ ALTUN KAPTA SUNARLAR, BAL DA ONUN
SUÇ ORTAĞI.

28

ALİ KARA

EHLİ SÜNNETTE TEVESSÛL-3

TEMMUZ 2011

Yıl 4 Sayı 46

ISSN: 1307-7902

Arifan Yayın Film Adına

İmtiyaz Sahibi

Beyzade Prodüksiyon

Genel Yayın Yönetmeni

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Koordinatör

Fatih ARAZ

32

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

İKİ BÜYÜK AY TARAFINDAN KUŞATILAN AY ŞÂ'BÂN-I ŞERİF AYI

36

ADEM ŞENER

ÖLÜM VE ÖLÜME HAZIRLANMAK

42

ALİ ULVİ UZUNLAR

İSLAMİ EĞİTİM VE ÖZELLİKLERİ

46

SALİH MEMİŞOĞLU

BÜYÜ

50

CÜBBELİ AHMET HOCA

FIKHİ SUALLERİNİZE CEVAPLAR

54

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

DUALAR VE ZİKİRLER

www.arifan-e-dergi.com

Elektronik dergi dönemi başladı. Arifan dergisi daha baskıya girmeden görün.

Şifrenizi öğrenmek için: **444 18 10** veya edergi@arifandergisi.com

Bu hizmet sadece Arifan Dergisi abonelerine özeldir.

DİKKAT! HESAP NUMARALARIMIZ DEĞİŞMİŞTİR
LÜTFEN ÖDEMELERİNİZDE ABONE İSMİNİ BELİRTMEYİ UNUTMAYINIZ!

Görsel Tasarım

Yasin İNCE

Temsilci İrtibat

0212 521 93 92

Abone Dağıtım

Beyzade Yayınları

Tel: 444 18 10

Adres

Arifan Yayınları

Defterdar Mah. Meşatlık Sk. No: 8
(Halk Ekmek Fabrikası Yanı) Eyüp/İST.

Tel: 0212 521 93 92

Faks: 0212 534 43 75

www.arifandergisi.com

bilgi@arifandergisi.com

[şikayet: sikayet@arifandergisi.com](mailto:sikayet@sikayet@arifandergisi.com)

Yayın Türü

Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri

7 Renk Matbaa

*Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)

72,- TL

Yurt Dışı Abonelik Bedeli (Yıllık)

72,- Euro

Abonelik için Banka Hesap Noları

Beyzade Prodüksiyon adına

Bank Asya (Fatih Şb. Şube kodu: 22)

TL IBAN: TR32 0020 8000 2202 8166 1000 01

EUR IBAN: TR75 0020 8000 2202 8166 1000 03

USD IBAN: TR05 0020 8000 2202 8166 1000 02

Posta Çeki

Bütün PTT şubelerinden **640 14 25** Nolu

Posta çeki hesabına abonelik ücretlerinizi yatırabilirsiniz

RASÛLÜLLÂH (SALLÂLLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)İN KIYMETLİ ŞA'BÂN AYINA DEĞER VEREN DEĞER GÖRÜR

Allâh-u Te'âlâ'ya Zât'ının yüceliğine ve saltanatının azametine yaraşır şekilde hamdeder, kulu ve **Rasûlü olan Muhammed Mustafâ** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e, Ehl-i Beyt'ine, eshâbına ve cezâ gününe kadar ihsan üzere (iyilikte) onlara uyanlara **Allâh-u Te'âlâ'nın** ilminin ihâta ettikleri dolusunca salât-ü selâm ederim!

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in ayı olan şa'bân-ı şerîfinizi ve bir senelik kaderlerin takdir buyrulduğu beraat gecenizi de peşînen tebrik eder, hepimizi bu kıymetli ayda ve o mübarek gecede sâlih amellere ve makbul dualara muvaffak kılınmamızı **Mevlâ-i Mûte'âl'**den niyaz ederim.

ŞA'BÂN-I ŞERÎF HAKKINDAKİ HADİS-İ ŞERİF VE RİVÂYETLER

Şa'bân-ı şerîfin üstünlüğünü belirten birçok hadîs-i şerîf mevcuttur. Bazılarını zikredecek olursak; **İbni Abbâs** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **"Receb Allâh-u Te'âlâ'nın ayıdır. Şa'bân benim ayımdır. Ramazan ise ümmetimin ayıdır."** (Ebû'l-Feth ibni Ebi'l-Fevâris, el-Emâlî, Ali el-Muttakî, Kenzû'l-ummâl, no:35164, 12/310; Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/325; Ali el-Kârî, Cem'u'l-vesâil fî şerhi's-Şemâil, 2/121-122; Zebîdî, el-lthaf, 4/256; İbni Arrâk, Tenzihü's-şerî'a, Salât:50, 2/90; Aclûnî, Keşfü'l-hafâ, no:1358 1/510)

Seyyid Mâlikî (Rahimehullah)ın beyanına göre; hadîs-i şerîfte geçen: **"Şa'bân benim ayımdır"** ifadesi, "Onun kıyamını (gece ibâdetini) ben sünnet kıldım" anlamına gelmektedir. **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)

şa'bân ayını, kendisine salât-ü selam âyeti o ayda nâzil olduğu için de zâtına izafe etmiş olabilir. (Mâ zâ fî şa'bân, sh:25)

Enes ibni Mâlik (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **"Şa'bân benim ayımdır. Kim şa'bân ayına değer verirse, muhakkak ki o benim emrime önem vermiş olur. Benim emrimi büyük tutana ise, ben kıyâmet günü öncü bir kurtarıcı ve iyi bir hazırlık olurum."** (Beyhakî, Fedâilü'l-evkât, no:10, sh:94-95; Şu'abu'l-îmân, no:3532, 5/346-347; Süyûtî, ed-Dürrü'l Mensûr, 4/186, Cem'u'l-cevâmi', 1/520)

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **"Şa'bân benim ayımdır. Ramazan ise ümmetimin ayıdır. Şa'bân, günahları örten bir aydır. Ramazan ise insanı tertemiz eden bir aydır."** (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/341; Sâfûri, Nüzhetül-mecalis, 1/142; Aclûnî, Keşfü'l-hafâ, no:1551, 2/9)

Enes ibni Malik (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **"Recebin, diğer aylardan üstünlüğü, Kur'ân'ın, diğer kelimelerden üstünlüğü gibidir. Şa'bânın diğer aylardan üstünlüğü ise benim diğer peygamberlerden üstünlüğüm gibidir. Ramazanın diğer aylardan üstünlüğü de Allâh-u Te'âlâ'nın yaratıklarına karşı üstünlüğü gibidir."** (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/341; Safûri, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Ebû Ümâme el-Bâhilî (Radiyallâhu Anh)dan

rivâyet edildiğine göre; şa'bân-ı şerîf girdiğinde **Rasûlüllâh** (Sallallahu Aleyhi ve Selem) şöyle buyurdu: **"Nefislerinizi şa'bân için temizleyin ve onda niyetlerinizi güzel yapın. Çünkü Allâh-u Te'âlâ beni size karşı üstün kıldığı gibi, şa'banı da diğer aylardan üstün kılmıştır."** (Ahmed ibni Hicâzî, Tuhfetü'l-ihvan, sh:4)

Rasûlüllâh (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bu hadîs-i şerifinde bütün bedenini iyice temizlemesine işaret buyurmuştur. Temizlik; zâhirî ve bâtinî pisliklerden arınma anlamında iki türlü değerlendirilir. Görünen pislik; elbiseye ve bedene bulaşan türdendir ki bunun temizliği suyla olur. Görünmeyen pislik ise; günahlardır. Bunların tahareti, tevbe ve beş vakit namaz gibi salih amellerle olur. Hadîs-i şerifte kastedilen mana da budur. **"Onda niyetinizi güzel yapın"** cümle-i nebeviyesi, niyetin önemine işaret etmektedir.

Nitekim **Ömer ibni Hattab** (Radiyallahu Anh) dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem): **"Ameller ancak niyetlere göredir"** (Buhârî, no:1) buyurmuştur. Amellerin sonu varsa da, niyetlerin sonu yoktur. Bu yüzden bir Müslüman, az amelle de ölse, İslam üzere öldüğü için, cennette ebedî kalacaktır. Fâsiklar, günahları yüzünden cehenneme girecek olsalar da, orada sonsuza dek kalmayacaklardır. Kâfirin iyi amelleri ne kadar çok olsa da, cehennemde ebedî kalacaktır.

Herkes ameline göre karşılık görecektir olsaydı, mükâfât ve cezaların bir sonu olması gerekirdi. Lâkin ebediyet (sonsuzluk) mefhumu, amelin değil, niyetin karşılığıdır. Çünkü Müslümanın niyeti sonsuza dek İslam'ı yaşamaktır. Kâfirinki ise, ebediyen gavurlukta kalmaktır.

Âişe (Radiyallahu Anhâ) şöyle buyurmuştur: **"Rasûlüllâh** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) **in sevdiği ay, şa'ban ayıydı ki onu(n orucunu) ramazana ekledi."** (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/340)

ŞA'BÂN-I ŞERİF HAKKINDA ÂLİMLERİN SÖZLERİ

Şa'bân-ı şerîfin fazîletine dâir ulemâdan birçok nakil gelmiştir ki, biz de bu bapta bunlardan

bazısını rivâyet edelim. **Ebû Bekr el-Verrak el-Belhî** (Radiyallahu Anh): "Receb ayı ekim ayı, şa'bân ayı ekim sulama ayı, ramazan ayı ise ekimin hasat ayıdır" demiştir. Yine buyurmuştur ki: "Receb ayı rüzgar gibi, şa'bân ayı bulut gibi, ramazan ayı ise yağmur gibidir."

Zünnûn-u Mısırî (Radiyallahu Anh) şöyle buyurmuştur: "Receb günahları bırakmak, şa'bân ibâdetlere yönelmek, ramazan ise dereceler beklentisine girmek içindir. Günahları bırakmayan, ibâdetlere yönelmeyen ve mertebelere heveslenmeyen kimse boş işlerle uğraşanlardır."

Sâlihlerden biri şöyle buyurmuştur: "Sene bir ağaç gibi kabul edilirse, receb o ağacın yaprak açma dönemi, şa'bân meyve verme mevsimi, ramazan ise o ürünlerin toplanma zamanıdır. O mahsülleri devşirenler ise müminlerdir. İbadet tohumunu recebde ekmeyen, şa'bân ayında da o tohumu gözyaşıyla sulamayan kişi, ramazandaki rahmet hasadına nasıl ulaşabilir?!"

Denilmiştir ki: "Receb **Allâh-u Te'âlâ'nın** mağfiretine, şa'bân **Rasûlüllâh** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)in şefaatine, ramazan ise sevapların kat kat edilmesine tahsis edilmiştir. Diğer aylarda yapılan bir hasene on misli, recebde yetmiş katı, şa'bânda yedi yüz misli, ramazanda ise bin katıdır." (Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/326; Safûrî, Nûzhetü'l-mecâlis, 1/142; Ahmed ibni Hicâzî, Tuhfetü'l-ihvan, sh:10)

Nîsâbü'rî (Rahimehullâh) şöyle demiştir: **"Allâh-u Te'âlâ** tarafından, recebde şöyle buyrulmaktadır: 'Recebde seni şefaatsiz bağışlarım, şa'bânda seni bağışlar, **Rasûlümü** de senden razı ederim. Ramazanda ise seni bağışlar, diğer müminlere de şefaatsiz kılarım.

Ben bu üç ayı üç odalı bir hamam gibi yaptım. Kul birinci odaya girip bir saat oturur, sonra alışıp ikinci odaya girer, sonra üçüncü odaya girip kendisini temizler. O halde receb istiğfar, şa'bân namaz, ramazan ise Kur'an ayıdır."

Allâh-u Te'âlâ cümlemize bu mübârek ayın sahibi hürmetine ramazan-ı şerîfe kavuşmadan önce günahlardan aklanmayı ve ümmetin ayı olan ramazan-ı şerîfe tertemiz kavuşmayı nasib eylesin. Âmîn!

İNSAN ÖMRÜNÜN, ANNE KARNINDAN ÇIKIŞI İLE BAŞLAYIP, ÖLEREK DÜNYADAN ÇIKIŞIYLA SON BULACAK OLAN İKİNCİ MERTEBESİ

Zât'ının celâline ve saltanatının azametine lââyık olacak şekilde **Allâh-u Te'âlâ'**ya hamdederek, Rasûlü **Muhammed Mustafâ** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e, Ehl-i Beyt'ine, ashâbına, ve din gününe kadar ihsan üzere (iyilikte) onlara tâbî olanlara **Allâh-u Te'âlâ'**nın ilminin ihâta ettikleri dolusunca salât-ü selâm ederim!

Bu yazımızda Haziran 2010 sayımızda yazdığımız "İnsan ömrünün mertebeleri" hakkındaki yazımıza devam ederek insan hayatının ikinci merhalesi olan "Anne karnından çıkışı ile başlayıp, ölerək dünyadan çıkışıyla son bulacak olan" ikinci mertebeyi beyana devam edeceğiz.

Şu bilinsin ki; bu ümmet diğer ümmetlere nazaran en kısa ömre sahip olmuştur. Geçmiş ümmetlerden bin sene yâhut daha ziyade bir hayat yaşayanlar bile olmuştur.

Bazı ulemânın beyânı vechile; geçmiş üm-

metlerden bir adam seksen yaşını geçmedikçe rüyalanmazdı (bülüğa ermezdi). Hatta iki yüz yaşında vefat eden biri olduğunda az yaşadığı için herkesin ona acıdığı dahi rivayet olunmuştur.

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen sahih bir hadîs-i şerîfte beyan edildiği üzere:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اِخْتَتَنَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقَدُومِ»

"İbrâhîm Aleyhisselâm seksen yaşından keserle sünnet olmuştur." (Buhârî, el-Enbiyâ:11, no:3178, 3/1244)

Rivayet olduğuna göre; **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) diğer ümmetlere nazaran kendi ümmetinin ömrünü kısa bulunca **Allâh-u Te'âlâ'**nın taatında geçirecekleri ömürlerinin uzun olması için **Allâh-u**

Te'âlâ'dan dilekte bulundu. **Allâh-u Te'âlâ** da ömürlerinin bereketini uzun kılmak, sevaplarını ve hasenelerini kat-kat yapmak için bu ümmete bin aydan hayırlı olan bir kadir gecesi nasip etti.

Bu nedenle bu ümmetin bir ferdi kadir gecesinde ibadet yaparak seksen üç sene dört aya tekâbül eden bin ay kadar kıyamda bulunmuş sayıldı. Buna göre on iki sene kadir gecesinde kıyam yapmaya muvaffak olan kişi bin sene ibadet içerisinde yaşayan gibi sayılır oldu.

Artık bu hesap iyi düşünülecek olursa **Allâh-u Te'âlâ**'nın, **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'in ümmetine îtinası hürmetine bu ümmete ne hayırlar nasip ettiği iyice anlaşılır.

Şu bir gerçek ki; ellili yaşlarla yetmişli yaşlar arasında yaşanacak olan şeyhûhat döneminde **Allâh-u Te'âlâ**'ya dönme, âhirete azık toplama, dünyaya karşı zühd (soğukluk) ve ibadette gayret halleri insana gâlip gelir.

Zira bu yaşlar **Allâh-u Te'âlâ**'nın muvaffak kıldığı kimseler için vakar, huşû, oyun ve eğlencelerden sakınma zamanlarıdır. Bunun aksine hareket edip bu yaşlarda eğlenceye meyledenler ise hadîs-i şerîflerde çok kötü bir halde anılmışlardır.

Nitekim **Ebû Hureyre** (Radyallâhu Anh) dan rivayet edilen sahih bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الشَّيْخُ
الرَّانِي وَالْإِمَامُ الْكَذَّابُ وَالْعَامِلُ الْمَرْهُوُّ.»

“Üç kimse vardır ki, Allâh-u Te'âlâ kıyâmet günü onlara nazar etmez (rahmetiyle bakmaz), onlar da; yaşlıyken zinâ eden, (güçlü olduğu için hiç yalan söylemeye ihtiyacı yokken) yalan söyleyen devlet reisi, bir de kibirli fakir” (İbni Hibbân,

es-Sahîh, no:4413, 10/261) buyurarak, zina her hâlükarda büyük bir günahsa da **Allâh-u Te'âlâ**'dan daha ziyade korkması ve utanması beklenen yaştaki birinin zinasını çok çirkin bir fuhuş olarak nitelemiştir.

Yine bu şeyhûhat döneminde Müslümanın nûru kabul edilen beyazlama hâli insana galebe çalar.

Nitekim **Ömer ibni Hattâb** (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ شَابَ
شَبِيَّةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

“Her kim İslam içerisinde yaşlanırsa o yaşlılık kıyâmet günü kendisi için bir nur olur” buyurmuştur. (İbni Hibbân, es-Sahîh, no:2983, 7/251)

Naklolunduğuna göre ilk olarak saçı-sakalı ağarmaya başlayan **İbrâhîm Halîl** (Aleyhisselâm) olmuştur.

Kendisinde aklı görürnce: “Yâ **Rabbi!** Bu nedir?” demiş, **Allâh-u Te'âlâ:** **“Bu vakardır”** buyurunca, o da: “Ya **Rabbi!** Benim vakarımı artır” diyerek saçının-sakalının tamamen ağardığını görmüştür.

Hatîb ibni Nebâte (Rahimehullâh): “Yaşlılık ecelin yaklaştığını, emel döşeğinin dürülme vakti geldiğini, göçün yavaşladığını hatırlatıcıdır.

Yaşlılık hiçbir şeyle islah edilemeyecek bir fesat ve hayat sınırında kapatılması mümkün olmayan bir gediktir ki, insanı çürüyeceği yere doğru götürmektedir. Artık ne olur siz yaşlılığınızın nûrunu, günahlarınızın nârıyla yakmayın” demiştir.

Enes (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i kudsîde **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: «إِنِّي لَأَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِي وَأَمْتِي يَشِيْبَانِ فِي الْإِسْلَامِ فَتَشِيْبُ لِحْيَةُ عَبْدِي وَرَأْسُ أُمَّتِي.»

“İslam içerisinde yaşlanan ve İslam’ı yaşarken sakalı, saç-başı ağaran erkek ve kadın kuluma, bu halden sonra azâp etmekten elbette hayâ ederim.”
(Ebû Ya’lâ, el-Müsned, no:2764, 5/153)

Yine **Enes** (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen diğer bir hadîs-i kudsîde de **Allâh-u Te’âlâ** şöyle buyuruyor:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: وَعِزَّتِي وَجَلَالِي وَجُودِي وَفَاقَةَ خَلْقِي إِلَيَّ وَارْتِفَاعِي فِي عِزِّ مَكَانِي إِنِّي لَأَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِي وَأُمَّتِي أَنْ يَشِيْبَا فِي الْإِسْلَامِ ثُمَّ أَعَذَّبَهُمَا. ثُمَّ بَكَى فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا يُبْكِيكَ، قَالَ: «أَبْكِي مِمَّنْ يَسْتَحْيِي اللَّهَ مِنْهُ وَلَا يَسْتَحْيِي مِنَ اللَّهِ.»

“İzzim, celâlim ve cömertliğim hakkı için, kullarımın Bana ihtiyacı ve Benim ‘izzetli mekânımdaki yüceliğim bahşı için, Müslüman olarak yaşlanan erkek ve kadın kuluma azâp etmekten elbette hayâ ederim.”

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) bu hadîs-i şerîfi rivayetinden sonra ağlamış, bunun üzerine: “Yâ **Rasûlellâh!** Seni ağlatan nedir?” diye sorulduğunda: **“Allâh kendisinden hayâ ettiği halde Allâh’tan hayâ etmeyen kimselerin hâline ağlıyorum”** buyurmuştur. (İbni Hibbân, Beyhakî, Süyûtî, Cami’u’l-ehâdîs, no:11583, 24/216)

Yaşlı bir Müslümana karşı yapılması gereken vazîfelere gelince; **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu

Aleyhi ve Sellem) yaşlılara tâzim edilmesine teşvik buyurmuştur.

Nitekim **Ebû Mûsâ el-Eş’arî** (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ.»

“İslâm (yolun)da (saçı-sakalı ağartarak) yaşlanan kişiye değer vermek, Kur’ân(ın ahkâmın)da aşırı gitmeyen (İslâm’ın hükümlerini meşrû edildiği şekilde muhâfaza edip, zorluk çıkarmak istemeyen) ve Kur’ân’dan uzak kalmayan hâmil-i Kur’ân (hâfız ve âlim) bir zâta ikramda bulunmak, bir de adâletli devlet reisine hürmet etmek Allâh-u Te’âlâ’ya tâzimden sayılır.” (Ebû Dâvûd, Edeb:23, no:4845, 4/411; Beyhakî, Şu’abü’l-îmân, no:10988, 7/460)

İbni Abbâs (Radyallâhu Anhümâ)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَيْسَ مِمَّا مَنْ لَمْ يُوقِّرِ الْكَبِيرَ وَيَرْحَمِ الصَّغِيرَ وَيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ.»

“Büyüğe hürmet etmeyen, küçüğe acımayan, iyiliği emretmeyen, kötülükten de menetmeyen bizden değildir.” (İbni Hibbân, es-Sahîh, no:458, 2/203)

Enes ibni Mâlik (Radyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا أَكْرَمَ شَابًّا

شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَيْضَ اللَّهِ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ.

“Bir genç yaşından dolayı yaşlı birine değer verirse mutlaka Allâh-u Te’âlâ ona yaşlandığı zaman kendisine değer verecek birini nasip eder.” (Tirmizî, el-Birrü ve’s-Sıla:75, no:2022, 4/372)

İmâm-ı Ğazâlî (Rahimehullâh)ın beyanına göre; bu hadîs-i şerîf bu kişiye sevap verileceğinden öte, uzun yaşayacağını da müjdelmektedir.

YETMİŞ YAŞINDAN SONRAKİ DÖNEM

Daha sonra insan şeyhûhat (yaşlılık) hâlinden çıkarak herem ve kiber (kocalma) hâline intikal eder ki, bu da yetmiş yaşından sonraki dönemdir. Bu yaşlara gelen insana zâfiyet çöker, artık bütün duyuları ve uzuvları güçsüzleşir.

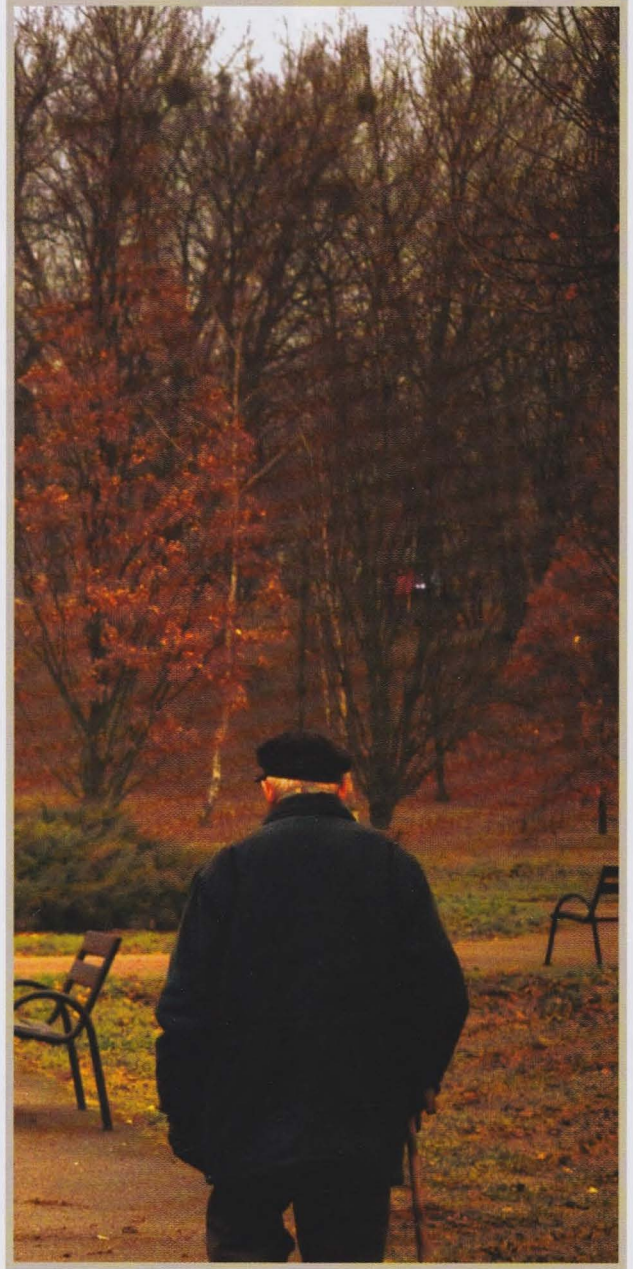
Nitekim **Allâh-u Te’âlâ:**

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

“Ancak Allâh’tır O Zât ki; sizi yaratmaya bir zayıflık (alâmeti olan meni gibi bir su)dan başlamış, sonra o zâfiyetin ardından (bedeninize ruh verdiğinde, daha sonra da ergenlik çağına ulaştığınızda) bir kuvvet yaratmış, sonra (yaşlılık çağına vardığınızda) kuvvetin ardından da farklı bir güçsüzlük ve ihtiyarlık meydana getirmiştir.

(Bunların hiçbirisi akılsız tabiatın işlerinden olmayıp, hepsi de sadece O’nun irâde ve kudretiyle meydana gelmektedir.) **O, dilediğini yaratmaktadır.** (İnsanların yaratılma aşamalarını hakkıyla bilen) **Alîm de,** (bunca farklı şekiller arasında istediği sûreti dilediği kuluna tahsîse gücü yeten) **Kadîr de ancak O’dur”** (Rûm Sûresi:54) buyurmaktadır.

Daha sonra insan erzel-i ömre reddolunur ki, bu hususta da **Allâh-u Te’âlâ:**

﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ

عِلْمٍ شَيْئًا﴾

“İçinizden bir kısmı, (evvelce sahip olduğu) **birçok bilgiden sonra** (kuvvetleri eksiltilecek ve duyuları bozularak) **hiçbir şey bileme(z hale gel)sin diye** (insan) **ömrü(nü)n en rezil çağı** (olan bunaklık durumu)na (ve bebekken yaşamış olduğu akıl ve güç zafiyetine) **geri çevrilmektedir”** (Hac Sûresi:70’den) buyurmuştur.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) beş vakit namazın ardından yaptığı dualarında:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرُدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.»

“Ey Allâh! Korkaklıktan Sana sığınırım, ömrün en rezil çağına döndürülmekten Sana sığınırım, dünyanın fitnelerinden (sıkıntılarından) Sana sığınırım, kabir azâbından Sana sığınırım” (Buhârî, el-Cihâd ve’s-Siyer:25, no:2667, 3/1038) ifadeleriyle bu hâlê düşmekten **Allâh-u Te’âlâ**’ya sığınmıştır.

Zebur kitabında buyrulduğu üzere:

«مَنْ بَلَغَ السَّبْعِينَ اشْتَكَى مِنْ غَيْرِ عِلَّةٍ.»

“Yetmiş yaşına ulaşan kimse hiçbir hastalığı olmasa da şikâyetlenmeye başlar.”

Bir kere **Huzeyfe** (Radıyallâhu Anh): “Yâ **Rasûlellâh!** Ümmetinin ömürlerini bize bildirir misin?” dediğinde, **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):

عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!

أُنْبِئْنَا بِأَعْمَارِ أُمَّتِكَ؟ قَالَ: «مَا بَيْنَ الْخَمْسِينَ

إِلَى السِّتِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَبْنَاءُ

السَّبْعِينَ؟ قَالَ: «قَلَّ مَنْ يَبْلُغُهَا مِنْ أُمَّتِي رَحِمَ

اللَّهُ أَبْنَاءَ السَّبْعِينَ، وَرَحِمَ اللَّهُ أَبْنَاءَ الثَّمَانِينَ.»

“Elli ile altmış arası” buyurmuş, o zaman sahâbe: “Yâ **Rasûlellâh!** Yetmiş yaşındakiler (olmayacak mı?!)” diye sorduğunda:

“Ümmetinden o yaşa ulaşan pek az olacaktır. **Allâh-u Te’âlâ yetmiş yaşına ulaşanlara rahmetiyle muâmele etsin, Allâh-u Te’âlâ seksen yaşına ulaşanlara da rahmet eylesin**” diye dua buyurmuştur. (Bezzâr, el-Müsneid, no:2842, 1/434)

Şâir ne güzel söylemiştir:

مَنْ عَاشَ أَخْلَقَتْ الْأَيَّامُ جِدَّتَهُ

وَخَانَهُ ثِقَاتُهُ السَّمْعُ وَالْبَصَرُ

“Uzun yaşayanın günler yeniliğini eskitir, En güvendiği kulağı da gözü de ona hâinlik eder.”

Diğer bir şâir de şöyle söylemiştir:

تَمُرُّ بِنَا الْأَيَّامُ تَتْرَى وَإِنَّمَا
نُسَاقُ إِلَى الْأَجْدَاثِ وَالْعَيْنُ تَنْظُرُ
فَلَا عَائِدُ ذَلِكَ الشَّبَابُ الَّذِي مَضَى
وَلَا زَائِلُ هَذَا الْمَشِيبُ الْمَكْدَرُ

“Ardı ardına günler geçmektedir ama aslında biz, Gözümüz bakarken kabirlere sevk edilmekteyiz.

Artık ne geçen gençlik geri dönecektir, Ne de hayatı bulandıran bu yaşlılık gidecektir.”

Bu manada yine şöyle denilmiştir:

لَذَّةُ الْعَيْشِ صِحَّةٌ وَشَبَابٌ
فَإِذَا وَلَّىا عَنِ الْمَرْءِ وَلَّى
وَإِذَا الشَّيْخُ قَالَ أَفِّ فَمَا مَلَّ
سَلَّ حَيَاةً وَإِنَّمَا الضَّعْفُ مَلَا

“Hayatın tadı sağlık ve gençliktir, Onlar kişiden yüz çevirdi mi, lezzet de yüz çevirir.

Bir ihtiyar: ‘Of’ dediği zaman aslında hayattan usandığı için değil, Lâkin zâfiyetten bıktığı için böyle demektedir.”

Allâh-u Te’âlâ cümlemize ibadet ve taat ile geçirebilecek hayırlı uzun ömürler nasîp eylesin.

Rükû ve secdeden mahrum olacak derecede elden-ayaktan düşmekten cümlemizi muhafaza eylesin ve âhirette azâp etmekten hayâ ettiği o saçını sakalını İslam yolunda ağartan bahtiyar kullarına ilhâk eylesin.

Âmîn! (Habîb Abdullâh ibni Alevî el-Haddâd, Sebîlü’l-iddikâr, sh:41-46)

İKİ CİHANDA AZİZ OLANLAR

Merhaba Sevgili Arifan okuyucuları

Çok değerli ehl-i sünnet alimi Cübbeli Ahmed Hoca kardeşimin nazik davetine icabet ederek biz de Kasr-ı Arifan ailesine dahil olduk. Aslında bu güzide aile ile 35 sene önce İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesinde öğrenci iken haşır neşir olmuştuk. O sıralarda pazar günleri sabah namazlarını İsmailağa camiinde kılar, Mahmud Efendi Hazreterinin derslerini takip ederdik.

İsmailağa Camiine geldiğim zaman kendimi adeta Osmanlı Ülkesindeymiş hisseder, Sünneti seniyyeye uygun sakal ve sarıklı nur yüzlü Müslümanları gördükçe o günün terör ve kaosu içinde bunalan gönlüm ferahlardı.

O günün Türkiye'sinde kardeş kardeşi öldürürken bu seçilmiş insan topluluğu memleket sathını medreseye çevirmiş kültür emperyalizminin kiskacında ki milletin çocuklarına cenab-ı hakkın kelamını öğretmekle meşguldü. Zira bu rehber insan çok iyi biliyordu ki, kelam-ı kadime sarılanlar daima aziz, ona karşı duranlar da zelil olurdu. Tıpkı dünyanın gelmiş geçmiş en muhteşem süper devletini kuran Osman Gazi'nin gençliğinde misafir olduğu bir evde duvarda asılı Kur'anı kerimi görünce sabaha kadar uyumadan ibadet ederek sabahladığında gaipten gelen seste buyrulduğu gibi;

_Ey Osman!

Sen ki bizim kelam-ı kadimmize hürmet ve tazimde bulundun. Biz dahi bu sebepten senin evladını, etbaini ve eşyanı âlemde muazzez ve mükerrem kıldık.

İşte o saygı sebebiyle Osmanlı Devletinin nizam-ı âlem ideali altı asır dünya barışını sağlamış, İlayı Kelimetullah ve Kızıl Elma idealleri Osmanlı'nın motor gücü olmuştu.

İşte bu sebepten Osman Gazi'nin kurduğu Osmanlı Devletinin tarihi baştanbaşa bir fazilet kitabıdır. Birbiri ardı sıra bu kadar büyük ve kudretli padişah yetiştiren başka bir hanedana tarih şahit olmamıştır.

Müjdelenen Osmanlı padişahlarında **"Ölürsem şehid, kalırsam gaziyim."** düşüncesine hâkim idi. Avrupalı bütün Hıristiyan ülkeleri bir araya gelmiş Balkanlar'daki ve Anadolu'daki bütün Müslümanları öldürerek yok etmek niyetiyle büyük bir haçlı ordusu teşekkül ettirmişti. Bu haçlı ordusunun karşısına Kosova sahrasında çıkan Murad-ı Hüdavendigâr'ın son duası **"Ya rabbi, beni din yolunda şehid, ahirette bahtiyar eyle."** olmuştu.

"Bizim davamız kuru bir cihangirlik davası değil, i'lâ-yı Kelimetullahtır" diyen Osman gazinin bu vasiyetine sınıksız sarılan bütün evlatları ve Osmanlı Devlet adamları ilayikelimetullah, yani Allah'ın ismini yeryüzüne yayma davası uğruna üç kıtada at koşturmuşlardı.

Bir idealin sürekli canlı kalabilmesi için belirli bir hedefle sınırlandırılmaması gerekirdi. Osmanlı da kızıl Elma ile ideallerini kısıtlamamıştı. Kızıl Elma, ufuk gibi yaklaştıkça uzaklaşan bir idealdi. Mekânın söz konusu olmadığı ideal...

Bu iki ideal olmasaydı bir Hıristiyan kumandan olarak Osmanlı'ya karşı Bursa kalesini savunurken hidayete ererek Müslüman olup Avrupa'nın altını üstüne getiren Akıncı Ocağını kuran Evrenos Bey ölümüne kadar neden at üstünde balkanların fethi için hayatını vakfetsin ki? Yine bu Evrenos Bey'in bütün oğulları niçin babalarının yolundan gitmesinler ki? Böylesine mukaddes bir ideale kilitlenmiş olmasaydı 70 yaşını aşır pir-i fani haline gelen Kanuni son nefesini rahat döşğinde değil de Zigetvar Kalesinin fethi sırasında verir miydi? Evet, ideal ve hedef olmadan harekete geçmek çok zordur. Ancak Mukaddes davalarda ölüm bile güzeldir.

Osmanlı'nın bu yüce idealinin detayıyla anlatıldığı 36 Osmanlı Padişahının her birine ayrı ayrı yazdığımız on beş bin sayfalık **"Dünyaya nizam verenler"** kitap setimiz o büyük cihangirlere olan vefa borcumuzun tezahürüdür. Milletimiz bu esere yoğun ilgi göstererek Osmanlı'ya atılan iftiralara inanmadığını göstermektedir.

TV 5 televizyonunda sunduğumuz **"Tarihin İşığında"** programında detayıyla anlatmaya çalıştığımız bu büyük ideal ile bu idealin İngilizler tarafından üç asır boyunca yıkılmaya çalışılması sonucunda 25 milyon km² lik Osmanlı vatanının yüzde doksan yedisinin elimizden çıkması milletimiz tarafından ibret nazarlarıyla izlenilmekte, seyircinin yoğun ilgisi sonucu telefonlarımız kilitlenmektedir. Bütün bu hususlar da göstermektedir ki Osmanlı'nın tarih sahnesinden çekilmesinin üzerinden bir asır geçmesine rağmen o büyük devletin dünya tarihinde bıraktığı derin iz her türlü zorlamaya rağmen silinmemiştir.

Asrımızda, haçlı seferleri bütün acımasızlığıyla sürmekte Osmanlı Coğrafyasından koparılan 63 ülke Osmanlı şemsiyesi altında yaşadığı huzur ve mutluluğu bir türlü bulamamaktadır. Bir asır önce İngilizlerin sinsice Osmanlı'ya düşman ederek ayırdığı Mısır, Suriye, Libya, Hicaz, Yemen, Fas, Tunus, Libya, Filistin ve diğer İslam ülkeleri bugün kan ağlamaktadır.

Haçlılar bir taraftan İslam ülkelerinde kargaşa çıkararak, oluk gibi kan dökerken öte yandan Müslümanları İslam'dan ayırıp inanç ve kültürlerini yok etmeye çalışmaktadır. Müslümanların inanç ve ibadetlerine tahammül edemeyen Haçlı AB Ülkeleri minare yıkma yarışına

girenken öte yandan da sevgili peygamberimiz hakkında iğrenç karikatürler yayınlarken dünyadaki bütün Müslümanlara hakaret etmektedirler.

Danimarkalıların peygamber efendimize yaptığı bu saygısızlığı ülkemizde yayın yapan bazı televizyon ve gazeteler de şanlı ecdadımıza karşı sergilemektedir.

Osmanlı'nın zirvesini teşkil eden Kanuni dönemini anlattığını iddia eden bir dizi her geçen gün hayâsızlığını artırarak o yüce sultana saldırmaya devam etmektedir.

Bizans saraylarından daha vahim görüntüler sergilenen malum dizinin Osmanlı sarayı ve Kanuni dönemiyle hiç alakası olmadığı gibi senarist, yapımcı ve danışmanlarının Osmanlı ve harem konusunda zır cahil olduklarını ortaya koymaktadır.

Cihan hakani Kanuni'yi günümüz zampara devlet adamlarına benzetmeye devam eden dizi sorumlularının Müslüman haremî nasıl olur ve Osmanlı Haremî hakkında Cübbeli Ahmed Hocadan biraz ders almaları lazım. Kanuni'yi hareme hapsedip cariyeler arasında şaşkın birine benzeten dizi yetkilileri unutmazınlar ki; Kanuni'nin 46 yıllık saltanatının büyük kısmı cihad sahasında geçmiştir. Bununla birlikte her Osmanlı padişahının bir gününün genellikle üç saati ibadet ve Kuran-ı kerim okumaya, altı saati ülke yönetimine, yardımcıları ve müşavirleriyle görüşmeye, dört saati ülkesini gezerek halkın meselelerini dinlemeye ve av sporuna, dokuz saatini de istirahat,

uyku ve haremiyle ilgilenmeye ayrılmıştır.

Cihan devletinin padişahlarının günlerinin planlı olmaması herhalde beklenemez. İbadet, kitap okuma, ülke meseleleri, savaşlar, evliya ve ulema toplantıları padişahın zamanını dolduran meşgalelerin başında geliyordu.

Osmanlı'da huzur dersleri kanun gereği yapılır, bu derslerde devrin önemli âlim ve evliyası saraya davet edilir, devlet erkânı bu rehber insanlardan ilim ve feyiz alırdı. Kanuni devrini anlattığı iddia edilen dizide bu gerçeklerden hangisi mevcut?

Seksen senedir hakkında her türlü iftiranın atıldığı Kanuni Sultan Süleyman Han'ın hasekisi Hürrem Sultan'ın bıraktığı hayır eserleri hala milyonlarca insan tarafından kullanılırken Sevgili Peygamberimizin "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır" hadisi şerifi mucibince müfterilerini zelil duruma düşürmektedir.

Netice olarak Cenab-ı hakkın aziz ettiğini kimse zelil edemez, zelil ettiğini de kimse aziz edemez. Osmanlı Sultanları Kuranı kerime ve Sevgili Peygamberimize sarılmaları sebebiyle dünya tarihindeki şerefli yerlerini aldıkları gibi ebedi cennet nimetlerine de gark olmuşlardır.

Onlara iftiralar atarak kötülemeye çalışanlar ise bunu din düşmanlığı sebebiyle yapmaktadırlar bu dünyada ve ahrette hiç kimse onları zelil olmaktan kurtarmayacaktır.

Hayatını insanlara Kuranı Kerim ve Din-i mübini öğretmek uğruna vakfeden rehber insanlar da her iki cihanda aziz olup ölümsüzler kervanına katılmışlar. Onlara hor bakanlar ise her iki cihanda felakete düşmüşlerdir.

BERAT GECESİ VE GÜNDÜZÜNÜ İHYA ETMEK

Yapacağımız ibâdet ve duâların muhakkak kabul olunacağına ve Allâh-ü Teâlâ'nın biz kullarına olan ikram ve izzetinin bol olacağına inanarak, bu şuur ve idrak içerisinde Berat Gecesi ve gündüzünü şöylece ihya etmeye çalışmalıyız:

1- Geceyi oruçlu olarak karşılamak, geceyi ibâdetle geçirmek ve ertesi gün yani Berat günü oruç tutmak. Hz. Ali (Radiyallâhü Anh)'den rivâyete göre Hz. Peygamber (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Şaban ayının yarısı, yani Berat Gecesi olduğu zaman kalkınız, o geceyi ibâdetle geçiriniz, gündüzünde de oruç tutunuz...”¹ Binaenaleyh Şaban ayının 14 ve 15. gündüzünü mutlaka oruçlu geçirmeliyiz. Dedikodudan, yalandan, harama bakmaktan sakınmalıyız.

2- İftarımızı yapıp Allâh-ü Teâlâ'ya şükrettikten ve akşam namazından sonra, üç defa Yâsin-i Şerif okunacaktır. Her Yâsin'den sonra bir defa **Berat duâsı** okunacaktır. İlki, Cenâb-ı Hak'tan hayırlı ve uzun ömür isteği, kaza ve belâ'dan emin olmak; ikincisi, helâl bol rızık temennisi; üçüncüsü de son nefesinde hüsn-i hâtime, kâmil imânla ölmek niyeti ile okunacaktır. **Berat Gecesinde Okunacak duâ:**

1) İbn-i Mâce, İkame: 191

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme yâ ze'l-menni velâ yümen-nü aleyhi. Yâ ze'l-celâli ve'l-ikrâmi. Yâ ze't-tavli ve'l-in'âmi. Lâ ilâhe illa ente. Zahre'l-lâciîne ve câre'l-müstecirîne ve emâne'l-haifîne. Allahümme in künte ke-tebteni indeke fî ümmi'l-kitâbi şekıyyen ev mahrûmen ev matrûden ev mukatteren aleyye fi'r-rızkı. Femhullahümme bi fazli-ke şekâveti ve hirmânî ve tardî ve iktâre rızkî ve esbitnî indeke fî ümmi'l-kitabi seî'den ve merzûkan ve müveffekân li'l-hayrâti, feinneke kulte ve kavluke'l-hakku fi kitâbike'l-munzeli alâ lisâni nebiyyike'l-mürseli. “Yemhu'llâhü mâ yeşâü ve yüs-bitü ve indehü ümmü'l-kitâbi.” İlâhî bi't-tecelliyyi'l-a'zami fî leyleti'n-nısfı min Şabane'l-mükerremilletî “Fîha yüfreku küllü emrin Hakîm.” Ve yübremü en tek-şife annâ mine'l-belâi mâ na'lemü ve mâ lâ na'lemü ve mâ ente bihi a'lemü inne-ke ente'l- eazzü'l-ekremü. Ve sallallâhü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihi ve ashâbihi ve evlâdihi ve ezvâcihi ve selle-me.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile... Ey ihsan sahibi olan, kendisine ihsanda bulunul-mayan, hep kendisi ihsan eden, ey azamet ve ikram sahibi, iyilik ve nimet verme sahibi olan

Allah'ım! Ey sığınanların destekçisi, himaye isteyenlerin koruyucusu ve korkanların güvencesi Allah'ım! Senden başka ilah yoktur. Ey Allah'ım! Eğer Senin katındaki ana kitapta beni şakî, bedbaht veya mahrum bırakılmış veya kovulmuş veya rızkı kısılmış olarak yazmış isen; Ey Allah'ım! Benim bedbahtlığımı, mahrum bırakılmışlığımı, kovulmuşluğumu ve rızkımin kısıtlı olmasını faz- u kereminle sil. Ve beni katındaki ana kitapta said, mutlu, bahtiyar, rızkı bol ve hayırlara muvaffak kılınmış olarak sabit kıl. Çünkü Sen, Senin tarafından gönderilmiş olan Peygamberinin dilinde indirilen kitabında: "Allah dilediğini siler, dilediğini sabit kılar, kitabın aslı, Levh-i Mahfuz O'nun katındadır."² buyurdun ve bu Senin sözün haktır, gerçektir. Ey Allah'ım! Her hikmetli işin ayırt edildiği ve sıkı tutulduğu, sağlamaştırıldığı çok değerli Şaban ayının yarısı, Berat Gecesindeki en büyük tecelli ile duâ ediyoruz ki: Bizim bildiğimiz-bilmediğimiz ve Senin en iyi bildiğin bütün belaları bizden uzak eyle, kaldır. Muhakkak Sen, sadece Sen en azizsin, en çok ikram sahibisin. Allah'ın salât ve selâmı Hz. Muhammed (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) Efendimize, O'nun aile efradına, ashâbına, evladına ve hanımlarına olsun.

3- Namaz kılmak. Bu geceyi namaz kılarak ibâdetle geçirmenin sevabı çok büyüktür. Berat Gecesi ve gündüzündeki namazları cemaatle kılmaya son derece gayret göstermelidir. Bu gecede ibâdet etmenin ve nâfile namaz kılmanın çok sevabı vardır. Fakat Berat Gecesine mahsus, şekli muayyen ve kılınması sünnet olan bir namaz yoktur. Bu gece kılınacak olan nâfile namazına: **"Salatu'l-hayır-hayır namazı"** denilmiştir ki, birçok rivâyette yüz rekâttır. Her rekâtında Fâtiha'dan sonra on İhlâs okumak ve iki rekâtta bir selâm vermek suretiyle yüz rekât kılınır. Ya da her rekâtında Fâtiha'dan sonra yüz İhlâs okumak suretiyle on rekât da kılınabilir. Toplamı bin İhlâs eder. Bu namazın bereketi, uğuru her tarafa yayılır. Bu namazın çok fazileti ve çok çok sevabı vardır. Hasan-ı Basrî (Radyallâhü Anh) şöyle demiştir: Otuz sahâbî bana haber verdi ki:

"Bu gece, bu namazı kılan kimseye Allâh-ü Teâlâ yetmiş kere rahmet nazarıyla bakar ve her bakışında yetmiş ih-

tiyacını giderir. En küçüğü, günahlarını mağfiret etmesidir."³

Ayrıca bu yüz rekât namazı kılana, Cenab-ı Hak yüz melek gönderir. Otuzu, onu Cennetle müjdeler. Otuzu, ona Cehennem azabından kurtulacağına dair teminat verir. Otuzu, ondan dünya afetlerini def ederler. On tanesi de şeytanın hile ve tuzaklarını ondan uzaklaştırırlar.⁴

Hz. Ali (Radyallâhü Anh) şöyle demiştir: Gördüm ki; Resûlullah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) Efendimiz, Şaban ayının yarısı yani Berat Gecesi kalktı, on dört rekât namaz kıldı. Namazı bitirdikten sonra oturdu ve: Fâtiha, İhlâs, Felâk ve Nâs Sûrelerini on dörder kerre, Âyete'l-kürsi ve Tevbe Sûresi 128. (Lekad caekûm...) âyet-i kerimesini birer kerre okudu. Namazı ve okumasını bitirdiği zaman, yaptığını gördüğüm şeylerden sordum. Şöyle buyurdu:

"Gördüğün şeyin aynısını kim yaparsa, ona yirmi mebrur hac ve makbul yirmi senelik oruç mükâfatı verilir. Ve o gün, yani on beşinci gün eğer oruçlu olursa; biri geçmiş, diğeri gelecek yıl olmak üzere iki yıl oruç tutmuş gibi mükâfatı olur."⁵

Kaza namazı olan kimseler bol bol kaza namazı kılmalıdır.

Kaza namazı kılarken sadece farz namazları ve vitir namazı kaza edilmektedir. Sünnetler kaza edilmiyor. Kaza namazı için bir defa ezan okunur ve her bir farz namaz için ayrı ayrı kâmet getirilir. **"Ya Rabbi! Vaktinde kılamadığım ilk, veya en son sabah namazının farzını kaza etmeye niyet ettim"** şeklinde niyet edilir, tekbir alınır ve namaza durulur. Diğer namazlar için de böylece niyet edilir. Kaza namazlarını kılarken hepsini aynı yerde değil de, ayrı ayrı yerlerde kılmak, yerlerin şahid olması ve secde ile şereflenmesi bakımından daha faziletlidir. Yani sabah namazını kıldığı yerin biraz ötesinde öğleyi ve onun yanında ikindiye ve biraz ileri veya geri çekilerek diğerlerini kılmak, daha sevablı olur.

Berat Gecesinin gününü de gecesi gibi ihya etmek gerekir. Çünkü O'nun da, fazileti gecesi gibi büyüktür.

3) Gazâlî, İhya, 1/209-210

4) Elmalılı M.Hamdi YAZIR, Tefsir, 6/4293

5) Beyheki, Şuabu'l-İman, 3/386, No:3841

2) Ra'd Sûresi: 39

4- Bu mübarek gece kusur ve günahlarımızdan tevbe ve istiğfarda bulunmalıyız. En azından bir tesbih “Estağfirullah” demeliyiz. Diğer kutlu zamanlar gibi Berat Gecesi de, özümüze dönerek gaflet içinde geçen günlerimizi sorgulama, unutarak ve bilmeyerek işlediğimiz hatalara tevbe edip bağışlanma dileme, kendimizi ve irademizi yenileme zamanıdır. Berat Kandili, ilâhi rıza ve desteği kazancak işler yapmamız, iç dünyamıza dönüp kendimizi sorgulamamız, kulluk bilincine ulaşarak duâ ve niyazda bulunmamız için güzel bir fırsattır. Bu gece ihsan edilip alınacak beraat’ın gönül ve ruh temizliğinden geçtiğini unutmayalım. Mükâfatların sınırsız olarak verildiği bu gece, kalplerimizin, duygu ve davranışlarımızın her türlü kötülükten arınması, dinimiz hakkında sağlıklı ve doğru bilgimizin artması, aramızdaki sevgi ve bağışlamanın hepimizi kucaklaması için yeni adımlar atma imkânıdır. Tevbe, günahla kirlenen ruhumuzu yıkamanın ve yeniden dirilişin ifadesidir, tevbe ruhu arındırmanın en güzel yollarından biridir.

Unutmayalım ki Cenâb-ı Hakk’ın bu gece ve gündüzündeki büyük rahmeti, mağfireti ve bağışlaması hiç şüphe yok ki ona talib ve lâyük olanlar içindir. Öyle değil mi ya? Kusurlarını, günahlarını idrak etmeyen veya edip de bunlarda hâlâ ısrar edenler, afv ü mağfiret ihtiyacı içinde oldukları halde, tevbe ve istiğfarda bulunmayanlar, mağfiret-i İlahiyyeye nereden ve nasıl nâil olacaklardır? Yapılacak tevbe samimi olmalı, bir daha o günaha dönülmemelidir. Tevbe dil işi değil, kalp işidir. Tevbe, vücudun bütün azalarının Cenab-ı Hakk’ın emrine dönmesi demektir. Sözü papağan da söyler, amma idrak etmeden söyler. Nitekim:

Eylesen tûtîyi ta’limi eder kelimât,

Sözü insan olur amma, özü insan olmaz!

denilmiştir. Tûti, papağan demektir. Papağana konuşmayı öğretsen, sözü insan gibi olur, amma özü insan olmaz, kuştur yine. Papağandır, tabiatı neyse odur. Hâl değişmeli ki, tevbe makbul olsun. Kul hakkı varsa, mutlaka helâlleşmek gerekir. Allâh-ü Teâlâ şöyle buyuyor:

“Ey imân edenler! Samimi bir tevbe⁶ ile Allah’a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve O’nunla birlikte imân edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan Cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından amellerinin nurları aydınlatıp gider de: “Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü Sen her şeye kadirsin derler.”⁷

Kelime olarak, günahlardan arınıp Yüce Mevlâ’nın af ve mağfiretine erişmeyi ifade eden beraat’ın gerçekleşmesini umduğumuz bu geceyi idrak eden her insan, bu gayeye erişmenin heyecanını yaşamalı, af ve mağfiret çağrısının daha da yoğunlaştığı bu gecede, Allâh-ü Teâlâ’nın:

“De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok mağfiret edici, çok merhamet edicidir.”⁸ Müjdesinin farkına vararak kendi özüne dönmeli, günah ve kusurlarından dolayı tevbe etmeli, ibâdet ve duâ ile Rabbine yakınlaşmalı, ümutlerini canlandırmalı, yeni bir ümit ve kararlılıkla geleceğe bakmalı, bağışlama ve bağışlanma duygularını güçlendirmeli, kendimiz, ailemiz, ülkemiz, bütün Müslümanlar ve insanlık için duâ ve niyazda bulunmalıdır.

Bu âyet-i kerimede Allah’ın rahmet ve muhabbetinin sonsuzluğu ifade edilmektedir. O’nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır, her insan bu ilâhî rahmetten istifade edebilir. Ancak şu hususa dikkat etmek gerekir ki **“Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin”** demek, günah işlemeye devam edin, demek değildir. Bundan maksat, en günahkâr insanların bile tevbelerinin kabul edileceğini bildirmek, dolayısıyla bir an evvel kötülükten vazgeçip Allah’a dönmelerini teşvik etmektir. Çünkü tevbe kapısı daima açık. Allâh-u Teâlâ Hazretleri kulun tevbe

6) Samimi bir “tevbe” diye tercüme edilen “tevbe-i Nasûh” için birçok yorum yapılmıştır. Bunların ortak noktası şudur: “Nasûh”, nush kökündendir. Buna göre tevbe-i nasûh; tevbe edenin kendi nefisine nasihat dinletebilmesi, günahlarına son derece üzülmesi ve artık onlara dönmeye karar vermesi demektir.

7) Tahrir Süresi:8

8) Zümer Süresi:53

etmesini sever. Günahını itiraf etmesini sever. “Eğer, kullar günah işlemeseydi, Allah’ın gaffarlığı nerede kalacaktı?” diyor, büyükler. Gaffarlığı, Gafur ve Rahîm olması, günahları affetme sıfatının olması o zaman nerden anlaşılacaktı? O’nun için tevbe kapısı açık. Tevbe ederse kurtulur hasılı. Yeter ki tevbe etsin. Cenab-ı Hak buyuruyor ki:

“Sizden kim, bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra ardından tevbe edip de kendini islah ederse, bilsin ki Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.”⁹

Tevbe, sadece belli günahları işleyenlerin başvuracağı bir af kapısı değil, herkesin yapması gereken bir ibâdetdir. Çünkü tevbe, ruhumuzu arındırmanın en güzel yollarından biri ve yeniden dirilişin bir vasıtasıdır. Kur’an-ı Kerîm, ameli ne olursa olsun istisna etmeden herkesi tevbeye davet etmekte ve şöyle buyurmaktadır:

“... Ey mü’minler! Hep birden, bütün günahlarınızdan Allah’a tevbe ediniz ki, felaha, kurtuluşa eresiniz.”¹⁰

Ruhî olgunluğun doruğuna yükselmiş peygamberlerle beşer arasında bu bakımdan fark yoktur. Egar el-Müzenî (Radiyallâhü Anh)’den rivâyete göre Sevgili Peygamber (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem) Efendimiz:

“Ben günde 100 kez tevbe-istiğfar ederim”¹¹ buyururken bu gerçeğe işaret etmektedir. Bu itibarla, idrak ettiğimiz Berat Gecisini eşsiz bir fırsat bilelim ve hayatımızın son kandili gibi kabul edelim. Kandil gecelerinin, ömür yapraklarının birer birer koptuğu, son Berat Gecesinden bu yana bir yıl daha yaşlanıldığını unutmayalım. Her anın, her zaman diliminin gereğini yapabilenler, hayatlarının sonunda pişman olmayacaklardır.

Netice itibarıyla, içerisinde bulunduğumuz bu mübarek günlerin kırbaçla dokunur gibi ruhumuza ihtar ettiği ortak bir hakikat vardır. Hal lisaniyla söylenen bu hakikat şudur:

“İmân edenler için, Allah’ın zikri ve ken-

dilerine inen hakikat sebebiyle kalplerinin ürperceği, saygıyla yumuşama zamanı daha gelmedi mi?”¹²

Büyüklerimizden olan, fakat zamanla eşkiyalık yapan bir çetenin reisi olan Fudayl b. İyaz (Kuddise Sirruhû), bir gün yüksekçe bir duvarın üzerine çıkmış, âşık olduğu kadını seyrediyor, onunla muhabbet ediyordu. O sırada biraz ileride bir zat da yukarıdaki âyet-i kerimeyi okuyordu. Fudayl, kırbaç gibi ruhunda şaklayan:

“Kalplerinin ürperceği, saygıyla yumuşama zamanı daha gelmedi mi?” âyet-i kerimesini duyar duymaz kendini yere atmış ve: **“O an geldi yâ Rabbi”** diyerek tevbe etmişti.¹³ İşte o an, Fudayl’ın Hakk’a kavuşma yolunda yeni bir dönüm noktasıydı.

Âyet-i kerime bizi de tevbeye davet ederek içinde bulunduğumuz şu günlerde geniş mefhumuyla şöyle ihtarda bulunuyor: “Mübarek Şaban ayına girdiniz, Berat Gecesine eriştiniz, bir yılınızı daha geride bıraktınız. Bu elinizdeki son fırsat olabilir. Hâlâ Allah’ı zikrederek ve Kur’an-ı Kerîm okuyarak kalplerinizin yumuşama zamanı gelmedi mi?

5- Salât ü selâm okumak. Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’e hiç olmazsa bir tesbih salât ü selâm okumalıyız. Can ü gönülden, “Es-salâtü ve’s-selâmü aleyke ya Resûlellah” demeliyiz.

6- Kur’an-ı Kerîm okumalı, dinlenilmeli ve ayrıca. Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in, ashâbın, tabiinin, diğer büyüklerimizden, meşayihimizin, akrabalarımızın özellikle analarımızın, babalarımızın ve hocalarımızın... Kısacası bütün Müslümanların ruhlarına Kur’an-ı Kerîm okunmalıdır.

Bir düşünelim! Bu akşam biz ölmüş olsaydık, kabirde olmuş olsaydık. Bize akrabalarımız, yakınlarımız, dostlarımız tarafından ne yapılmasını beklerdik. Biz de aynısını yapalım ki bize de arkamızdan gelenler yapsınlar!...

7- Bütün Müslümanların mağfiret-i ilâhiyyeye, maddî ve mânevî bütün hayırlara,

9) En’âm Sûresi:54

10) Nûr Sûresi: 31

11) Müslim, Zikr:41

12) Hadid Sûresi:16

13) Beyhakî, Şuabu’l-İman, No:7316, 5/468; Kuşeyri, Risale,57

bereketlere ve berat'a nâil olmaları, yeryüzünden zulüm ve küfrün kalkıp İslâm'ın hâkim olması için de içtenlikle bol bol duâ edilmelidir. Evet Allâh-ü Teâlâ'ya tam bir huşu içinde duâ ve niyazda bulunmalıyız. Çünkü duâ, rahmet kapılarının anahtarı, ibâdetlerin özüdür, yalnızlaşan insanın sınırsız ve sonsuz kudret sahibi olan Allah'a yakarışı ve O'na sığınışıdır, insanın yaratıcısına yaklaştığı en vasitasız andır. Duâ, sınırlı, sonlu ve âciz varlık olan insanın, sınırsız ve sonsuz kudret sahibi Rabbisi ile kurduğu bir köprüdür, Kadir-i Mutlak'ı imdada çağırmasıdır.

8- Berat Gecesi gündüzünde mezarlar, yakınlarımızın kabirleri ziyaret edilmeli, ruhlarına Kur'an-ı Kerîm okumalı, duâ etmeli, onlar için de Allâh-ü Teâlâ'dan mağfiret dilemelidir.

9- Berat Gecesi ve gündüzünde fakir fukarayı, yetim ve kimsesizleri görüp gözetmek, ihtiyaç içerisinde kıvranan din kardeşlerimizin yardımlarına koşmak, onlara imkânlar ölçüsünce tesaddukta bulunmak mutlaka yapmamız lâzım gelen bir husustur.

10- Dinimizce aziz ve mübarek kabul edilen diğer zamanlar, geceler gibi bu mübarek gece hakkında da aile efradımıza, özellikle çocuklarımıza lüzumlu bilgileri vermeli, mana ve ehemmiyetini anlatmalı ve benimsetmeliyiz. Böylece onların da bu gecenin feyzinden istifade etmelerine vesile olalım.

11- Diğer kutlu zamanlar gibi Berat Gecesi de, geçici hevesler ve sonu gelmez emeller peşinde bir koşuşturma içerisinde geçen hayatımızda bize bir soluklanma, durup düşünme, iç dünyamıza dönüp geçmişimizin bir muhasebesini yapma fırsatı sunar.

Şimdi bize düşen, bu gecede nefsimizin ve hayatımızın muhasebesini yapmaktır. Hayatımızın hesabını yaparak kârımızın ve zararımızın bilançosunu çıkarmaktır. Hangimizin elinde

bir sene daha yaşayacağımıza dair bir garanti vardır. Ölümü akıllarından bile geçirmeyen milyonlarca kişi, bu geçen bir sene içinde dünya denilen yerden âhirete intikal etti. Bizler de biliyoruz ki, ömür sermayemiz her geçen gün bitmekte, buna karşılık birçoklarımızın günahları artmaktadır.

İşte her gün artan günah yükünden kurtulmak için Allah'ın bizlere bahşettiği **Berat Gecesi** lütfundan istifade edelim. Böyle gün ve geceleri ganimet bilelim. Allah'ın açık olan tevbe kapısına iltica edelim. Geliniz hep beraber, mukadderatımızın tayin olduğu, amellerimizin Rabbimize arz olduğu şu mübarek gecede nefsimizin ve hayatımızın muhasebesini yapalım. Bir yıllık kâr ve zararımızın bilançosunu çıkaralım. Âbid isek ibâdetimizin, zâhid isek zühdümüzün, günahkâr isek günahlarımızın, âlim isek ilmimizin, zengin isek servetimizin, fakir isek sabrımızın, hayırsever isek yardımlarımızın Allâh-ü Teâlâ katındaki değeri ve değmezi nedir ve ne değildir diye uzun uzadıya düşünüp, tefekkür edelim.

Bu duygu ve düşüncelerle bütün mü'minlerin **Berat Kandillerini** tebrik ediyor, daha nice Berat Gecelerine sıhhat ve afiyetle erişmemizi ve bu mübarek gecenin Rabbimizin istediği manada ihya edilmesini, değerlendirilmesini ve bu mübarek gecenin mü'minlerin mağfiret-i ilâhiyyeye nâil olmalarına ve **beraat** almalarına; tüm İslâm âleminin birlik ve dirliğine, dünyanın pek çok yerinde haksızlığa ve saldırıya uğramış Müslüman kardeşlerimizin kurtuluşlarına, insanlığın hidâyet ve barışına, huzur ve saadetine; dünyanın değişik bölgelerinde akan kan ve gözyaşının durmasına, maddî ve manevî hayırlara-bereketlere vesile olmasını Cenab-ı Hakk'tan dilerim.

Allâh-ü Teâlâ cümlemizi, bu mübarek gecede **beratını** eline alan kullarından eylesin. Amin.

ZEHİRİ ALTUN KAPTA SUNARLAR, BAL DA ONUN SUÇ ORTAĞI.

Dedelerimiz, “**Suç samur kürk de olsa kimse üstüne almaz**” demişler. Zamanımızdaki bazı sözümona hocalar da öyle. Hem suç işliyor hem de işledikleri suçu kabul etmiyorlar. Madem işledikleri suçun arkasında duramayacaklar, baştan yapmasalar ya. Olmaz! İlle de yapacaklar...

Bir de diretmeleri var: Onlar istediklerini yazıp istediklerini söyleyecekler ama kimse onları tenkit etmeyecek.

Niçin?

Çünkü onlar hata yapmazlar. Onlar ne söylerler ne yazarlarsa doğrudur.

Öyle ya canım, yapsa yapsa eski âlimler hata yapar. Bunlar ise “**Lâ yüs el ammâ yef al**”dirler.

İlâhî âhırzaman hocaları!..

Kendilerini böyle gördüklerine göre sözlerinin arkasında durabilseler bari.

Ne gezer! Hem yanlış yapıyor hem de sözlerinin arkasında dur(a)mıyorlar. Duramamak şöyle dursun, bir de kendilerini ten-

kit edenleri suçluyorlar. Aşağıda göreceksiniz, suçlamaktan öte hatta hakaret bile ediyorlar. Bu da işin tuzu biberi...

İyi ama, bir insan ortaya bir şey atarsa, itiraz edilince ya müdafaa eder veya hatasını kabul edip susar değil mi?

Hayır! Bunlarda o yok. Bunlarda varsa yoksa kendilerini tenkit edenleri suçlamak ve hakaret etmek.

Değerli okuyucular! İşte buna katmerli hata derler...

Ama gidin bu yaptıklarını bir de onlara sorun. Bunu yapmakta bile kendilerini haklı göreceklerdir.

Biz de onlara şu fıkradaki gencin söylediğini söylüyoruz:

Vaktiyle dağ başındaki bir köyde bir genç yaşarmış. Köylerinde câmi olmadığı için belli bir yaşa kadar ne minare görmüş ne ezan duymuş. Nihayet bir gün kasabaya inmiş. Kasabaya girdikleri sırada da müezzin minareye çıkmış ezan okuyormuş. Ezana ve minareye yabancı olan bu genç, sesin geldiği tarafa, müezzine doğru dönerek, **“Ne bağıryorsun! İnemeyeceğin yere çıkmasaydın”** demiş.

İşte, meydanı boş zannederek ehl-i sünnet inancı hakkında devirmedikleri çam bırakmayan ve tenkit edilmeleri pek zorlarına gidip bu sefer de cıyak cıyak bağıran mâlum ilâhiyat profesörlerine, biz de o gencin söylediğini söylüyoruz. Ama o genç gibi bilmeden, anlamadan değil bile bile.

Onlara diyoruz ki:

“Ne bağıryorsun!

İnemeyeceğin yere çıkmasaydın.

Çizmeyi aşmasaydın.

Arkasında duramayacağın, müdafaa edemeyeceğin sözü söyleyip yazmasaydın.”

Şimdi sıra geldi isim vermeye:

Buyurun... Huzurlarınızda, ilâhiyat profesörü Sayın Hayrettin Karaman...

5/5/2011 tarihli **“İftira kampanyası”** başlıklı yazısından anlaşıldığına göre, bayağı sıkıntı içinde...

Sıkıntılı haliyle bakın neler yazmış:

“Tarihte ve günümüzde Müslümanlar en büyük zararı, kılığı, kıyafeti, cüppesi, sarığı, dışa vuran davranışları bakımından kendilerinden olan veya görünen, ama ya münafık, ya akılsız, ya cahil, ya ahlâksız insanlardan ve guruplardan gördüler.”

Bu sözlerle ne demek istediğini aşağıda anlatacağız. Ama önce bir noktaya dikkatinizi çekmek istiyorum. Kurnaz profesör **“Tarihte ve günümüzde”** diye başlayıp **“münafık, akılsız, cahil, ahlâksız”** diye suçladığı insanları, **“kılığı, kıyafeti, cüppesi, sarığı, dışa vuran davranışları bakımından müslümanlardan olan veya görünen”** kimseler olarak tarif ederken, onlarda **“cübbe”** ve **“sarık”** olduğunu söylüyor da **“sakal”**dan bahsetmiyor. Halbuki herkes biliyor ki tarihte ve günümüzde cübbeli ve sarıklı olanlar aynı zamanda sakalıdır. Ama Sayın Profesör sakalı es geçiyor.

Niçin?

Çünkü, kendisinin sakalı var...

Pekiii.. Onun tenkit ettiği cübbeli ve sarıklı Müslümanlar da onun yaptığına aksine cübbe ve sarık yazmayıp da sadece sakalı yazarak, onun yukarıdaki cümlesini aynen tekrar edip şöyle deseler ne olacak:

“Tarihte ve günümüzde Müslümanlar en büyük zararı, kılığı, kıyafeti, sakalı, dışa vuran davranışları bakımından kendilerinden olan veya görünen, ama ya münafık, ya akılsız, ya cahil, ya ahlâksız insanlardan ve guruplardan gördüler.”

Evet böyle deseler, kendisinin de sakalı olan Bay Profesör ne der acaba?

Ne diyeceğini bilemeyiz ama, suçladığı kimselerin de kendisine aynı şeyi söyleme ihtimali olduğunu bilmelidir.

Sayın Profesör bazı kimseleri suçlamaya devam ediyor:

“Bir şebeke var, işleri güçleri Ehl-i sün-

neti istismar ederek, tekellerine alarak, kendi ölçü ve yorumlarıyla bir kısım Müslümanları dışlayarak, onlara iftira ederek, gıybet ederek, yalan yanlış isnatlarda bulunarak halkın kafalarını karıştırmak, fitne çıkarmak, tefrika peşinde koşmak.”

Allah Allah! Bir şebeke Ehl-i sünneti tekeline alıyormuş...

Eğer ehl-i sünnetten bahsetmek ehl-i sünneti tekeline almaksa bunu siz de yapıyorsunuz.

Hem Ehl-i sünneti tekeline almak kimin had-dine!

Siz ehl-i sünnet oldunuz da elinizden mi aldılar?

Tekeline almak sizden arttı da başkalarına mı kaldı Sayın Profesör? Konuşmalarınızda iki-de bir **“Ehl-i sünnet, ehl-i sünnet”** diyerek ehl-i sünneti tekeline alırcasına istismar eden siz değil misiniz?

Peygamberimiz'den 8 asır sonraya kadar duyulup bilinmediği halde, **“Evvel yoğidi iş bu rivâyet yeni çıktı”** kabilinden, temelini İbn-i Teymiyye'nin attığı ve M. Reşid Rıza, Abdüh, Cemâleddin Afgânî gibi masonlarla haşır neşir olan kimseler tarafından devam ettirilegelen, ucûbe bir inanç sistemi tutturmuşsunuz, adına da Ehl-i sünnet İslamı diyorsunuz.

Ehl-i sünnet istismarının dikâlâsı bu değil midir?

Kimi, kimleri ve ne yüzle suçluyorsunuz Allah aşkına?

Abdüh, M. Reşid Rıza, Cemâleddin Afgânî gibi kimselerin her biri değerinin hocası, talebesi değil mi? Ya birinin hocası veya değerinin talebesi mason değil mi?

Bir de çıkmış kabul edilir bir sözmüş gibi, **“Abduh, siyasi amaçlarına ulaşabilmek (Mısır'da istibdadı yıkmak, sömürgecileri ülkeden atmak) için faydalı olduğuna inanan üstadının ısrarı üzerine mason derneğine girmiş, ama sonra bununla ilgisini koparmış ve talebelerini de uyarmıştır. Reşid Rıza ise hayatı boyunca asla mason olmamış, tam aksine masonluk aleyhine dört kere fetva neşretmiştir.”** diyorsunuz.

Masonluğu tecil edilmiş olan bu içi başka dışı başka ikiyüzlüleri, bu cümleden olarak Abdüh'ü suçlamadığınıza göre, biri de çıkıp size şöyle bir soru sorarsa cevabınız ne olur:

Sayın Hayrettin Bey! Masonluğun İslam dışı olduğu belli. Abdüh'ü masonluğundan dolayı suçlamadığına göre, faydalı gördüğünüz bazı neticelere ulaşmak için siz de mason olmayı düşünür müsünüz?

Değerli okuyucular! Önceleri Abdüh ve Cemâleddin Afgânî gibi kimselerin mason olmadıklarını söylüyorlardı. Bu kimselerin mason ayinlerinde, mason önlükleriyle fotoğrafları ortaya çıkıp basına da intikal edince ve bunu da dünya âlem bilince, bu sefer de yukarıdaki gibi tevilli izahlara başvurmaya başladılar:

Efendim, şunun için mason oldu, bunun için mason oldu, gibi...

Kendince doğru bildiği bir gayenin tahakkuku için mason olmak, kirli bir elbiseyi idrarla yıkmaktan başka ne mânâ taşır?

Sayın Profesör! Bu makûle insanları Müslümanlara sevdirmeye çalışan sizler, mecburen kabul ettiğiniz bu gerçeği dile getirirken bile onlar hakkında **“Mason olmuştur”** diyemiyorsunuz da **“Mason derneğine girmiş”** diyorsunuz. Yani bir kelimedenden bile medet umacak kadar acîz duruma düşüyorsunuz.

“Cübbeli, sarıklı” diye ona buna çamur atacağınıza, **“Önü mason önlüklüler”** diye Abdühleri kötöleseniz ya!

Siz ey Hayrettin Karaman!

Hangi cesaret ve hangi düşünceyle ehl-i sünnet olmaktan bahsediyorsunuz?

Bi kere zinhar bu milleti hafızasını kaybetmiş insanlar olarak görmeyiniz.

Bakin sizi bir taraftan 1970'li yıllara götürürken bir taraftan da hatırlatayım:

Ehl-i sünnet, 4 mezheb üzerine kaim değil mi?

İslam âlimleri sizin de bizim de okuduğumuz eserlerinde, **“Mezhebsizlik dinsizliğe giden köprüdür”** demiyorlar mı?

Mason Abdüh'ün, sahiplendiğiniz ve öve öve bitiremediğiniz talebesi M. Reşid Rıza, mezhepleri ortadan kaldırmak için **“Muhâveretü'l-muslih ve'l-Mukallid”** isimli eseri yazmadı mı?

Bu eserde cevap verilen çanak soruların kaynağı, tek dişi kalmış canavar olan garbın / batının çirkeflik merkezi olan Paris değil mi?

Bu eser, **“Mezâhibin Telfiki ve İslamın Bir Noktaya Cem'i”** ismiyle tercüme edilmedi mi?

Bu eserin hazırlanmasındaki tek gaye ve tek hedef, **“İslamın Bir Noktaya Cem'i / toplanması”** bahanesiyle, **“Mezâhibin Telfiki”** yani birleştirilmesi yani mezhebler çorbası meydana getirmek değil mi?

Bu da İslam mezhepleri arasında, dolayısıyla müslümanlar arasında bir kargaşa temin etmek, mezhebler anarşisi meydana getirmek değil mi?

Siz işte böyle bir kitabı, müslümanlar istifade etsin(!) diye **“İslamda Birlik ve Fıkıh Mezhepleri”** adıyla 1970'li senelerde sadeleştiren kimse değil misiniz?

Sadeleştirmeyi kâfi görmeyerek kitaba ayrıca notlar eklemediniz mi?

Alâkası olması sebebiyle bir de 1970'li senelerdeki sevgili Diyanet'imize dönelim.

Diyanet İşleri Başkanlığı, sizin **“İslamda Birlik ve Fıkıh Mezhepleri”** adıyla sadeleştirdiğiniz bu kitabı, Ankara'da Türk Tarih Kurumu Basımevi'nde 157 sayılı yayını olarak 1974'te basmadı mı?

Bu kitap, ilim çevrelerince **“Mezhepleri birleştirmek adına mezhepleri ortadan kaldırmayı”** hedeflediği için büyük tepki gördüğünden, satıştan kaldırılmadı mı?

Sayın Bardakoğlu'nun zamanına kadar Diyanet'in deposunda bekletilmiyor muydu?

(Ondan sonra ne olduğunu bilmiyorum.)

Bir de bu kitaba verilen isimlere bakalım:

“Mezâhibin Telfiki ve İslamın Bir Noktaya Cem'i”

Bu ne demek bu?

Mezheb imamları yani İmam-ı Âzam, İmam Şâfiî, İmam Ahmed b. Hanbel, İmam Mâlik gibi zatlar İslam dinini parçaladılar da siz onların parçaladığı İslamı bir araya getirmek mi istiyorsunuz? Onun için mi **“İslamın Bir Noktaya Cem'i”** diyorsunuz?

Sayın Profesör!

“O isim bana değil tercüme edene aittir, beni bağlamaz” diyemezsiniz.

Diyemezsiniz çünkü, bu isim uygun bir isim değil idiyse, bu kitabı sadeleştirmezsiniz. Ama siz göre göre, bile bile sadeleştirdiniz. Bu bir...

İki, sizin verdiğiniz isim de ondan farklı değil.

Siz de sadeleştirmenize **“İslamda Birlik ve Fıkıh Mezhepleri”** ismini verdiniz.

Peki bu ne demek? Dört mezheb imamı İslamı parçaladı da siz onların parçaladığı İslamda birlik mi meydana getirmek istiyorsunuz?

Cevabınız hayır ise ya bu yaptığınız ne?

Sayın Profesör!

Bütün dünya biliyor ki dört mezheb imamları (İmam-ı Âzam, İmam Şâfiî, İmam Ahmed b. Hanbel ve İmam Mâlik Hazretlerinin hepsi de) ehl-i sünnet imamlarıdır.

Ama siz almışsınız elinize kalem veya oturmuşsunuz bilgisayarın başına, bu dört mübârek zatın ictihad ettiği -tabii ki kendiliklerinden ortaya koymak değil de- tarif ettiği meselelerle oynuyorsunuz?

Ehl-i sünnetten olmak, ehl-i sünnet imamlarının ictihadlarına itiraz etmekle mi oluyor?

Yoksa esas ehl-i sünnet olan onlar değil de siz misiniz? Yani âhırzaman ehl-i sünneti falan...

İtiraf edeyim ki ben sizden korktum. Halinize de bakmayıp şimdiki bazı Müslümanları **“Ehl-i sünneti istismar ederek, tekellerine alıyorlar”** diye suçladığınız gibi, dört mezheb imamlarını da **“Ehl-i sünneti tekellerine almişlar”** demenizden korkuyorum.

Ben korkumun sebebini yazayım da, korkum-

da haklı mıyım haksız mıyım okuyucular karar versinler.

Yukarıdan beri anlatmaya çalıştığım Abdüh gibi bir masonun tilmizi olan M. Reşid Rıza'nın **"Muhâveretü'l-muslih ve'l-Mukallid"** isimli mahut kitabının, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından satıştan kaldırılması hiç hoşunuza gitmemişti. Bundan çok rahatsız olmuştunuz. İstiyordunuz ki mason Abdüh'ün talebesinin kitabı Türkiye'de okunsun, yayılsın. Onun için hızınızı alamadınız ve bir zamanlar tercümesini sadeleştirdiğiniz bu kitabı, oturdunuz, Arapçasından kendiniz yeniden tercüme ettiniz. Adına da **Gerçek İslamda Birlik** dediniz.

Önsözünde de bu kitabı tercüme etmekle gaye ve hedefinizin ne olduğunu açıklıyorsunuz. Zaten biliyorduk da önsözünüzde bir defa daha okuyup gördük ki gayeniz, bu memlekette Müslümanların Abdüh gibi, M. Reşid Rıza gibi kimselerin gösterdiği yola girmesiymiş. Demek ki bu gaye tahakkuk ederse kendinizi bahtiyar hissedeceksiniz.

5/5/2011 tarihli **"İftira kampanyası"** başlıklı yazınızda bir yakınmanız var. Şöyle diyorsunuz:

"Başakşehir'de bir konferans verdim, konferansın başlığına ve içeriğine dikkat buyurun lütfen: "İslamda Birlik. Peygambersiz İslam'ın olmayacağı."

Konferans başlığına dikkat çekerek kendinizi müdafaaya çalışıyor ve **"konferansın başlığına ve içeriğine dikkat buyurun lütfen"** diyerek **"Ben eğer beni tenkit edenlerin dediği gibi bir kimse olsaydım, hiç Peygambersiz İslam'ın olmayacağı hakkında bir konferans verir miyim?"** demeye getiriyorsunuz.

Sayın Profesör, boşa yorulmayınız! Çünkü bu memlekette, size **"ZEHİRİ ALTUN KAPTA SUNARLAR, BAL DA ONUN SUÇ ORTAĞI..."** diyecek çokook müslüman var.

O Müslümanlar, sadeleştirdiğiniz kitaba verdiğiniz **"İslamda Birlik"** ismine kandılar mı ki, konferansınızın başlığının **"İslamda Birlik"** olmasına kansınlar!

O Müslümanlar, mezhepleri ortadan kaldırmak için hazırlanmış olan tercüme kitabınıza verdiğiniz **"Gerçek İslamda Birlik"** ismine kansınlar mı ki konferansınızın başlığının **"İslamda Birlik"** olmasına kansınlar!

Tesir altına almaya çalıştığınız Müslümanlar, böyle sözlere kanacak olsalardı, talebeniz, eseriniz ve profesör yapıp da bu millete hediye ettiğiniz(!) Yaşar Nuri Öztürk'ün **"Kur'an'daki İslam"** kitabının ismine de kanarlardı.

Evet, konferans başlığınız güzel: **"İslamda Birlik."** Talebenizin kitabının ismi de güzel: **"Kur'an'daki İslam..."** Ama ne var ki bu isimler, müsemmasının aynı olmadığı için Müslümanlar kanmıyor.

Yaşar Nuri ile hanginiz hanginizi taklit ediyor veya örnek alıyorsunuz bilem:em. Yaşar Nuri, İslam adına kendi yanlışlarını bir araya getirdiği kitabına **"Kur'an'daki İslam..."** adını verirken, enteresandır siz de yakında çıkan kitabınıza ona benzer bir isim veriyorsunuz: **Kur'andaki Peygamber...**

Yaşar Nuri **"Kur'an"** kelimesini kullanarak İslamı ana kaynağından anlattığını iddia ediyor, siz de **"Kur'an"** kelimesini kullanarak Peygamberimiz'i ana kaynağından anlattığınızı iddiaya çalışıyorsunuz.

Allah Allah! Şu isimlere bakınız. Biri **Kur'an'daki İslam**, diğeri **Kur'an'daki Peygamber...**

Bu ne benzerlik böyle Hayrettin Bey? İki fikrin de kaynağı, hedefi ve gayesi aynı da ondan mı?

Yoksa, Abdüh ve M. Reşid Rıza gibi hoca-talebe olduğunuzdan dolayı mı?..

Değerli okuyucular! Sayın Profesör, bir kısım kimselerin kendi aleyhinde şunları yaydığından rahatsız:

"...Ehl-i Sünnet düşmanı.

"Muhammedur Resulullah demeyenler de cennete girecek" diyen, yahudi ve hristiyanları cennete sokan (!).

"Enflasyon kadar faiz helaldir", "İslam'da recm yoktur" gibi yüzlerce sapkın düşünceye sahip olan.

Diyalogçuların akıl hocası Hayrettin Karaman...

...Fethullah Gülen'in fahri başkanı olduğu "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın" diyalog toplantılarında, "Polemik değil Diyalog" kitabında, ve "Yeni Şafak'taki" bir çok köşe yazısında Mason Abduh ve Reşid Rıza gibi Ehl-i Sünnet düşmanı sapıklara dayanarak..."

Bu cümlelerden rahatsız olan Sayın Profesör yazısına şöyle devam ediyor:

"Bu adamların akıl hocası -şebeke reisleri ondan ibaret de değil- nerede bir konuşma yapsa konuyu dolaştırıp bana getiriyor ve yukarıda bir örneği görülen iftiraları sıralıyor. Arkasından da -insanları kandırabilmek için- "Ben bunları uydurmuyorum, tamamını kendi kitaplarından naklediyorum" diyor. Kitaplarımdan ve konuşmalarımdan naklettiği doğru, ama nakli doğru değil; sözün üstünü altını kırıyor, sözü bağlamından çıkarıyor, birden fazla manaya çekilebilecek ifadeyi kendi amacına göre yorumluyor, "Yahudi ve hristiyanları cennete sokan" gibi ifadeleri ise tamamen kendi uydurup bana isnad ediyor... Bu tahrif, saptırma ve iftiralara defalarca cevap yazdım."

Mazlum pozuna bürünerek meseleleri bu kadar saptırmak Hayrettin Bey'e cidden yakışmıyor. En kötü iftira, iftira etmeyen kimselere **"İftira ediyorlar"** demektir. Hayrettin Bey maalesef işte bunu yapıyor. Kendisine iftira ettiğini söylediği kimselerin iftira ettiklerini söyleyerek, aksine kendisi onlara iftira ediyor.

Nereden mi biliyorum?

Şundan biliyorum ki, bahsettiği **"Polemik değil Diyalog"** isimli kitabı ben de okudum ve o kitap şu anda önümde de ondan biliyorum.

Hayrettin Bey, **"Ben öyle söylemedim"** dediği sözlerin hepsini maalesef söylemiş. **"Polemik değil Diyalog"** isimli kitabı piyasadan kaldıramayacağına göre, **"Ben öyle söylemedim"** inkârını nasıl beceriyor hayret!..

Olsa olsa şöyle düşünüyor olabilir: Herkes bu kitabı alıp okuyacak değil ya. Söylemedim derim olur biter. Okumayanlar da inanır gider. Kâr kardır...

Görülüyor ki, Hayrettin Bey yanlışlarının tenkidine tahammül edemiyor. Madem öyle o zaman bu sözleri ya hiç söylemeyecekti veya söylediye sözünün arkasında duracaktı. Yukarıdaki fıkradaki gencin söylediği gibi, **inemeyeceği yere çıkmayacaktı.**

Hem söyleyip hem de **"Söylemedim, bana iftira ediyorlar"** diye suçsuz insanlara iftira atmak yakışıyor mu kendisine. Bu, az-uz günah mı?

"Polemik değil Diyalog" isimli kitap önümde. Bu makalede, kitaptan sahife sahife nakiller yaparak Sayın Karaman'ın neler söylediğini, hatta Kur'an'a nasıl iftira ettiğini ortaya koyacaktım ama yerim kalmadı. Nasipse başka bir yazıda inşallah...

Hayrettin Bey! Siz bir **"Bey"**siniz. Ama acele etmeyin, bekleyin. Nasipse kendi sözlerinizi cümle cümle önünüze sereceğim. O zaman siz de göreceksiniz, herkes de görecek, Bakalım, **El mi yaman Bey mi yaman...**

EHLİ SÜNNETTE TEVESSÜL BEHCETUN NÂZİR İSİMLİ ESERDEN ALINTI

ÜMMETİN ALİMLERİ, İSLAM HAFIZLARI, NEBİ SALLALLAHU ALEYHI VE SELLEM İLE TEVESSÜL ETTİLER VE BUNA CEVAZ VERDİLER VE BUNU MÜSTEHAB GÖRDÜLER

Ümmetin imamları, hadisi şerifleri bize ulaştırdılar, Allahu teala onlara müracaat etmemizi bize emreder.

“Bilmiyorsanız, ilim ehline sorun.”

“Şayet onu Resule ve içlerinden ilim ehli olanlara döndürseydiler, elbette onu içlerinden istinbat edenler bilirdi.”

Buna göre şöyle konuşanın kelamına itibar edilmez: “Meselelerde hadisi şerife bakarız, alimlerin sözüne bakmayız.”

İşte ayetler, işte alimlerin sözleri ve eserleri:

Evvela: Hac yapıp Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kabrini ziyaret eden halife Mansur, İmamı Malik r.a şöyle dedi: Ya Eba Abdellah!

Kibleye dönerek mi yoksa Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme dönerek mi dua edeyim?

İmamı Malik dedi: **Niçin yüzünü ondan çeviriyorsun? Halbuki O, senin ve baban Âdem'in, Allah'a vesilesidir. Bilakis O'na dön ve O'nu şefaatçi kıl, Allahu teala O'nu senin hakkında şefaatçi kılsın.**

Allahu teala buyurdu: **“Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resûl de onlar için istiğfar etseydi Allah'ı ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı.”** (Nisa: 64)

İmam Kadı İyaz, bu kıssayı Şifa isimli eserinde sahih isnadla zikretti. Allame Kastalani Mevahibul Ledunniye de, İbni Hacer Cevheril

Menzum da zikretti.

İkinci olarak: Hafız ibni Kesir tefsirinde, İmam Nevevi izah isimli eserinde şöyle der:

Ziyaret eden kişi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem selam verdikten sonra Ebu Bekir'e sonra Ömer'e (r.anhuma) selam verir. Sonra ilk yerine döner, yüzü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem dönük olduğu halde durur, nefsi hakkında O'nunla tevessül eder, O'nu rabbisine şefaataçtı kılar.

Söylenenlerin en güzeli, ulemamızın -Şafii alimlerinin- Utbi'den güzel görerek rivayet ettiği.

Şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kabrinin yanında oturuyordum. Bedevinin biri geldi, şöyle dedi: Allahın selamı üzerine olsun, ey Allahın Resülü. İşittimki Allahu teala b u - yurdu:

“Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resül de onlar için istiğfar etseydi Allah'ı ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı.” (Nisa: 64)

Muhakkak günahlarımdan istiğfar ederek geldim, seni rabbime şefaataçtı kılarak.

Sonra bedevi bir takım beyitler okudu dönüp gitti. Utbi derki gözlerimi uyku kapladı. Uykumda Nebi sallallahu aleyhi ve sellem gördüm, şöyle buyurdu: Ey Utbi! Bedeviye yetiş, Allahu tealanın kendisini affettiğini ona müjdele.

Hafız ibni Kesir derki: Bu, meşhur bir rivayettir.

Üçüncü olarak: İmamı Şafii'nin r.a. Nebi'nin s.a.v. âli ile umumi olarak, -hayatta olsunlar, vefat etmiş olsunlar- tevessül etmesi. İbni Hacer Heytemi bunu Savaık'ta zikretmiştir.

Nebi'nin âli benim vesilemdir; Onlar benim (Allaha ulaşmakta) yolum (vesilemdir).

Yarın onlar hürmetine bana verilmesini

umarım; sağ elimle amel defterimin.

Dördüncü olarak: İmamı Ahmed'in r.a. şöyle dediği sabittir: Kitlık anında Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ve âli ile tevessül etmek müstehabtır. Bu husus, Hanbelilerin istiska (yağmur talebi babı) kitaplarında mevcuttur.

Beşinci olarak: Hafız ibni Haceri Askalani r.a derki: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kaside ile medh edilir ve tevessül edilir.

Nebhaninin Kasideleri (2/391) ve Hafız ibni Haceri Askalani'nin divanına bakınız.

Altıncı olarak: İbni Haceri Heytemi r.a, Şeyh Muhammed Habibullah Şankiti ve diğerlerinin zikrettiği meşhur kasideinde tevessül etmişlerdir.

Yedinci olarak: Hafız ibni Dakik el l'yd, kasideinde Nebi sallallahu aleyhi ve sellemi medh ediyor ve O'nunla tevessül ediyor.

Sekizinci olarak: İbni Haceri Askalani, kendi yazısıyla yazdığı divanında tevessül ediyor.

Nebhaninin kasideleri (2/57)

Dokuzuncu olarak: Allame Menavi, Feyzul Kadir'de şöyle der:

Hafız İmam Subki derki: **Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile Rabbisine tevessül, istiğase ve şefaataçtı dilemek güzeldir. Selef ve haleften kimse bunu inkar etmedi.**

DÖRDÜNCÜ FASIL

TEVESSÜLÜ MEN EDENLERİN ŞÜPHELERİNİ RED

Bilki tevessülü men edenlerin, hakikatten Kur'andan ve sahih hadisi şeriflerden açık delilleri yoktur. Belki çok kere onlar, puta tapınan Kureyş kafirleri hakkında Kur'anda zikredilen ayetleri söylerler.

“Onlara ancak, bizi Allaha yakınlaştırsınlar için tapınıyoruz...”

Bunlara cevabımız: Şu müşrikler putlara iba-

det ederler, onlara secde ederler, onları ilah edinirler. Bizler asla Nebileri ve velileri ilah edinmedik, bunun için onlara tapınmadık.

Allahu teala putlara tapınanları şöyle vasıflandı:

“Allah’tan başka ilahlar edindiler...”

Böylece getirdikleri delil, onların iddiasını isbatlamaz, belki bizim lehimize delil olur.

Bunlar hakikatte tevessülü dört yoldan inkar ederler:

Evvela: Tevessül hakkında gelen hadisi şerifleri zayıf gösterirler. Halbuki bunlar, hadisi şerifleri zayıflığa nisbet etmeye ehil değildir. Bunu birazdan açıklayacağız.

İkinci olarak: Hadisi şerifleri tevil ederler ve onları zahirinden çevirip batıl şekilde tevil ederek muğalata (laf kalabalığı) yaparlar.

Üçüncü olarak: Hadisi şerifleri iptal etmekte fasit görüşlerine itimad ederler. Hevalarına uymayan bir hadisi şerif görürlerse, şöyle derler 'Bu hadisi akıl ve görüş kabul etmez.'

Yani akıllarına uyan hadisi şerif sahihtir, akıllarına uymayanlar sahih değildir.

Dördüncü olarak: Bazı cahil tasavvufçuların dillerinde dolaştırdığını iddia ettikleri batıl sözleri ifitra ve yalan olarak zikrederler ve bunların batıl olduğunu açıklayarak, tevessülün de batıl olduğunu cahillere kabul ettirmek isterler.

Heyhat! Şimdi bu dört yolun yanlış olduğunu size misallerle açıklayacağız.

Tevessül hakkındaki hadisi şerifleri zayıflığa nisbet etmeleri hususunda iki misal vereceğiz:

1- Osman ibni Huneyf'in r.a. bedeviye, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vefatından sonra, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den işittiği

ve ihtiyacının yerine gelmesi için öğrettiği dua. Bunu Hafız Taberani rivayet etti ve sahih olduğunu söyledi.hafız ebul Hasen Heytemi'de bunun ikrar etti. Bu rivayeti, -et Tevassül ila Hakikatut Tevessul- isimli kitabın müellifi zayıflığa nisbet etmiştir, halbuki kendisi buna ehil değildir. (Bahsedilen kişi muasır yazarlardan Muhammed Nesib er Rifâh dir. Hadis hafızı değildir.)

2- Abdullah ibni Mes'ud r.a un merfu' olan rivayeti. '**Hayatım, sizin için hayırlıdır....'**

Hadis hafızları bunun sahih olduğunu söylediler. Hafız ebul Hasen Heytemi Mecmuuz Zevaid de, ricali sahihtir, dedi.

Hafız Suyuti Camius Sağir de bunu Haris'in zayıf senetle müsnedinde rivayet ettiğini söyledi. ibni Said Tabakat ta hasen isnatla mursel olduğunu söyledi. Bezzaz sahih senetle bunu zikretti. Camius Sağirin şerhinde olduğu gibi.

Tevessülü inkar edenler bu durumdan istifade ettiler, insanların bu hadisin Camius Sağirdeki şerhine bakmaktan tenbellik ettiklerini bildiklerinden şöyle dediler: Bu hadis zayıf ve murseldir bununla delil getirilmez. Bu durum, ilmi bir hainliktir ki bu adamlardan uzak görülmez.

İkinci yöntemleri ki hadisi şerifleri hakikatına muhalif olarak batıl şekilde tevil etmeleri idi.

Bunun misali a'ma olan birinin Nebi sallallahu aleyhi ve sellem gelmesi hakkındaki hadisi şeriftir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellemden kendisi için dua etmesini ve Allahu teala nın gözlerini iyileştirmesini dilemesini istemişti. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun için dua etmedi, '**İstersen dua edeyim, istersen sabret'** dedi.

Adam dua isteyince Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ona şöyle dedi:

“Git, abdestini güzel yap, iki reka namaz kıl, sonra şöyle de: Allahım! Rahmet Nebin olan Nebin Muhammed s.a.v ile sana yöneliyorum. Ya Muhammed! Hacetim hakkında seninle Rabbime yöneliyorum, hacetimi yerine getirsin için. Allahım! O’nu benim hakkımda şefaathı kıl.”

Yani: O’nunla tevessülümü kabul eyle.

İnkarcılar derki: Bedevi Nebi ile değil de Nebinin duasıyla tevessül etmiştir.

Halbuki hadisi şerifin son kısmı bunların sözünü iptal ediyor. Bunların sözü batıldır ve kendilerine fayda vermez.

Zira son kısım şöyle: ‘Ya Muhammed! Hacetim hakkında seninle Rabbime yöneliyorum, hacetimi yerine getirsin için...’

Burda açıkça Efendimizin s.a.v zatıyla tevessül etmiştir.

Üçüncü yöntemleri ki kendi vehimlerine göre hadisi şerifleri sahih olan veya sahih olmayan diye sınıflandırmalarıydı.

Bu konuda bir çok rivayetleri kendilerine göre yorumlayıp anlayışlarına uyarırsa sahih hadis derler, anlayışlarına uymayınca sahih değildir derler. Bu husus diğer itikadi konularda da sıkça görülür. İsa aleyhisselamın nuzulü hakkındaki bir çok rivayeti gördükleri halde yine de akıllarına uymadığı için inkar ederler. halbuki bu konu tevatür derecesindedir ve bütün itikad kitaplarımızda mevcuttur.

Dördüncü yöntemleri, mevzu hadisleri söyleyip güya onlarla delil getirmenin batıl olduğunu söylemeleriydi.

Bu inkarcılar, bazı mevzu hadisleri zikrederek güya tevessülün batıl olduğu fikrini cahillere atarak iş görmeye çalışıyor.

Mesela:

“Benim cahım ile tevessül ediniz, muhakkak benim cahım Allah katında büyüktür.”

Bu mevzu/uydurma rivayeti -islam ve dinde azgınlık- isimli kitabta zikretmişler ve bu riva-

yetin uydurma olduğunu söyleyerek cahilleri tevessül meselesinde aldatmışlardır. Evet bu rivayet uydurmadır ama, tevessül meselesinin bir çok delilini geride zikrettik. Konu katidir sabittir.

HATİME/NETİCE

Burda, büyük bir kaide zikredeceğiz. Bununla hadis ilmine vakıf olduğunu iddia edenler için sahih ve zayıfı ayırt etmek bililir.

Meselenin hulasası:

Nevevi’nin şeyhi olan şeyhler şeyhi İbni Salah’tan sonra, hadis ilminde marifeti ve alışkanlığı olmayanlar için hadisi şerifleri tashih etmek veya zayıflamak mümkün değildir.

Hadis hafızlarının da İbni Salah’tan sonra sahihleme veya zayıflandırma yapması ancak gizli kalmayan hadislerde olabilir. Kıssa anlatanların uydurduğu hadisler veya akla, icmaya muhalif hadisler gibi.

Hafız Suyuti r.a. bunu Elfiye’sinde beyan etmiştir.

Suyuti derki: Hafız, yüzbin hadisi şerifi ezberlemiş, rivayet ve dirayet yönünden anlamış ve Nebi s.a.v e kadar isnadını ve ricalini bellemiş olmalıdır.

Bu hususta bazıları derki:

“Yüzbin hadisi mutlak olarak ihtiva eden, (kişi) üzerine hafız ismi söylenir.”

Bu husus, -Ref’ul Estar, an Muhyia Tal’atil Envar- kitabında, sahife 9 da zikredildi.

Hafız Celaledin Suyuti, Tedribir Ravi de sahife 1/149 da, şöyle der:

İbni Salah, Tashih, tahsin ve tazyif kapısını, ehliyetleri zayıf olduğu için bu zaman ehli üzerine kapatmıştır.

Meseleyi daha teferruatlı olarak bilmek istersen, Tedribur Ravi 1/143-149, Elfiye şerhi Fet-hul Muğis 1/44-45, 89 sahifelere baksın.

Allaha hamd olsun, Habibine âl ve ashabına salat ve selam olsun.

İKİ BÜYÜK AY TARAFINDAN KUŞATILAN AY ŞÂ'BÂN-I ŞERİF AYI

Üç aylar ha geldi, ha gelecek derken, Raceb-i şerif ayı da geldi geçti ve Şa'bân-ı şerif ayına girmiş bulunuyoruz. Bu mübarek ay, Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in "Benim ayım" buyurduğu, çok faziletli ve kıymetli bir aydır. Bir hadisi şerifte Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem):

"Receb Allah'ın ayıdır. Şa'bân Benim ayımdır. Ramazan ise ümmetimin ayıdır." buyurmuştur.

Evet Şa'bân ayı, Kainatın Efendisinin ayıdır. Şa'bân ayı hayırların ve bereketlerin artarak devam ettiği, hataların bırakıldığı, günahların örtüldüğü ve Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in şefaatine vesile olan bir aydır.

Bu aya neden Şa'bân ayı denmiştir?

Bununla alakalı olarak Enes b. Malik (Radiyallahü anh)'dan rivayet edilen bir hadisi şerifte şöyle buyuruluyor:

"Şa'bân-ı şerif ayına bu ismin verilmesinin sebebi, kendisinde Ramazan-ı şerif ayına ait birçok hayırlar bulunup yayıldığındandır. Ramazan-ı şerif ayı ise, günahları yaktığından bu ismi almıştır."

Şa'bân; dağıtmak, saçmak demektir. bereketlerin ve hayırların saçıldığı

Şa'bân-ı şerif ayı bir manada Ramazan-ı şerif ayına hazırlık ayı da sayılabilir.

Nitekim Enes b. Mâlik (Radiyallahü anh) şöyle rivayet etmiştir:

**"Ashâb-ı kiram,
Şa'bân-ı şerif**

ayının hilâlini gördükleri zaman hemen Kur'an-ı Kerim okumaya kapanırlardı. Müslümanlar, mallarının zekâtlarını bu ayda ayırırlardı ki, bu zekât ile zayıflar ve yoksullar Ramazan-ı şerif ayına hazırlansınlar. Valiler, hapishanelerde olan suçlulara tatbik edilmesi gereken bir şer'i ceza varsa tatbik ederler, böyle bir cezası olmayanları da salarlardı. Tüccarlar borçlarını öderler, alacaklarını alırlardı. Ve daha sonra Ramazan-ı şerif ayını beklemeye başarlardı. Ramazan-ı şerif ayının hilâlini gördüklerinde de boy abdesti alarak itikâfa girerlerdi."

Şa'bân-ı şerif ayında oruç:

Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) Şa'bân-ı şerif ayında Kendini daha fazla ibadete verirdi; hem gece namazlarını, hem de oruçlarını artırirdi.

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e sordular: "En faziletli oruç hangisidir?" Nebiyy-i Zîşân Efendimiz: **"Ramazan-ı şerifi tazim için tutulan, Şa'bân-ı şerif orucudur."** buyurdular.

İnşallah bizlerde bu ayda oruç tutmaya gayret edelim. Böylece hem Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in sünnetine uyarak sevap ve mükâfata nail oluruz. Hem de yaklaşan Ramazan orucunda meşakkat çekmemek için, Ramazan ayına girmeden bir alıştırmaya yapmış oluruz. İşte bu ayda yapılan alıştırmalar sayesinde kişi oruca

yatkınlık kazanır, alışır. Ayrıca Ramazan ayına tazim etmiş ve oruç ayını da oruçla karşılamış olur.

Hz. Aişe Validemiz şöyle anlatır:

“Resûlullah (Şa'bân ayında) o derece oruç tutardı ki, biz artık orucu bırakmaz, derdik. (Bazen de) orucu öyle terk ederdi ki (peş peşe günlerce oruç tutmadığını görünce de, bu ay) artık oruç tutmaz, derdik. Ben Resûlullah'ın Ramazan-ı şerif ayından başka hiçbir ayı tamamen oruçlu geçirdiğini görmedim. Şa'bân ayı kadar hiçbir ayda çok oruç tuttuğunu da görmedim.”

Bir keresinde Üsâme b. Zeyd (Radıyallahü anh), Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in, Şa'bân-ı şerif ayında çok oruç tutmasının sebebini sordu:

- Yâ Resûlullah! Şa'bân ayında oruç tuttuğunuz kadar, başka hiçbir ayda oruç tuttuğunuzu görmedim (sebebi nedir?)”

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

- **Bu Şa'bân ayı, Receb ayı ile Ramazan ayı arasında insanların gaflet ettikleri bir aydır. Halbuki bu öyle bir aydır ki, ameller Alemlerin Rabbine bu ayda yükseltilir. Ben oruçlu iken amellerimin yükseltilmesini (Allaha arz edilmesini) seviyorum (işte bu sebeple bu ayda çok oruç tutuyorum) istiyorum”**

Burada Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) Şa'bân-ı şerif ayının orucuna vurgu yapıyor. Çünkü insanlar öteden beri haram aylardan olduğu için Recebi şerif ayını biliyorlar ve önem verip oruç tutuyorlardı. Fakat Şa'bân-ı şerif ayında oruç tutmanın önemini bilmiyorlardı. Yaptığımız amellerimiz, Allah-u Teâlâ'ya bu ayda arz olunduğuna göre, şayet bu ayda oruçlu olursak, umulur ki, Mevla Teala bizlere rahmetiyle, lütfuyla muamele eder de, amellerimizdeki eksikleri noksanları görmezden gelir.

Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselam bu hadisi şerifte, bir de şuna dikkat çekip ümmetini uyarıyor: Şa'bân-ı şerif ayının, Receb-i şerif ve Ramazan-ı şerif ayı gibi iki büyük ay tarafından kuşatıldığı için, insanlar bu iki ayla meşgul

olmaları sebebiyle, arada kalan Şa'bân-ı şerif ayından gafil olduklarını ifade ediyor ve bu aydan gaflet etmememiz gerektiğine işaret ediyor. Ama şunu unutmamak lazımdır ki, insanların gafil oldukları anlarda gafletten sıyrılıp ibadetle meşgul olmak, Allah katında daha kıymetli ve daha sevimlidir.

Şa'bân-ı şerif ayından gaflet edilmesinin sebebi şu olabilir: Mübarek üç aylar girince herkeste bir heves bir arzu, bir iştihak oluyor. Yani Receb-i şerif ayına böylesine bir istekle ve manevi bir havayla giriliyor. Şa'bân-ı şerif ayı geldiğinde ise, yavaş yavaş amel noktasında gevşemeler başlıyor. Çünkü, “nasıl olsa Receb-i şerif ayını ibadetle taatle, güzel bir şekilde geçirdik. Eh önümüzde de Ramazan-ı şerif ayı var; gecesini teravihle, gündüzünü oruçla, mukabeleyle geçireceğiz. Yani o ayı da dolu dolu geçireceğiz” düşüncesi ve böyle bir ruh haliyle, içinde bulunduğumuz Şa'bân-ı şerif ayından maalesef gaflet edebiliyoruz.

Bu üç aylar, üç zaman dilimi gibidir.

Geçmiş zaman... Gelecek zaman... Şimdiki zaman...

Üç ayları da bu zaman dilimlerine göre düşünecek olursak; Receb-i şerif ayı geçti... Ramazan-ı şerif ayı gelecek... Şa'bân-i şerif ayı ise, içinde bulunduğumuz şimdiki zaman...

Geçmiş geçti, artık (Receb-i şerif ayını) geri getirebilmek mümkün değil.

Gelecek ise meçhul. Yani (Ramazan-ı şerif ayı) gelir mi gelmez mi? bilinmez. Aslında o gelecek ama biz olacak mıyız? İşte bu meçhuldür.

Dolayısıyla bizim için, içinde bulunduğumuz şu zaman dilimi, yani Şa'bân-ı şerif ayı vardır. Öyleyse fırsatı ganimet bilmeli ve bu mübarek ayı en güzel şekilde geçirmeye gayret etmeliyiz.

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şerifte şöyle buyurmaktadır:

Şa'bân-ı şerif benim ayımdır. Her kim Şa'bân-ı şerif ayına değer verirse, muhakkak ki o kimse, Benim emrime önem vermiş olur. Benim emrime önem verip yücelten kimseye ise Ben, kıyamet gününde bir kurtarıcı ve iyi bir hazırlık olurum.”

Şa'bân ayında beş harf vardır:

Şin harfi; Şeref ve şefaate, **Ayn** harfi; ulviyet, yücelik ve yüksekliğe, **Be** harfi; berr-u ihsana, **Elif** harfi; Ülfete, **Nun** harfi ise; nûra delalet eder.

Allahü Teala, bu harflerin delalet ettiği bütün bu ikramları ve ihsanları, Şa'bân-ı şerif ayında kullarına bahşeder. Bu ayda hayırlar açılır ve bereketler ziyadesiyle inmeye devam eder. Öyleyse bu ayda gaflet etmemeli, hiç gevşeklik etmeden aynı şevk ve iştiyakla ibadetlerimize, ahiret hazırlığına devam etmeliyiz. Ayrıca geçmiş günahlarımıza tövbe ederek manevi pisliklerden temizlenmeli ve Ramazan ayına en güzel şekilde hazırlanmalıyız.

Rabbim cümlemizi bu ayın şerefinden, ulviyetinden, berr-u ihsanından, nûrundan ve feyzinden istifade edenlerden eylesin.

Bu ayda salavat getirmek:

Şa'bân-ı şerif ayı, Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in ayı olması hasebiyle, bu ayda bol bol salavat getirmek lazımdır.

Kur'an-ı kerim'e baktığımızda, Mevla Teala'nın, verdiği her emri doğrudan emrettiğini görüyoruz. **"Namazınızı ikâme edin!" "Zekatınızı verin!"** gibi. Ama salavatı şerifeyi emrettiği âyet-i kerimeye baktığımızda ne buyuruluyor:

"Muhakkak ki, Allah (Cele celalühü) ve melekleri Nebiye salat ederler. Ey iman edenler! Sizde Nebiye salat ve selam edin." (Ahzab: 56)

Mevla Teala önce bizzat Kendisinin, sonra meleklerin salât ettiğini beyan buyurup, sonra bütün müminlere salavâtı emrediyor. Artık buradan salavat getirmenin ehemmiyetini ciddiyetini anlamak lazımdır. Dolayısıyla Resülüllah (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in ismini işiten her mümine salavatı şerife getirmenin vacip olduğuna bu âyet-i kerime delalet etmektedir.

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in ismi geçti mi, hemen üşenmeden salavat getirelim. Zira Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şerifte:

"Yanında adım zikrolunup ta Bana salavat getirmeyen kimsenin burnu sürtülsün."

Bir diğer hadisi şerifte ise:

"Gerçek cimri yanında zikrim geçtiği halde Bana salavat okumayandır." buyurmuştur. Gerçekten de öyle değil mi? Cebinden hiç para pul çıkmıyor, maddi bir bedel ödemiyorsun, sadece dilini oynatıp salavat getireceksin ama onu bile yapmıyorsan, bu ne büyük bir cimrilik değil midir?..

Getirdiğimiz her salavât-ı şerife Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e mutlaka ulaşır ve bundan haberdar olur. Sırf bunun için Allâh-u Teâlâ'nın görevlendirdiği melekler vardır. Getirilen bu salavâtı alıp Efendimize götürürler ve; "falanca oğlu filancanın Size selamı var." derler. Nitekim Efendimiz Sallallâhu Aleyhi ve Sellem):

"Yeryüzünde Allah'ın seyyah melekleri vardır. Onlar ümmetimin selâmını (anında) Bana tebliğ ederler." buyurmuştur.

Dünya ve ahiret saadetimizin reçetesi Hz. Kur'an Onun vasıtasıyla bizlere beyan edildi. Bizlere cennet ve cehennemın yolunu gösterdi, Rabbimize vasıl olmanın usûlünü öğretti, hidayetimizin yegane sebebi oldu. Öyleyse iman nimetinin bir teşekkürü, sevgimizin bir nişanesi olarak, salavatı şerifeyi bol bol getirelim. Boş lakırdılarla vakit geçireceğimize, dillerimiz salavatla meşgul olsun inşaallah.

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şerifte:

"Kıyamet gününde katımda insanların en değerlisi, Bana en çok salat-ü selam getirenlerdir." buyurmuştur.

Abdullah ibni Mesud (Radiyallahü anh)'ın naklettiği bir diğer Hadisi Şerifte de:

"Ahirette Bana insanların en yakını, Bana en çok salavat okuyanlardır." buyurmuştur. Dolayısıyla bu dünya hayatında salavatı dilimizden düşürmezsek, ahirette Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e en yakın kimselerden olmaya hak kazanırız. Ki, o mahşer gününde herkesin "Nefsî, nefsî" dediği ve kendisinden başka hiç kimseyi düşünmediği o hengâmede, o can pazarında, "Makâm-ı Mahmud"un sahibi olan Hz. Muhammed Mustafa (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e yakın olmak, hiç şüphe yok ki çok büyük bir kurtuluştur. Mahşerde Ona yakın olmak demek; Cennete yakın, Cehenneme ise uzak olmaktır.

Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şerifte şöyle buyurmuştur:

"Allah Teala arşın altında bir nur deryası

yaratmış, sonra da bir melek yaratmıştır. Bu meleğin bir kanadı doğuya, bir kanadı da batıya, kuvvet ve kudreti ise her yana uzanmaktadır. Bu melek öylesine büyüktür ki, başı Arş'a ayakları da yere değmektedir.

Bir kimse Şa'bân-ı şerif ayında Bana salat ve selam getirdiğinde, Allah-u Teala işte bu meleğe, nur deryası (hayat suyu)na dalmasını emreder. O da bu suya dalar. Sonra oradan çıkarak kanatlarını silkeler. Kanatlarını silkeledikçe her tüyünden dökülen su damlalarından Allah-u Teala bir melek vücuda getirir ki, bu melekler kıyamete kadar salavat getiren kimseye dua ve istiğfar ederler.”

Öyleyse ağızlarımız boş durmasın, elimiz iş yaparken dilimiz salavat-ı şerifeyle meşgul olsun. Yolda yürürken, bir yerde otururken, evde yemek veya temizlik yaparken şarkı-türkü mırıldanacağımıza, salavatı şerife getirelim. Böylece hem sevap kazanalım, hem yemeğimiz lezzetli, hem de bereketli olsun.

“Peki salat nedir?” dersiniz: İmam-ı Mücahid'e göre Allahtan salat; tevfik ve ismettir. Meleklerden yardım, ümmetten ise ittibadır.

Seyyid Şerif'e göre ise salat; Allah'tan rahmet meleklerden istiğfar, müminlerden hayır duadır. Efendimize tazimdir.

Salavat-ı şerife getirmenin ölülerimize de faydası olur:

Tabiîn'in büyüklerinden Hasan-ı Basrî Hazretleri'nin huzuruna bir kadın geldi:

- Ey İmam! Benim kızım, birkaç ay evvel vefat etti. Fakat vefatından sonra onu hiç rüyamda göremedim. Durumu nedir, ne haldedir? merak ediyorum. Dua buyursanız da, onu rüyamda görüp teselli olsam, dedi.

Hasan-ı Basrî Hazretleri de dua etti. Kadına da “duaya devam etmesini” söyledi. Bunun üzerine kadın her gece kızını görebilmek için dua etmeye başladı.

Kadın bir gece yine Mevlaya gözyaşlarıyla dua etti, yalvardı, yakardı, kızının ahiretteki halini rüyada görmek için niyazda bulundu ve o hal üzere uyuyakaldı. O gece rüyasında kızını gördü. Ama hiç de iyi bir halde değildi. Kızına ateşten bir elbise giydirmişler, şiddetli

bir şekilde azap ediyorlardı. Kadın çok üzüldü içi parçalandı ve o üzüntüyle uyandı.

Sabah olunca hemen Hasan-ı Basrî Hazretleri'nin huzuruna koştu. Gözyaşlarıyla gördüğü rüyayı anlattı, kızının bu azaptan kurtulması için ne yapabileceğini sordu. Hasan-ı Basrî Hazretleri ona bazı dualar öğretip bir takım tavsiyelerde bulundu.

Aradan birkaç gün geçmişti ki, bu sefer Hasan-ı Basrî Hazretleri bir rüya gördü. Rüyasında bir kız Cennet bahçelerinden birinde altın bir taht üzerinde oturmuş, gayet neşeli, mutlu ve keyif içindeydi. Hasan-ı Basrî'yi görünce seslendi:

- Ey İmam! Beni tanıdınız mı? Hani kızını rüyada görmek isteyen bir kadın vardı ya, işte

ben o kadının kızıyım. Bunun üzerine Hasan-ı Basrî Hazretleri şaşırdı:

- Evladım seni azap içinde görmüştük, oysa şimdi sen, altın tahtlar üzerine kurulmuş oturuyorsun? Deyince, kız cevaben:

- Ey İmam! Evet doğru, azab içindeydim. Fakat salih bir kul bizim yattığımız kabristanın yanından geçerken Resülüllah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)'e salavat getirip, sevabını da bizim yattığımız kabir ehlinin ruhuna hediye etti. İşte o sevaptan bana düşen hisseyle, benden azab kalktı ve bu nimetlere kavuştum, dedi.

Hasan-ı Basrî Hazretleri, ertesi gün kadına bu müjdeli haberi gönderdi ve ona bundan böyle çokça Salavat-ı şerife okumasını tavsiye etti.

Görüldüğü gibi Resülüllah (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)'e salavat-ı şerife getirmek acayip bir duadır. Ölümümüzü de faydası var, dirimize de... Öyleyse, dillerimiz Efendimize salavat getirmekle her daim ıslak kalsın...

Rabbim getirdiğimiz salavatlar hürmetine, bizleri dünyada da ahirette de her türlü sıkıntı, bela ve musibetten muhafaza eyleyip, Habîbinin şefaatine mazhar eylesin. Amin!

Ayrıca Şa'bân-ı şerif ayının yarı gecesinde Berat kandilini idrak edeceğiz. Şimdiden hepinizin Berat kandiliniz mübarek olsun. Rabbim o mübarek geceye ulaşip ihya etmeye muvaffak kılarak, cümlemizi Cehennemden Beratını alanlardan eylesin.

Fi Emanillah!..

“Her canlı ölümü tadacaktır. Elbette kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Yoksa dünya hayatı, aldatıcı ve geçici zevkten başka bir şey değildir.”

[Bakara Suresi - 185]

ÖLÜM VE ÖLÜME HAZIRLANMAK

A

llâhü Teâlâ'ya hamd, Resulüne, âli ve eshabına Salât-û selamdan sonra;

Kıymetli okurlarım! Geçen ayki yazımızda, bizleri yoktan var eden Hazreti Allah'ın bizleri dünyaya gönderiş gayesini ve içerisinde yaşamış olduğumuz dünya hayatını, ayeti kerime ve hadisi şerifler ışığında izah etmeye gayret etmiştik.

Bu ayki yazımızda da, dünyaya gelen her canlının tadacağı ölüm ve ölüme hazırlanmadan bahsedeceğiz İnşaallah.

İnsan hayatının belli bir süresi vardır. Bu sürenin sona ereceği vakte ecel denir. Eceli gelen herkes mutlaka ölümü tadacaktır.

Allâh-ü Teâlâ'dan başka her şey fanidir. Fani olanın mutlaka bir sonu vardır. Her canlı gibi insan da sınırlı bir ömre sahiptir. Cenab-ı Allah'ın takdir etmiş olduğu ömür sona erdiğinde, her insan ölümü tadacaktır. Eğer ölümden kurtulup dünyada sonsuza kadar yaşamak mukadder olsaydı, hiç şüphesiz buna en layık olan Allah'ın sevdiği kulları olan peygamberler olurdu. Oysa âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem) bile bu dünyadan göçmüştür.

Ahmed bin Hanbel (Rahmetullâhi Aleyh)'in ri-
vayet ettiğine göre;

“Allah (Celle Celâlühü) Âdem (Aleyhisselam)
ve zürriyetini yarattığı zaman melekler:

‘Yer bunları içine alamaz’ dediler. Allah (Celle
Celâlühü):

‘**Ben içlerine ölümü bırakacağım**’ buyur-
du. Melekler:

‘Öyle ise hayat onlara hoş gelmez’ dediler.
Allah (Celle Celâlühü):

‘**Ben onların kalplerine emel yerleştire-
ceğim**’ buyurdu.”

Müşrikler, Peygamber Efendimiz (Sallellâhü
Aleyhi ve Sellem)'in ölümünü temenni ediyor-
lardı. Bunun üzerine ölümün kimseye ayrıcalık
yapmayacağını vurgulayan şu ayet-i kerime
nazil olmuştur.

“**Muhakkak Sen de öleceksin, onlar da
ölecekler.**”¹

“**Biz Senden önce de hiçbir beşere ölüm-
süzlük vermedik. Sanki sen ölsen, onlar
ebedî mi kalacaklar!**”²

Allâhü Teâlâ (Celle Celâlühü) her canlının
mutlaka öleceğini ayet-i kerimelerde şöyle ifa-
de ediyor:

“**Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir im-
tihan olarak hayır ile de şer ile de imtihan
ederiz. Ancak bize döndürüleceksiniz.**”³

Bu ayeti kerimeyi âlimlerimiz şöyle tefsir et-
mişlerdir. Ey insanlar! (**Sizi bir imtihan olmak
üzere şer ile ve hayır ile deneriz.**) Yani: Sizi
imtihana tutanların muamelesi gibi bir mua-
meleye tâbi tutarız, sizi bazen hastalık, fakirlik
gibi bir belâyâ uğratarız bazen de sıhhat gibi,
servet gibi bir dünyevî nimete nail kılarız. Ta ki,
sabır ve şükreder olduğunuz veya olmadığınız
meydana çıkmış olsun. (**Ve sonunda (bize
döndürüleceksinizdir)** hakkınızda, dünyadaki
amellerinize göre muamele yapılacaktır. Dindar
olanlar, vazifelerini yapmış olanlar mükâfata
nail olacaklar. Aksine hareket etmiş olanlar da

lâyık oldukları cezalara uğrayacaklardır.

“**Her canlı ölümü tadacaktır. Elbette kı-
yamet günü yaptıklarınızın karşılığı size
tastamam verilecektir. Kim cehennemden
uzaklaştırılıp cennete konursa, gerçekten
kurtuluşa ermiştir. Yoksa dünya hayatı,
aldatıcı ve geçici zevkten başka bir şey
değildir.**”⁴

“**Her can ölümü tadacaktır. Sonra ancak
Bizim huzurumuza getirileceksiniz.**”⁵

Ecel bir gün bize de gelecek ve kapımızı ça-
lacaktır. Kapımız çalındığında, ölüme “Şimdi
değil, başka zaman gel” deme imkânımız da
olmayacaktır.

Nitekim Yüce Allah (Celle Celâlühü) şöyle bu-
yuruyor:

“**Her milletin belli bir eceli vardır. On-
ların eceli geldiği zaman, ne bir an geri
kalabilirler, ne de bir an öne alabilirler.**”⁶

“**Eğer Allah, insanları zulümleri sebe-
biyle hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde
hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları belli
bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği
zaman ne bir an geri kalabilirler, ne de bir
an öne alabilirler.**”⁷

Bu ayet-i kerimelerden de anlaşılacağı üze-
re, ecel kaçınılmaz bir son, acı da olsa apaçık
bir gerçektir ve beklenmedik bir zamanda ani-
den gelecektir. Kimsenin ölümden kaçma şansı
yoktur.

Allâhü Teâlâ (Celle Celâlühü) şöyle buyuru-
yor:

“**De ki: Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm,
muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görü-
leni ve görülme-yeni bilen Allah’a döndü-
rüleceksiniz de O, size bütün yaptıklarınızı
haber verecektir.**”⁸

“**Nerede olursanız olun, sağlam ve tah-
kim edilmiş kaleler içinde bulursanız bile,
ölüm size ulaşacaktır.**”⁹

1) Zümer Suresi; 30
2) Enbiya Suresi; 34
3) Enbiya Suresi; 35

4) Bakara Suresi; 185
5) Ankebut Suresi; 57
6) Araf Suresi; 34
7) Nahl Suresi; 61
8) Cuma suresi; 8
9) Nisa Suresi; 78

Her canlı, Cenab-ı Allah'ın izni ve müsaadesiyle yaşar sonrada ölür. Dünyaya gelmek ve ölmek insanın kendi elinde değildir. Bu hususta Yüce Allah'ın iradesine kimse karşı çıkamaz. O, bir insanın ölümüne hükmetmiş ise derhal yerine gelir. Görevli melekler görevlerini kusursuz yerine getirirler.

Cenab-ı Allah şöyle buyurur:

“Allah kullarının üstünde mutlak hâkimiyet sahibidir. Üzerinize de koruyucu melekler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği vakit (görevli) elçilerimiz onun canını alır ve onlar görevlerinde asla kusur etmezler.”¹⁰

Bedenden ayrılan ruhun tekrar oraya iadesi insan gücünün dışında olan bir şeydir. Eğer böyle olmasaydı bir zamanlar dünyayı titreten, dünyalara sığmayan, her türlü güç, kuvvet ve makama sahip olan insanlar ölüp toprak olmazlar ve sıradan her insan gibi ölüm gerçeği karşısında boyun eğmezlerdi. Ölüm bir bakıma insanlar arasında mutlak eşitlik sağlamaktadır.

Ölümü Anmak Ve Ona Hazırlanmak

Müslüman kimse, bu dünyanın geçici olduğuna, ölümün bir son değil bilakis ebedi bir hayatın başlangıcı olduğuna inanan kimsedir. Ebedi hayatta cennetle müşerref olmak isteyen akıllı kimsenin, ölüme hazırlıklı olması gerekir. Çünkü Efendimiz (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Akıllı ve uyanık kimse, nefesine hâkim olan ve ölümden sonrasına (ahirete) çalışandır. Aciz kişi ise, nefsinin hevasına tabi olup Allah'a iftirada bulunmaktadır.” buyuruyor.

Bir şey için hazırlanmak, onu sık sık hatırlamakla olur. Hatırlamak ise, hatırlatıcı şeylere bakmak ve onları yapmakla mümkündür. Ama maalesef insanların çoğu ölümden gafilirdirler. Zira Rabbimiz (Celle Celâlühü) Enbiya Suresi'nde:

“İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, hala gaflet içinde yüz çevirdiler.”¹¹ buyuruyor.

10) En'am Suresi; 61

11) Enbiya suresi; 1

Dünyanın faydasız zevklerine aldanan, ölümden habersiz yaşar. Yanında ölümden bahsedince de hiç hoşlanmaz. Ama ne kadar hoşlanmazsa hoşlanmasın, kendisinden kaçtığı ölüm mutlaka onu yakalayacaktır. Allâhü Teâlâ (Celle Celâlühü) şöyle buyuruyor:

“De ki: Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.”¹²

Günahlardan kaçıp ibadetlerini yapan kimse, ölümü istemese de, ölümden nefret etmiş sayılmaz. Çünkü o kusurlarını telafi peşindedir. Bir kimseye sevgilisi hemen gel dese, o kimse de, yıkansa, tıraş olsa, yeni elbiseler giymekle, sevgilisine hediyeler almakla meşgul olsa, geciktiği için sevgilisine kavuşmaktan nefret etmiş sayılmaz. Yani ölümden hoşlanmamasında mazurdur. Çünkü ölüm için hazırlık yapmaktadır.

Arifler ölümü devamlı hatırlar. Çünkü onlar ölüme her zaman hazırdır. Ayrıca onlar bilirler ki, ölüm sevgili ile buluşma zamanıdır. Ölüm, dostu dosta kavuşturan bir köprüdür. Bu köprüden geçmeyen sevgiliye kavuşamaz. Arifler bunun için ölümü severler.

Hazret-i Mevlana da Azrail (Aleyhisselam)'a “Tez gel, haydi canımı çabuk al, beni Rabbime hemen kavuştur” demiştir. Öyle ya, seven sevgilisi ile buluşacağı günü hiç hatırlıktan çıkarır mı, o günün bir an gelmesini şiddetli şekilde arzu etmez mi? Hatta ölümün gecikmesine canı sıkılır. Bir an önce ona kavuşmaya can atar.

Her zaman, iyi ve kötü hallerde de ölümü hatırlamanın fazileti çoktur. Çünkü dünyanın faydasız zevklerine sınımsız sarılan kimse bile, ölümü zikrede zikrede dünyanın kirli işlerinden uzaklaşmaya başlar. Zamanla dünyanın külfeti ona ağır gelir, zevklerinden hoşlanmaz. Böylece dünyanın faydasız işlerinden soğutan her şey, bir kurtuluş sebebidir.

Efendimiz (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem)'in ölümü zikretmenin fazileti ile ilgili birçok hadis-i şerifleri vardır:

12) Cuma suresi; 8

“Kim ölümü çok anarsa kıskançlığı az neşesi az olur.”¹³

“Lezzetleri yıkıp yok eden ölümü çok anın.”¹⁴

“Demir paslandığı gibi, muhakkak kalpler de günahla paslanır.” denildi ki: “Ya Resulellah! Kalplerin cilası nedir?” Efendimiz (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Kalplerin cilası ölümü çok hatırlamak ve Kur’an-ı Kerim okumaktır.”¹⁵ buyurdu.

Süfyan-ı Sevri Hazretleri “Ölümü çok anıp günahlardan kaçanın kabri cennet bahçesi olur. Ölümü unutup günahlara dalan kimse kabri de cehennem çukuru olur” demiştir.

Hazreti Ebu Hüreyre (Radiyallâhü Anh)’dan rivayet edildiğine göre Resûlül Ekrem (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyuruyor:

“Lezzetleri yıkıp yok eden ölümü çok anın. Çünkü ölümü anmak, darda olanı rahatlatır. Rahatlıkta olanı da sıkıştırır.”¹⁶

Hazreti Ömer (Radiyallâhü Anh)’dan rivayet ettiğine göre Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem)’e hangi Müslümanın daha akıllı ve zeki olduğu sorulduğunda, Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Ölümü en fazla zikreden ve ölümden sonrasına en güzel hazırlananlardır akıllılar.”¹⁷ diye cevap verdi.

“Ölümü çokça anın. Çünkü ölümü anmak günahları temizler ve dünyadan soğutur. Zengin iken ölümü zikretmek zenginlik (gururunu) yıkar. Fakir iken ölümü zikretmek sizi yaşamınıza razı eder.”¹⁸

“Vaiz olarak ölüm, zenginlik olarak yakın (Allah’ı görür gibi ibadet etmek), meşguliyet olarak ibadet yeter.”¹⁹

Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem)’e bir adam geldi ve “Ya Resulellâh, neden ölümü se-

vemiyorum?” diye sordu. Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Malın var mı?” buyurdu.

“Evet” dedi. Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Malını infak et. Çünkü müminin kalbi malı ile beraberdir. Malını Allah yolunda harcarsa, ister ki ona kavuşsun. Ertelirse (dünyada bıraksa) ister ki beraberinde kalsın.”²⁰ buyurdu.

Hazreti Ömer (Radiyallâhü Anh) halife olunca, adaletten şaşmamak için bir çözüm yolu aradı. Adaletten şaşmamanın en etkili yolunun, her gün ölümü hatırlamak olduğuna karar verdi. Bir adam tutup maaşını kendi cebinden verdi.

Adama “Senin görevin, bana her gün birkaç defa ölümü hatırlatmak olacak” dedi.

Adam her gün birkaç defa Hazreti Ömer (Radiyallâhü Anh)’ın huzuruna çıkıp “Ya Ömer! Ölüm de var!” diyordu.

Hazreti Ömer (Radiyallâhü Anh) bir gün sabah temizliği yaparken aynaya baktığında sakalının bir telinin beyazladığını gördü ve derhal adamı çağırıp:

“Artık senin görevin bitti!” dedi. Adam:

“Görevim sırasında bir kusur mu işledim efendim?” dediğinde Hazreti Ömer (Radiyallâhü Anh):

“Hayır, senin bir kusurun yok. Bu çeneme düşen beyaz bir kıl var ya? İşte o, bundan sonra senin görevini yapar ve her gün bana ölümü hatırlatır” diye cevap verdi.

Bizim sakalımızda, saçımızda bize her gün ölümü hatırlatan bir sürü beyaz var, fakat bu beyazlar bizlere ölümü kaç kere hatırlatıyor?

Âlimlerimizin bir kısmı demişlerdir ki:

“Kim ölümü çok zikretse, üç şey ona ikram edilir. Çabuk tevbe eder. Kalbinde kanaat olur. İbadetinde sevinç ve ferah bulur. Kim ölümü unutursa, üç şey ile cezalandırılır. Tevbeyi erteletir, kendisine yetecek miktara razı olmayı bırakır, ibadetinde tembellik yapar.”

20) İhya

13) İbn Ebi Şeybe; 35725

14) Nesai; 1824 – Tirmizi; 2307

15) Müsned Şihab; 1178

16) İbn Hibban; 2993

17) Hâkim Müstedrek; 4/540

18) İhya-u Ulumuddin; 16/106

19) Ahmed bin Hanbel; 1410

Âlimlerimiz demişlerdir ki;

Ölüm sadece yokluk ve yok olmak değildir. Ölüm ancak ruhun bedenden ilişkisinin kesilmesidir. Ölüm bir ayrılıştır, ruh ile beden arasına giren bir perdedir. Ölüm bir değişmek ve dünyadan ahirete geçmektir.

Üstad Necip Fazıl ne güzel söylemiş:

*Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber,
Hiç güzel olmasaydı ölür müydü Peygamber?*

Hazreti Aişe (Radiyallâhü Anha) validemizin rivayetine göre Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“Ölüm ganimettir. Günah işlemek muşibettir. Fakirlik rahattır. Zenginlik cezadır. Akıl Allah’tan bir hediyedir. Cahillik dalâlet ve sapıklıktır. Zulüm, ahirette pişmanlıktır. İtaat göz nurudur. Allah korkusundan ağlamak, ateşten kurtulmaktır. Gülmek beden felaketidir. Günahdan tevbe eden günah işlememiş gibidir.”²¹

Yine Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“İki şey var ki insanoğlu onlardan hoşlanmaz. Ölümünden hoşlanmaz, hâlbuki onun için ölüm fitneden daha hayırlıdır. Malın azlığından hoşlanmaz, hâlbuki az malın hesabı daha azdır.”²²

Buhari ve Müslim’in rivayetlerine göre Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem)’in yanından bir cenaze geçti. Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Bu müsterih ya da müsterahün minh’dır.” buyurdu.

Bunun üzerine “Ya Resulellâh! Müsterih nedir, müsterahün minh nedir?” dediler. Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem):

“Müsterih, mümin kuldur ki; dünyanın yorgunluk ve eziyetinden kurtulup Allah’ın rahmetine kavuşur ve istirahat eder. Müsterahün minh ise, günahkâr bir insandır ki; kullar, beldeler, ağaç ve hay-

vanlar ondan kurtulup istirahat ederler.”²³ buyurdu.

İbn-i Mübarek ve Taberani, Hazreti Abdullah bin Amr bin As (Radiyallâhü Anh)’dan rivayet ettiklerine göre, Resûlullah (Sallellâhü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Dünya müminin zindanı ve yokluk yeridir. Mümin dünyadan ayrıldığı zaman yokluk ve zindandan kurtulur.”²⁴ buyurdu.

Bu hadis-i şerifin manası şudur:

Hapiste olan insan nasıl ki dünyada bazı şeylerden mahrum ise, mümin de dünyada haram ve mekruh olan arzularından mahrum, meşakkatli ibadetlerle mükelleftir. Öldüğü zaman istirahata çekilir ve Allâhü Teâlâ (Celle Celâlühü)’nün kendisi için hazırladığı ebedi nimetlere kavuşur.

Hayyan bin Esved (Rahimehüllah) da:

“Ölüm, dostu dostuna ulaştıran bir köprüdür” demiştir.

Ebu Osman (Rahimehüllah) da:

“Allah’a kavuşma şevkinin alâmeti, rahatta iken ölümü istemektir” buyurmuştur.

Bazı âlimlerde şöyle demiştir:

“Allah’a âşık olanlar ölümün tatlılığını ölüm geldiğinde sezerler. Çünkü onlara açılan kavuşma lezzeti, baldan daha tatlıdır.”

Rabbim, bizleri ölüme hazırlanan ve son nefeste iman ile huzuruna çıkan kullarından eylesin.

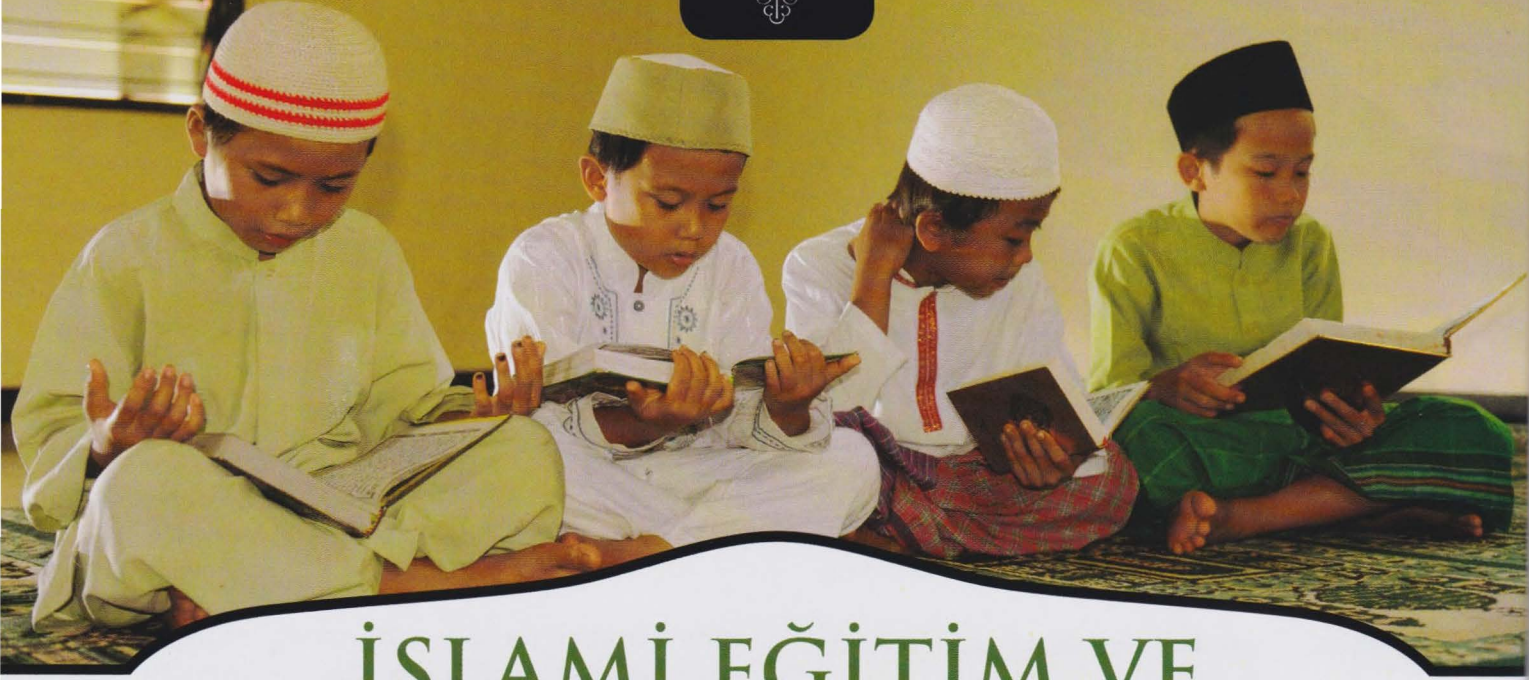
Rabbim yar ve yardımcımız olsun...

21) Beyhaki; 7040

22) Ahmed bin Hanbel Müsned; 23625

23) Buhari; 6512 – Müslim; 2392

24) Ahmed bin Hanbel Müsned; 6855

İSLAMİ EĞİTİM VE ÖZELLİKLERİ

Değerli okuyucularımız konumuza geçmeden önce, okulların tatile girdiği bu dönemde çocuklarımızı camilerin Kur'an Kurslarına veya dengi eğitim programlarına mutlaka dahil edelim. Çünkü bazı yavrularımız için, hayat boyu kullanacakları İslami eğitim maalesef bu kadarıyla kalabiliyor.

Ancak bizim tavsiyemiz mutlaka ama mutlaka 12 sene dünya için ayırdığımız eğitim programına, en azından 8. sınıftan sonra bir sene Kur'an eğitimi ile ara verip çocuklarımızın sadece 50 -60 senelik geleceğini düşünmekten daha ehemmiyetli olarak sonsuz hayatını kurtarmada önemli bir adım atmış oluruz.

Fertler ve halkların yaşamında eğitim, zor ve önemli bir sorundur. Tarihe mal olmuş, Roma ve Yunan uygarlığı gibi uygarlıklar da, insan bir nevi bedensel güçler ve sivrileştiği bir düşünce ile yetişmişti. Çağdaş uygarlıkta, ahlaki çözüme ve ruhi yıkımla beraber gelen bir ilim temeline dayanmıştır. İslam medeniyeti ise ruhu koruyan, akli geliştiren dengeli bir yapıda insanın maddi yapısıyla da ilgilenen salih insan ilkesine dayalıdır. Bu özellik İslam medeniyetini, medeniyetler tarihinde ilk ve son insanlık medeniyeti yapmıştır.

Beşeri eğitim sistemleri, eğitimin hedefini "iyi vatandaş olma" olarak belirleme noktasında

birleşirler. Ama vatandaşın tasavvuru ve vasıflarının belirlenmesinde her ulusun ayrı bir görüşü vardır. Pürsilah bir asker, barışçı saf bir insan, ibadetine düşkün bir abid, vatanına aşık, ırkçı vb.. olabilir. Fakat hepsinin birleştiği bir husus vardır "iyi vatandaş yetiştirme".

İslami eğitim ise kendisini bu dar kalıplarla sınırlamaz. İyi vatandaşın hazırlanması için de çalışmaz. Daha büyük ve daha kapsamlı bir hedef için uğraşır. "Salih insan" yetiştirilmesi mutlak olarak insan kapsamlı insani anlamı ile insan derinliklerinde gömülü cevheri ile insan yetiştirilmesi. Şüphesiz ki; bu anlam, müslümanların dışındakilerden daha kapsamlıdır. Müslümanı, ırkçılık, toprağa bağımlılık, ulus veya renk bağımlılığına yönlendiren her eğitim cahiliyye eğitimidir.

İslamın eğitimdeki yolu, insani yapıyı; olduğu gibi cisim, akıl ve ruhandan hiçbirini ihmal etmeden bir bütün olarak düzenlemektedir. İnsan hayatının algılanan yönüne inanan sistemlerde vardır. İslam, insan hayatının algılanan yönünde, ruhi yönünü de birleştirmiş ve kendi içinde aynı anda bir denge oluşturmuştur. İnsan hayatındaki yönlerden herhangi birini ihmal veya ağırlık verme, İslamın müslüman şahsiyetinin yapısı içinde kurduğu dengeden sapma kabul edilir. Mesela, ibadeti; sadece namaz, oruç, hac, zekat gibi ibadetleri eda etmekten ibaret zanneden de, doğru yoldan sapmıştır... Müslü-

manın, Allah'a kulluk niyeti ile yapmış olduğu her şeyin ibadet olduğunu, sahibine ecir ve sevap kazandırdığı gerçeğini unutmaktadır. İslam düşmanlarının; "siyasetin ehli vardır, müslümanların İslam adına siyasetle uğraşmaları doğru değildir." gibi sözleri, kesin olarak birer aldatmacadır. Şayet müslüman kesin olarak siyasetten çekilirse, artık kapı, her şahsiyetsiz ve fikirsiz açıktır; siyaset adı altında her türlü sahtekarlıklar yaparak insanlara hakim olmaya çalışır. Müslüman da, duran bir şeyi hareket ettirdi mi veya bir hak istedi mi, zindan kapıları açılır onun için...

Aynı şekilde bir Müslüman, bütün gayretini fikri ve siyasi alanda yoğunlaştırıp diğer yönleri ihmal ederse, doğru olan İslami metottan sapmış olur. Bu birinci sapmanın aksidir. Ruhi eğitim yönünü ihmal ederek, parti ve siyaset kültürünü onun yerine koyan kimi müslüman parti mensuplarında, maalesef bu görülmektedir. Konuşmaları ve tavırları, saf ve dengeli bir müslümanın tavrından uzaktır.

Dengeli bir İslami eğitim, insanın ruh yönüyle de ilgilenir. Her an, iş, düşünce ve şuurda ruhuyla Allah arasında bağ kurar.

Akıl yönüyle de ilgilenir. Çalışma alanını belirler, onu ihmal etmez, zayıf de etmez. Ardın da ufuklarda hür bırakır onu. Kainatta, ufuklarda, nefislerde aynı anda Allah'ın sonsuz hikmetlerini araştırır. Aklın eğitimi, bizim eğitim metodumuzun önemli sorunlarından. Müslümanlar bugün, büyük bir geri kalmışlık, fikri ve akli çöküntü içinde yaşamaktadırlar. Dünyadaki müslümanların çoğu mevcut hallerine razıdır. Yabancıların ürünlerini yiyorlar, giyiyorlar ve yaşıyorlar. Dünyanın en küçük ulusları bile kalkınarak müslümanları üçüncü dördüncü derece bıraktı. Günümüz müslümanları, özellikle kültürlü ve şuurlu tabakası, akidelerin ve İslamın ilme ve fikre verdiği önemin seviyesine çıkarak, fikir silahını ateşlemeli ve uzun zamandan beri önde giden dünya konvoyuna katılmalıdır.

İslam, ilkelerinde, ahlak ve eğitim metotlarında gerçekçi bir dindir. Eğitimdeki gerçekleri ilk eğitimci Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) koydu. **"Ben sizin Allah'tan en çok sakınanım... Ben oruç tutuyorum ve iftar ediyorum, namaz kılıyor ve uyuyorum ve kadınlarla evleniyorum. Sünnetimden yüz çeviren benden değildir."**

Modern İslami terbiye metodlarında, yeni müslüman neslin eğitiminde büyük bir hata iş-

lenmiştir. Bize müslümanın melek gibi olmasını telkin ettiler; sürekli yükselecek ve hiç yorulmayacak, hata yapmayacak. Halbuki Rasülullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in eğitiminde yetişen Ashab-ı kiram'ında hataları olmuştur. İnsan beşerdir, şaşabilir. Hataları, kusurları olabilir. Ve hatakarların en hayırlısı tevbe edenleridir.

Bizler zayıfız, insanlığımızda eksikler vardır. Rabbimizin bize yüklediği görevler gücümüzle sınırlıdır. Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyuruyor ki; "Allahım, Muhammed insandır. Diğer insanların kızdığı gibi O da kızar. Hangi mü'mine kızmış, eziyet etmişsem, hakaret etmiş veya kamçılamişsam, onu, onun için bir keffaret ve kıyamet günü yakınlık sebebi kıl." bu esas ve gerçekliğe göre bir programımız olmalı ki; her şeyden evvel, melek değil, bir insan olan, olgun insanı yetiştirelim.

Ahlakta da, islami eğitim ile diğer bütün eğitimler arasında kesin bir çizgi vardır. Zira Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyuruyor ki; **"Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim."**

İslam medeniyetinden önce imparatorluklar kuruldu. Bu imparatorlukların yıkılışı, hep ahlak zaafından oldu. Günümüz dünyasında insan, nezaket ve yumuşaklık görünümündedir. İş paraya ve menfaate döküldü mü, daima kendi menfaatini kollar. Siyasi bir alanda beraber olduğun zaman, senin ayağını kaydırmaya çalışır. Umumi maslahatlarda onu gözetmen, ilk ve son benim çıkarım olduğunu anlarsın. Yağmur olsalar onlardan damla bile damlamaz. Ama İslami terbiye metodunda durum hiçte böyle değildir. Her şeyde ahlak başta gelir. Sözde, işte, sokakta, fabrikada, ticarethanede, siyasette, muamelatta... bizde ahlak akidemizden fıskırır.

Dinin temeli olan ibadet bile bizde üstün ahlakı kökleştirir, kötülüklerden uzaklaştırır bizi... Şayet o ahlak bizde bulunmazsa, kıldığımız namazlarımızda bizim için yorgunluk ve bitkinlikten başka bir şey yoktur. Tuttuğumuz orucumuzda da kazancımız, açlık ve susuzluktan başka bir şey olmaz.

Müslümanlar bugün kalabalıktırlar. Dünya nüfusunun çeyreğini oluşturuyorlar. Ama ahlaki yönden bir çöküntü bir sıkıntı vardır. Kendi aralarındaki ilişkiler de olumsuzdur. O kadar ki; aynı ülkede yaşayan cemaatler ve gruplar dahi tamamıyla birbirinden kopuk ve ayırdırlar.

Yapının yeniden oluşumu ve güçlenmesinde ümmetin umudu olan İslami hareketler, başkalarından önce kendileri hakkında; nefsi itmi'nan, ruhlara saflık, ahlaka da nazari ve pratik gerçeklik getirecek eğitim metodlarını geliştirmek durumundadırlar. Tabi ki; bu uzun yıllar alacaktır ve nefisteki cahili çöküntüleri yıkayacak, temizleyecek ihlaslı ve ısrarlı bir çalışmayı gerektirir.

Bugünkü toplumumuza baktığımız zaman cahiliye değerlerinin adeta tekrar geri döndüğünü görüyoruz. Mal, mevki, toprak, zenginlik, makam, soy ile övünme yeniden öne geçmiştir. Müslüman gençliği asıl olana döndürmeliyiz. Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyuruyor ki; "Zenginlik mal çokluğu değildir." İslami ahlak değerleri yeniden asıl hale getirilmeli ve cahiliye değerlerinden uzaklaşmalıyız.

İslam ahlak değerlerinde, ırkına, vatanına ve mevkiine bakılmadan insan; insan olduğu için saygındır. Allah-u Teala **"Ben-i ademi üstün kıldık"** (İsrasüresi: 70) buyurmuştur. Tarihte ilk defa duyuruluyordu bu. Dünyayı sarsan bir inkılaptı bu. Fethedilen ülkelerin insanları kitleler halinde İslama girdiler.

Müslümanların ahlakı barış zamanlarında ortaya çıktığı gibi, savaşta da belirginleştiği kurallar şunlardı: "Çocuk öldürmeyin, kadın ve yaşlılara dokunmayın. Ağaç kesmeyin." Bu üstün ahlak kuralları; ulusların insan öldürüp, şehir ve hayvanları beraber yaktığı bir zamanda idi... Dilenen bir yahudiyi gören Hz. Ömer (Radiyallahü anh) "Sana insafli davranmadık" dedi ve onu beyt'ül male götürerek görevliye; "bu ve benzerleri için müslümanların beyt'ülmalından bunlara pay ayırın" emrini verdi. Müslümanlar bu üstün ahlakın gölgesinde yaşadığı, sevgi değerleri gelişti, kardeşlik bağları kuvvetlendi...

Rasülüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in medresesinde eğitim gören gençler müslümanları sevmeli, insanlara yumuşak davranmalı ve bu konudaki Efendimizin tavsiyelerine kulak vermelidirler. Tebessümleri sözlerini geçmelidir. **"Kardeşlerin yüzüne tebessümün sadakadır"** **"Güzel ve hoş söz sadakadır."** Eli dar ise, bari tebessümünü esirgememek lazımdır. Mütevazı olmalıdırlar.

Rasülüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyuruyor ki; "Allah (Celle celalühü) bana mütevazı olun diye emretti; ta ki, kimse kimseye

üstünlük taslamasın, kimse kimseye tecavüz etmesin."

Kardeşinin kötülüğüne mani olmalıdır. "Sen kötülüğü en güzel şekilde önle, o zaman aramızda düşmanlık olan kimse, sana sanki samimi bir dost gibi oluverir." Müslüman genç görüşüne muhalefet eden kardeşine en güzel şekilde mukabele etmelidir.

Bunlar müslümanların ahlak anlayışlarının bir kısmıdır. Gerçek bir davetçinin nefsi ve toplumuna karşı İslam ahlakı ile davranması görevidir ve bu yolda azıdır.

İslami eğitim İslami şahsiyeti oluşturan bir eğitimidir;

Bu kişiliğin birinci şiarı, Allah, kainat ve hayat hakkında sahit bir akidedir. Müslüman inanır ki; kainatın bir yaratıcısı vardır. Kemal sıfatında tektir. Zat ve sıfatında yarattıklarına benzetmekten uzaktır.

Allah (Cellel celalühü), rızık veren ve sonsuz kuvvet sahibidir.

Allah'tan başkası fayda ve zarar veremez.

İnsanın eceli Allah'ın elindedir. Ondandan başkası eceli uzatamaz ve kısaltamaz.

Bu inanç müslümanın kalbinde, hissinde istikrar bulduktan sonra rızık ve ecelden dolayı şüphe eder mi?

Müslüman inanır ki; Bu dünya hayatının takip eden başka bir dünya daha vardır. Ve her insan orada, dünyada yapmış olduklarının adil karşılığını mutlaka bulacaktır. Ya ebedi cennete veya ebedi cehenneme kavuşacaktır. **"Rabbin kimseye zulmetmez."**

Müslümanın kalbinde bu inanç, istikrar bulunduğu zaman çalışır ve Allah'tan başkasından karşılık beklemez. Dünyada sıkılırsa ümitsizliğe kapılmaz. Bilakis ahiretteki karşılığını bekler. Müslüman hayır ve şerri ile kaderin Allah'tan olduğuna inanır. Bu inanç onun kalbinde yerleştikten sonra, şartlar onu, nimetler ve sıkıntılar arasında alıp götürdükçe imanından aldığı kuvvetle dayanıklılığı ve teslimiyeti artar.

Ya Rabbi bizleri Kur'an ahlakı ile, Rasülüllah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in ahlakı ile ahlâklanmamızı nasip ve müyesser eyle. Amin...

Muhterem okuyucularım bir daha ki sayımızda, İslami eğitim konusuna devam edeceğiz inşallah.

Selam ve dua ile ..

BÜYÜ

Geçen sayımızda kaldığımız yerden devam etmek istiyorum. Büyü ve sihirden bahsedelim. Aslında büyü ilkçağ insanların çeşitli mağaralarda ve duvarlarda yaptığı ve çizdiği bizon resimleriyle başladı ve insanlarda onun tesiriyle olan biteni takip etti. Milattan önce 3000 yıllarında ekseriyetle güneşin doğduğu ve battığı coğrafyalarda Mısır, Roma ve Mezopotamya da yayılıp ilginç hallere geldi.

Halbuki çağımızda 4 dinde de yasaklanan büyüçülük Kur'anı kerim de kesin günah olarak yasaklanan ve yeri olmayan bir unsurdur. Geçmiş yazılarımızda bunun için ayrıntılı bilgilere yer vermiştik.

Milattan önce 1800 yıllarında o zamanın kralı Hammurabi büyü yapmayı yasaklamıştı ve uymayanları mağaralara kilitleyip cezalandırırdı.

O zamanlarda bile yeni vefat eden ölülerden kan alırlar ve ölmemiş sağ olan insanların yemeklerine kartlardı ki o insanda erkenden ölsün diye bunlara da ortaçağ büyücülerini derler. O zamanlarda onlarda kendi aralarında kırmızı büyü dedikleri büyü bulmuşlardı. Büyü yapanlarına da koruyucu melekler derlerdi. Allah akıl fikir versin. Bunu Afrikanın totemlere bağlı insanları tören haline getirirler , ayrıca Brezilyanın ilksen tarafında oturan macumbu törenleri de bunlardan biridir. Ayrıca macumbu törenlerinde aynı tanrı ve sihirbazların onların korumaları olduğuna inanırlardı. Ormanları seçer ağaç dallarının altlarını kullanırlardı.

O zamanların insanları büyüyle yetinmeyip fal ve kehanetlere başladılar ve onlara isimler bile koydular ; tarot falı , iskambil falı , zar falı , sarkaç falı bunlar gibi birkaç fala isim vererek ayırmışlardı. Ve yinede bütün dinlerde fal haram kılındığı halde bunları yapıyorlar oysa insanoğlu eski namaka kabilelerinde güneşin ve ayın tutulma saatlerinde fala bakmak ve o falda çıkanı uygulamak onlar için büyük gün sayılırdı ve o günleri tatil ilan ederlerdi. Yine de buna rağmen Yahudilik ve hristiyanlık ta yasaklanmıştır . Hem de resmi olarak İsa'nın doğumu sırasında gökte bazen belirtiler olurdu. Bunlar için 3 tane kahin çağırtilar ve bazı sorular sordular gelecekte haber vermek için . Bunların bir tanesinin adı Zerdüşt idi ve büyücüydü.

Eski Şamanist inanışlarında ise büyü dinle ayrı olup önemsemezlerdi. Ama kuranı kerimde sihir büyü fal ve kahinlerle ilgili şu ayetler bize yeter İslam üslubuna göre ; Bakara. 102. Taha 69. Yunus 77 . Oysa insanlar sihir , göz boyama , nücüm , kehanet , falcılık , düğümcülük yaparken acaba bu saydığımız ayetleri okuyup manalarını bilseler bu Allahın

yok dediği haram kıldığı ve de büyük günahlar kategorisine aldığı bu yasakları yaparmıydılar. Ben internetten bir cihaza sadece büyü yazdım bir bakarım ki en az 300 tane fal ve kahinlik yapan kişi adreste ilan vermiş. Hele de bir tanesinde okudum aşk büyü neymiş 2 adet kalemin üzerine felak ve nas süreleri okunup 41 düğüm atılırsa karı koca bir daha kavga yapmazlar . Hani düğümcülük yoktu , hani her namazda okuduğumuz felak nas süresinde 'min şerrinneffasati fil ukad. ' (iplere düğüm atanların şerrinden Allaha sığınırım.) ama olur mu sorsanız biz düğümleri aralarında aşk olsun sevgi olsun diye yapıyoruz, yani bulaşık suyuyla bulaşık yıkamaya benzerler ve kendilerini kandırırlar. Allah bizleri bu tür olaylardan muhafaza eylesin. Tamam büyü var ama felak ve nas süreleri de apaçık ortada....

Evet saygıdeğer okurlarımız biraz da bu konuda kendim bizzat içinde bulunduğum araştırdığım ve gözlemlediğim olaylara dikkat çekmek isterim. Bunları okurken hem biraz gülün hem üzülün hem de muhasebenizi kendiniz yapın. Bir gün Almanya Berlin de ..... isimli bir medyuma gittim , baktım bir kadın geldi medyuma şunu söylüyor, benim 18 yaşında bir kızım var bize bakışı zayıf her gece 2 de eve geliyor alkol alıyor esrar içiyor bazen de arkadaşında kalıyor. Bunu eve bağlarmısınız. Medyum da sen 1000 euro ver istersen onu size köle yapayım dedi. Kadının 800 eurosu çıktı ve parayı verdi. Medyumda kızın annesinden iç çamaşırını istedi hem de giyinmiş ve yıkanmamış olacak yani tenine değmiş olacak. Kadın öyle inanmış ki 90 km. uzaktaki eve gitti geldi ve kızın iç çamaşırını medyuma vermiş , medyumsa diğer odaya gitmiş kızın iç çamaşırına 3 damla bevl (idrar) ettikten sonra çamaşıra bir ayyette yazmış ve bunu kızın odasına koy demiş. Ben de kadınla çıkmadan dışarıda görüştüm ve öğrendiklerim göre şok oldum. Asi

olan kızın babası kumarhane çalıştırıyor , anne ise birahane çalışıyor. Asi olan kız sabah o haliyle okula gidiyor yani babası haftada 3 saat kızını zor görüyor anne de sersefil öyle ki kızına erkek arkadaşlarını eve davet et burada eğlenin yaş günü kutlayın diyor . Ondan sonra da medyuma gidersen paran da gider imanın da gider. Bu kadına sordum baci siz hiç bu kız namaz kılmayı öğrettiniz mi , onun kalbi temiz ilerde kılar dedim. Her şey namaz değil dedi. İyi o zaman sen medyuma çok gider gelirsin dedim ve 1 ay sonra kızı ve annesini araştırdım ; Berlin de alt geçit olarak kullanılan tren garında kolunda eroin yüklerken ölü bulundu . İnsanlarımızın oysa akıllı olması lazım . Belki ki eğer bir serada domates fidesi ekerseniz orada domates büyür fasulye büyümmez. Toplum olarak düşünelim biz eğer ahlaklı ve terbiyeli ülkeye faydalı evlat yetiştireceksek önce evimizden başlamalıyız. Örneğin eğer bir evde iyi çocuk yetiştirilirse o sokakta o beldede ve o şehirde iyi çocuk yetiştirmiş oluruz.. Onun için çocuk terbiyesi çocuğun eline 4 yaşında verilmesi lazım. Ama 4 yaşındaki çocuklara cep telefonu veriyoruz. Bu konuda anne baba çok duyarlı olması lazım. Evet konuyu dağıtmadan alanımıza dönelim.Daha önceki yazımızda değinmiştik. Biz bu tür şeylerden nasıl korunmalıyız.

Kuranı kerim bize ve cinlere okuyup anlayalım diye inmiştir. Biz de bundan faydalanacağız. Benim araştırmalarım göre ve yaptığımız analizlerde büyüden ve cinlerden korunmak için :

- 1 _ Hud 1 - 5
- 2 _ Mearic 1-7
- 3 _ Taha 38
- 4 _ Yunus 78 - 83
- 5 _ Bakara 18 - 21
- 6 _ Bakara son 2 ayet

Bunlar çok tesirli ve Allahın izniyle şifası geniştir. Bir Cuma günü sala vakti bir bardak

suya Yasin süresi Lokman süresi ve Saffat süresi 1 - 3 okunup içilirse şifa olur inşaallah. Ama bakın yine söylüyorum eğer sıkıntınız varsa önce doktora başvurun . Bu yazdıklarımızı da uygulayın . Ayrıca duyuyoruz bazen insanlar bilmeden işler yapıyor mesela rast gele tütsü yapıyor bunlar hem zararlı hem de tehlikelidir. Çünkü eğer insan üzerinde bir varlık varsa onun tayfasını da bilmek lazım. Aksi takdirde bilinmeyen bir ismi yakmak şaibeli olur ve fayda yerine zarar verir.

Yine bir gün Adana nın Osmaniye ilçesinde kaldım. Orada adamın biri medyumluk yapıyor , içeride medyumun bir yardımcısı var. Geliyor soruyor senin neyin var , herkesten bilgiyi aldıktan sonra sonra gidiyor kameradan hocaya gösterip bunun şuydu var bunun buydu var daha doğrusu isimleri de yazarak bilgi veriyor. Sıra bana geldi hocanın asistanı bana sordu kurban senin neyin var diye ben de ona benim gözlerim uyurken görmüyor dedim ve güldüm. Asistan içeriye medyuma şu kurbanın gözleri uyurken görmüyor . Medyum beni çağırdı hala uyanamamış olayı anlamamış bana soruyor gözlerinde acıma varmı ve nazardır , 300 milyon vereceksin bu işi çözeceğiz. Ben hala ona benim gözlerim uyurken görmüyor deyince tamam kurban bakacağız ve gözlerin görecektir. Yahu hiç insanın gözleri uyurken görürmü dedim . Medyum bana kızma kurban hallederiz dedi. Yani dünya içinde bir varız bir yokuz misali geldik gidyoruz . Müslüman uyanık olur . Akılı ve akli selim olacak. Eğer biz kendimizi koruyup saklamazsak okumazsak araştırmazsak sadece cahil kalmış oluruz . Araştırırsak sorgularsak edisonun ampülü bulunduğu gibi harikulade buluşlar buluruz ve değerlendiririz.

Gelecek yazımızda fal , büyü , sihir ve kahinler konusunda daha geniş bir yazı ve onlardan çeşitli yöntemlerle korunmanın yollarını yazıp araştıracağız..

En güzel günler en güzel aylar en güzel yıllar tüm Müslümanların ve insanlığın üzerine olsun..

Saygılarımla.....

FIKHİ SUALLERİNİZE CEVAPLAR

SORU: Kocasını istiyor diye bir kadın kaşlarını alabilir mi?

CEVAP: Bir zaruret yokken insan bedeni üzerinde yapılan değişiklikleri şiddetle yasaklayan Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) kaşlarını alan ve aldırın kadınlara, Allah'ın yarattıklarını değiştirdikleri için ilahi rahmetten uzak kalacaklarını bildirmiş ve ikazda bulunmuştur. Çünkü kaşlar, birer aza mesabesindedir. Kaş aldırma; kaşın kıllarını yolarak inceltmek ve kaş yukarıya almak suretiyle yapılmaktadır. Bu, kaşları tabii şekliyle çıkarmak, hilkatı ve fitratı değiştirmek mahiyetindedir ve caiz değildir. Vele ki kocası istiyor olsa bile...

Mesela bir kadın, kocası istiyor diye saçını da kesemez. Kocacı ona; "ben seni kel olarak görmek istiyorum" dese, İslâm'da buna da müsaade yoktur. Kadının saç, erkeğin sakalıyla aynıdır. Yani kadın, erkeğin sakalını kestiremez, erkek de kadının saçını kestiremez. Halbuki İslâm hukukunda erkeğin, kadın üzerinde çok hakları sabit iken, kadının erkeğine itaat etmesi çok önemliyken, hatta sahih bir hadisi şerifte: "... **bir kimsenin diğerine secde etmesini emrecek olsaydım, kadının kocasına secde etmesini emrederdim.**" buyurulmuştur. Bu bir faraziye ama erkeğin kadın üzerindeki hakları konusunda böylesine bir ciddiyet olmasına rağmen, erkek, hanımına "saçını kes" diyemiyor. Vele ki dese bile, kadın dinlemek zorunda değildir, yani dinlememelidir. İşte kaş almak da böyledir.

Tabii burada şunu da ifade edelim ki; kadının yüzünde anormal olarak büyüyen, (bir ta-

kim hormon bozuklukları sebebiyle) biten kıllar aşırı çirkinlik veriyorsa, kadın, kocasının izniyle bunları alabilir. Ya da kaş, insanın gözüne gelecek şekilde çok uzayınca, o uzun olanlar kısaltılabilir.

Aşırı çirkinlik derken şöyle; kadının yüzünde neredeyse erkek gibi sakal ve bıyık türünden tüyler çıkmışsa veya iki kaşın arasını erkekler gibi gür bir şekilde gelmiş ve sanki eklenmiş gibi tamamen kapanmışsa, bu gibi durumlarda müsaade vardır. Çünkü, aslında olmayıp sonradan biten kadının yüzündeki kıllar, kaş gibi bir uzuv mesabesinde değildir ve kadının bunları gidermesinde bir mahzur yoktur. Bu, fitratı değiştirmek değil, bozulan kadınlık fitratını, asıl görüntüsüne çevirmek anlamını taşır.

SORU: Lazerle tüy yolma, epilasyon yapmak caiz midir?

CEVAP: Epilasyon hangi bölgelere yapıldığına bağlıdır. Eğer tüylerin alınması meşru olan hatta memur olduğumuz yerler ise yapılabilir. Tüylerin alınması emrolduğumuz yerler; etek tıraşı, koltuk altı tıraşıdır. Etek, usturayla tıraş edilebilir. Koltuk altındaki tüyler ise yolunmalıdır. Yani yolunması zor olsa da, tüyleri sert olanlar için ağda tercih edilmelidir. Zira sünnette öyledir. Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

"On şey fitrattandır: Bıyığı kısaltmak, Sakalı uzatmak, Dişleri temizlemek, (Abdest alırken) suyu burnuna çekmek, Tırnakları kesmek, Parmak aralarını yıkamak, Koltuk altındaki kılları gidermek, Kasıkla-

rı tıraş etmek, Tuvalette su ile temizlenmek, Sünnet olmak.”

Hadisi şerifte de ifade edildiği üzere, kasıktaki tüyler için (Arapça ifadesiyle) “halk” yani tıraş etmek tabiri kullanılıyor. Ama koltuk altındaki tüyler için “yolmak” tabiri kullanılıyor. Ama insanın canı çok acırsa, buna dayanamazsa o ayrı. Mesela İmam Şafiî gibi şeriat ve sünneti çok iyi bilen ve tatbik eden büyük bir zatın, yolmanın acısına dayanamadığı için, koltuk altlarını kazıdığı rivâyetlerde gelmiştir.

Şöyle rivayet edilir: İmam-ı Şafiî yüzerken koltuğunun altı gözükmeye, baktılar ki koltuk altında tıraş eseri var, halbuki sünnette oradaki tüylerin yolunması lazım. Bunun üzerine İmam-ı Şafiî buyurdu ki:

- Bunun sünnet olmadığını biliyorum, bu tüyleri yolmam lazım ama acıya dayanamıyorum.”

Dolayısıyla hangi yolla olursa olsun giderilmesi gereken tüyler vardır. Bırakılması gereken (vacip olan) tüyler vardır, (kesilmesi ve ya bırakılması) serbest (mübah) olan tüyler vardır. Birde alınması mekruh olan tüyler vardır.

Şimdi, almamız gereken tüyler etek tıraşı ve koltuk altıdır. Bu mecburi bir vazifedir.

Bırakmamız vacib olanlar ise bıyık ve sakaldır. Bıyıklar kısa bırakılmalı, sakal bir tutam olmalıdır.

Alınması mübah olan, ister uzatıp ister kesebileceğin, bu saçlardır. İkisi de sünnette vardır. Uzatsan da, kessen de, usturaya vursan da sünnette vardır.

Mekruh olan bölgeler ise, göğüs ve sırt kıllarıdır. Tabi bypass ameliyatı gibi durumlarda göğüs kılları kesiliyor, bu ayrı bir şeydir. Çünkü kalp açıkken içeri, damara tüy müy bir şey kaçırmaya diye, kişinin sağlığı sebebiyle kesilmesi zarurettir. Ona bir şey demiyoruz. Ama keyfi olarak bir insan; “yok kaşınıyorum, yok ben çok tüylüyüm aldırayım” bu uygun değildir. Çünkü erkeğin kadına benzeme durumu söz konusu olduğundan âlimler bunu mekruh görmüşlerdir.

Dolayısıyla erkeklerin, göğüs veya sırtlarındaki, bacaklarındaki kılları, bir ihtiyaç olmadık-

ça almaları, caiz olmaz.

Bu arada şunu da ifade edim ki: Avret olan yerlere bakmak haram olduğu gibi, mesh etmek yani dokunmak da haramdır. Bu epilasyon uygulamasında kadınların mahremi olmayan erkeklere bu uygulamayı yaptırmaması, zaten caiz değildir. Eğer epilasyon uygulamasını yapacak kimse bayan ise, bu takdirde kadının, kadınlara karşı olan avret sınırlarını gözetmek gerekir. Yani karşısındaki bayan da olsa, (doğum ve tedavi gibi bir zaruret olmadığından) epilasyon için avret yerini göstermesi caiz değildir.

SORU: İçimizden geçen “riya, kibir” gibi şeyleri dile dökmedikçe, günaha girer miyiz? Bu kötü huylardan kurtulmanın çaresi nedir?

CEVAP: Riya ve kibir, illa dile dökülen şeyler değildir. Kibir sadece; “ben çok faziletli adamım, senden üstünüm, sen aşağılık adamsın” gibi sözler söylemekle olmaz. Yani insanın hal ve ahvalıyla yaptığı davranışlarıyla da riya ve kibir olur. O zaman tabi ki bundan mesul olur. Mesela; bir adam kenarda namaz kılıyordu, fakat sonradan gelen birine sırf kendini göstermek amacıyla, “burada beni göremez gideyim şurada kılalım da beni görsün. Ne mübarek adam, ne takva adam, namazını bırakmıyor, desin” düşüncesiyle o adamın ön tarafına doğru geçip orada namaz kılmaya başladı. Şimdi bu kimse, diğer adama gidip ağzıyla; “hey ben burada namaz kılıyorum” diyerek kendisini göstermesine gerek yok ki, yaptığı bu hareketle zaten bunu söylüyor ve riyaya düşüyor.

Veya kişi, evde namazını ta’dili erkâna riayet etmeden hızlı hızlı kılarken, birilerinin gördüğü yerde yavaş yavaş ta’dili erkâna riayet ederek kılması... Ya da kişi normalde namaz kılmıyorken, milletin yanında kılması... Efendim, hani müftünün kızını almak için camiye, namaza devam etmiş ya adam, işte bu gibi şeyler hep riyadır. Nedir riya; yaptığı bir ibadeti, bir işi Allah’ın rızasını kazanmak için değil de; dünyevî bir menfaat, gösteriş, desinler veya demesinler için yapmaktır. Ki, riya yapmak bir nevi **şirk** kabul edilmiştir. Nitekim Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şirkin bu çeşidine “şirk-i hafî / gizli şirk” demiştir.

Yine bir başka hadis-i şerifte Efendimiz (Sal-

lallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: **“Ümmetimin şirke düşmesinden korkuyorum. Gerçi onlar puta tapacak değiller. Güneşe, aya veya taşta da tapacak değiller. Fakat amellerinde riyakârlık yaparlar.”**

Rabbimiz bizi görürken, Onun gördüğü yerde dikkat etmeyip de kulların gördüğü yerde dikkatli ibadet yapıyor görünmek, Allaha şirk-tir. Ona ortak koştur. Mevla Teala ortaklığa muhtaç olmayan, ortaklardan münezzehe olan-dır. Nitekim bir hadisi kutside de Allah-u Teala buyuruyor ki: **“Ben ortakların şirkten en müstağni olanıyım. Onun için kim bir amel yapar, buna Benden başkasını da ortak kı-larsa, onu ortağıyla baş başa bırakırım.”** O amel namaz, oruç, hac veya zekat hangisiy-se, Mevla Teala'ya ulaşmaz, kabul olunmaz. Ahrette o amelin sevabını, kime gösteriş yap-tıysa ondan alması istenir.

Efendi Hazretleri şöyle derdi: “Kimsenin cen-neti de yok cehennemi de.. Bu adama gösteriş yapsam sevap veremez, yapmasam beni tehdit edip azaba sokamaz. Ee peki, faydası veya zararı olmayan biri beni beğense ne çıkar, beğenirse ne çıkar?” İşte bu şekilde düşünmeli. Nefis ona; “bak, falanca görüyor dikkatli kıl” dediği anda “görse ne yazar, cennetimi var ce-hennemimi var?” diyerek kendini kontrol etmeli ve amelini, riya ile gösterişle heba etmemelidir.

Demek ki, lisana dökülmese de riya, günahtır ve çok tehlikelidir.

Aynı şekilde kibirde de, illa diliyle karşısın-dakini küçümseyici ifadeler kullanmak, kendi üstünlüğünden bahsetmek şart değildir. Me-sela, karşılaştığı bir kişi kendisine elini uzatın-ca, onun elini almaz. Omuzlar kabarık şekilde yürür, ayağını yere sert basar. Yolda yürürken; “ufak dağları ben yaratım” edasıyla, böbürlenerek yürür. İşte bunlar hep hareketlerle olan ve dile dökülmeyen kibir alametleridir. Nitekim Kur'an-ı kerimde:

“Yeryüzünde böbürlenerek, kibirle yürü-me. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, boy-ca da dağlara asla erişemezsin.” buyurulmuştur.

Bu ayeti kerimeler, davranıştaki kibri göstermektedir. Bunlardan insan mesuldür.

Abdullah ibni Mes'ûd (Radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

- **Kalbinde zerre kadar kibir olan kimse cennete giremez.**

Ashab-ı kiramdan biri:

- İnsan elbise ve ayakkabısının güzel olmasını arzu eder, deyince; Efendimiz

(Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

- **Allah güzeldir, güzeli sever Kibir ise hakkı kabul etmemek ve insanları küçümsemektir.**

“Bu kötü huylardan nasıl kurtulurum?” meselesine gelince;

Tasavvuf bu işte çok önemli bir çaredir. Tabi bu konuda çok dikkatli davranmak, işin ehline müracaat ederek ders almak lazımdır.

Riya ve kibir gibi hastalıklardan kurtulmak için zikre devam etmelidir. Zikre devam ede ede, benliğini Allahın Zatının varlığında eritmelidir. Tabi bu, öyle lafla olacak bir şey değildir ama yinede anlatılmadan, söylenmeden olmaz. En azından bu işe delalet etmek gerekiyor.

Mesela İmam Birgi Hazretleri'nin “Tarikatı Muhammediye” kitabı vardır. Efendi Babamız Ali Haydar Ahışavî Hazretleri buyurmuşlar ki: “Evladım bu kitap tepeden tırnağa ihlastır.”

Yani kitap öyle güzel yazılmış, bölüm bölüm öyle konular işlenmiş ki; “dilin afetleri” “kulağın afetleri” “uykunun afetleri” “yemeğin afetleri” şeklinde bölümler halinde anlatılmış. Tabi burada “afet” derken şu demektir; yemek, ne şekilde ve hangi vakitlerde yenirse insana dini açıdan sıkıntı getirir. Dil, nelerden bahseder ve neleri konuşursa insanın başına (ahiret günün-de) sıkıntı açar. İşte bu kitapta bunlar madde madde belirtilmiş, sonra da “bu afetlerden kurtuluş yolları nelerdir, bundan kurtuluş için ne yapmak lazımdır?” gibi konular anlatılmıştır.

İşte Efendi Babamız bu kitap için: “Tepeden tırnağa ihlastır ama bu kitabı, muska gibi şifa niyetine yapraklarıyla beraber yeseniz, yutsanız, zerre kadar ihlas kazanamazsınız.” buyurmuştur. İlla ne lazımdır?

Şeriat... Tarikat... Hakikat...

Yani evvela İslam'a güzel bir şekilde inanıp, farzlar vacipler yerine getirilecek. Haramlardan sakınılacak. Ondan sonra manevi yola intisap edip, Allah-u Teala'nın zikriyle o enâniyet, benlik eritilecek...

Bu enâniyet meselesini halletmek çok zor bir şeydir. Zira Allah dostlarının kafalarından, gönüllerinden en son çıkacak şey; reislik ve üstünlük sevdası, baş olmak arzusudur. Dolayısıyla bu kötü huylardan kurtulmak çok da kolay değildir. Allah'ı çok zikretmek ve bu mevzuyla alakalı çok sohbet dinlemek lazımdır.

Tabi sadece sohbet dinlemekle olacak bir şey değildir ama sohbet dinlemeden de hiç olacak bir şey değildir. Çünkü bu konuyla alakalı yapılmış olan sohbetlerde, yine bir takım reçeteler arada geçer. Yani insanın kendi kusurlarını ayıplarını göz önüne getirmesi, noksan hallerini düşünmesi, büyük- küçük abdest, tükürmek, sümükürmek gibi bir takım beşeri hallere müptela olduğunu göz önüne getirmesi, yaşlıların durumunu gözetererek, "ilerde bende elden ayaktan düşerek böyle olacağım" diye tahayyül etmesi, sağır veya kör olanların durumunu göz önüne getirerek ibret alması; insanın kendine gelmesine, haddini bilmesine kapı açar. Elindeki tüm nimetlerin hiç birinin kendinden olmadığını ve Allah tarafından kendisine verildiğini, Allah'ın gücü karşısında çok zayıf olduğunu hatırlayıp anlamasına vesile olur. İşte bu tür düşünceler çok yoğunlaşırsa, o kibir ve enâniyet gönlünden çıkar. Büyüklük taslaması söner, böbürlenmesi iner. Yeryüzünde şaşkın ve şımarmış bir şekilde değil, kulluğunun bilincinde olarak dolaşmaya başlar. İşte bu gibi ibretlik düşünceleri de, insan ancak vaaz ve sohbetlerle elde edebilir.

SORU: Şüpheli yiyeceklerin olduğu bir masada oturulur mu?

CEVAP: Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) harâma düşmemek ve ondan tamamen uzaklaşmak gayesiyle, şüpheli şeylerden titizlikle kaçındığı gibi, ümmetini de bundan sakındırmış ve şöyle buyurmuştur: **"Helal bellidir, haram bellidir. İkisinin arasında da** (birtakım) **şüpheli şeyler vardır ki, çok kimseler onları bilmezler..."**

Şimdi, domuz eti, şarap, içki bunlar haramdır ve bellidir.

Helal olan yiyecekler ise; inek eti, koyun eti, ekmek, zeytin, peynir gibi yiyeceklerdir ki, bunlar da bellidir. Hadisi şerifte de zikredildiği üzere, işte bu ikisinin arasında şüpheli şeyler vardır ki, insanlar bunların çoğunu bilmez.

Dolayısıyla haram yiyecek olan sofrada, oturmak da haramdır. Yani sofrada domuz eti varsa veya içki varsa, hiçbir şey yemesen de içmesen de, oturmak haramdır. Ama sofrada haram olan bir yiyecek değil de, şüpheli bir şey varsa, o zaman o masada oturmak şüphelidir. Bu, besmelesiz olarak kesilmiş et olabilir, kuru yolma değil de, makine kesimi tavuk olabilir. Hadisi şerifte ne buyuruluyor: **"...şüpheli şeyler vardır ki, çok kimseler onları bilmezler..."** yiyeceklerin içindekilerini, muhtevasını, şusunu, busunu bilemeyeceğimiz bir takım maddeler, bazı gıdaların içine katılmış olabiliyor. Bu konuda da dikkatli olmak lazımdır. Takva olan bir kimse böyle bir sofrada oturmalıdır.

Müslüman, Allah'ın haram kıldığı şeylerden uzak durduğu gibi, harama götüren şeylerden de, şüphelilerden de uzak durmalıdır. Çünkü bu hususta hassasiyetini yitiren Müslümanların, zamanla harama düşmesi kaçınılmaz olur. Nitekim yukarıda zikrettiğimiz hadisi şerifin devamında şöyle buyuruluyor: **"...Her kim şüpheli şeylerden sakınırsa ırzını da, dinini de kurtarmış olur. Her kim de şüpheli şeylere dalarsa, kuru etrafında** (hayvanlarını) **otlatan bir çoban gibi, çok geçmeden içeriye dalabilir..."**

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bu hadisi şerifinde, haram olduğu açıkça belli olan şeyleri "koru"ya; "haram mı, yoksa helâl mi?" olduğu belli olmayan şüpheli şeyleri de korunun etrafına benzetmiştir. Şüpheli şeyleri yapan kişiyi de, korunun etrafında hayvan otlatan çobana benzetmiş ve bu çobanın hayvanlarının her an koruya girebileceğini ifade ederek, şüpheli şeyleri yapanların da her an günaha dalaabileceklerini bildirmiştir.

DUALAR VE ZİKİRLER

NÂFILE NAMAZLAR

ŞA'BÂN AYININ NAMAZLARI

Şa'bân Ayının İlk Gece (1 temmuz cumayı 2 temmuz cumartesiye bağlayan gece) **Namazı: Rasûlüllâh** (*Sallallâhu Aleyhi ve Sellem*)in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir.

“Her kim şa'bânın ilk gecesinde birinci rekatlarında bir Fatihâ ve beş İhlâs okumak sûretiyle on iki rekat kılsa Allâh-u Te'âlâ ona on iki bin şehit sevabı verir.

Kendisine on iki senelik ibadet sevabı yazılır. Anasının doğurdu gündeki gibi hatalarından sıyrılır ve seksen güne kadar, üzerine hiçbir hata yazılmaz.”

(Nesefî, Sâfûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)

Muhammed ibni Hatîruddîn Hazretleri'nin nakline göre şa'bânı şerif ayının ilk gecesi on iki rekat kılınır, her rekatta Fâtiha'dan sonra on beş kere İhlas Sûresi okunur. Her kim bunu yaparsa onun amel defterine on bin hasene (sevap) yazılır, on bin günahı (olsa da) silinir. (Muhammed ibni Hatîruddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:58)

Şa'bân Ayının İlk Gün (2 temmuz cumartesi günü) **Namazı: Enes** (*Radiyallâhu Anh*) dan rivayet edildiğine göre: “Şa'bân ayının ilk günü iki rekat kılıp, her rekatında bir Fâtiha, on Âyete'l-Kürsî ve:

«شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.»

âyet-i kerîmesini okuyana, **Allâh-u Te'âlâ** birçok mükâfat ihsan eder.

Cennette hiçbir göz görmedik, hiçbir kulak duymadık, hiçbir beşerin de kalbinden geçemedik nimetler verir. Kendisini dünyanın istenmedik şeylerinden korur. Rızkını genişletir. En büyük (mahşer) korku(sun)dan emin kılınır.” (Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)

BERAAT GECESİ VAZİFELERİ

“**Bir Sene Boyunca Hayırlı Kaderler Yazılması, Ömrün Uzayıp O Sene Ölüm-den Korunulması, Rızka Bereket Hâsıl Olup İnsanlara Muhtaç Olunmaması**” için beraat gecesinde amel edilmesi çok önemli olan altı rekat namaz, üç Yasîn-i Şerîf ve akabinde on defa okunacak kıymetli bir dua için “**Şa'ban-ı Şerîf Risâlesi**”nin 171-175. sayfalarına **MUTLAKA!!!** müracaat ediniz!

Siz değerli okuyucularımızın bir dahaki seneye kadar hayırlı uzun ömür ile yaşamanıza ve bütün sıkıntılardan, hastalıklardan ve şerli yazılardan korunmanıza çok önem veren bizler, bir gece uyuyup da bir sene boyu ağlamamanız için, bu duayı, namazı ve sûresi ile birlikte mutlaka okumanızı tavsiye ediyoruz.

Beraat Gecesi (15 temmuz cumayı 16 temmuz cumartesiye bağlayan gece) **Namazı: Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Ali ibni Ebî Tâlib** (*Radiyallâhu Anh*)a şöyle buyurmuştur: **“Ey Ali! Her kim şa'bânın yarı (on beşinci) gecesinde yüz rekat kılar, her rekatta bir Fâtiha ve on İhlâs okursa, ey Ali! Hangi bir kul bu namazları kılsa Allâh-u Te'âlâ onun için o gece istediği her haceti yerine getirir.”**

Soruldu ki; 'Yâ **Rasûlellâh!** Eğer **Allâh-u Te'âlâ** onu şakî (îmansız ölecek bir bedbaht olarak) yazdıysa, sa'îd (imanlı ölecek bahtiyar) kuluna çevirir mi?'

Buyurdu ki: **“Ey Ali! Beni, hakla gönderen Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki; Levh-i Mahfûzda: 'Felan oğlu felan şakî olarak yaratıldı ama Allâh-u Te'âlâ bu hükmü sildi ve onu sa'îde döndürdü' diye yazılmıştır.**

(Demek ki ezeli ilimde onun tevbe edeceği bilindiğinden, muallak <askıdaki> kâzâda yazılan şekâvet silinip, mübrem <değişmeyecek kesin> karardaki saadet hükmü yerini bulur.)

Allâh-u Te'âlâ bu (namazı kılan) **kuluna, yetmiş bin melek gönderir ki bir dahaki sene başına kadar onun sevaplarını yazarlar, günahlarını silerler ve derecelerini yükseltirler.**

Allâh-u Te'âlâ Adn cennetlerine yedi yüz yetmiş bin melek gönderir de onun için şehirler ve köşkler bina ederler, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı nîmetler hâzırlarlar, ağaçlar dikerler. Bu cennetlerin bir benzeri, kullardan hiç birinin kalbinden bile geçemez ki, her bir cennette size tarifte bulunduğum şehirler, köşkler ve ağaçlar doludur.

Eğer bu kişi bir dahaki seneye kadar ölürse şehit olarak ölür. Allâh-u Te'âlâ ona o gece okuduğu İhlâs Sûresi'nin her bir harfine mukabil yetmiş bin hûri verir ki, her bir hûrinin bir erkek, bir de dişi hizmetçisi bulunur.

Ayrıca ona yetmiş bin gılman, yetmiş bin vildan (genç köleler, hizmetçiler), yetmiş bin kethuda (ciddî iş takipçisi) ve yetmiş bin kapıcı verir. O gece İhlâs okuyan herkese yetmiş şehit sevabı yazılır. Daha önce kıldığı ve daha sonra kılacağı tüm namazlar kabûl edilir.

Anne babası cehennemde bile olsalar, onlara dua ederse, onlar da (sağlıklarında) Allâh-u Te'âlâ'ya hiçbir şeyi şirk koşmamışlarsa, Allâh-u Te'âlâ onları cehennemden çıkarır da, böylece onlar cennete girerler.

Beni hak Peygamber gönderen Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki; bu kişi cennetteki makamını, Allâh-u Te'âlâ'nın yarattığı şekliyle görmedikçe yahut ona gösterilmedikçe dünyadan çıkmaz.

Beni hak Peygamber gönderene kasem olsun ki; Allâh-u Te'âlâ gece ve gündüzün yirmi dört saatinin her bir saatinde, ona yetmiş bin melek gönderir ki onlar ona selam verirler, onunla musâfaha ederler ve Sûr'a üfürülünceye kadar ona dua ederler.

Bu kişi kıyamet günü en kıymetli ebrar meleklerle haşrolur. Allâh-u Te'âlâ yazıcı meleklerle: 'Üzerinden sene geçinceye kadar bu kuluma hiçbir günah yazmayın ve onun için sevaplar yazın' diye emir buyurur.

Her kim namazı ve âhîret yurdunu niyet ederek bu namazı kılsa, Allâh-u Te'âlâ ona o gece Kendi katından büyük bir nasip verir.

Allâh-u Te'âlâ ona rüyasında; otuzu kendisini cennetle müjdeleyen, otuzu ona cehennem azabından eman veren, otuzu onu hata yapmasın diye koruyan, onu da (ondan dünyanın belalarını uzaklaştıran ve) kendisine düşmanlık edenlere tuzak kuran (ve ondan şeytanın hilelerini uzaklaştıran) yüz melek göndermedikçe o kişi dünyadan çıkmaz."

(Cûzekanî, Süyûtî, el-Le'âlî, 2/58; Gazâlî, İhyâ-ü ulûmi'd-dîn, 1/203; Zebîdî, İthâfü's sâde, 3/425; Abdülkâdir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/348-349; Ebu'l-Ferac ibnü'l-Cevzî, Kitâbü'n-Nûr fî fedâilî'l-eyyâmi ve'-ş-şuhûr, Süleymaniye Kütüphanesi, Nazîf Paşa, Mikrofilm arşivi, no:1575, varak:63-64; Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, Kitâbu'l-Bereke, no:529-531, sh:192-193; İsmâ'il Hakkî, Rûhu'l-beyan, 8/403; Muhammed Hakkî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)

Zünnûn-u Mısırî Hazretleri'nden rivayet olunduğuna göre beraat gecesi her kim on iki rekât kılar da, Fâtiha'dan sonra elli kere İhlas Sûresi okursa yüz rekâtın sevabını alır. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:58-59)*

Beraat gecesinin diğer namazları, duaları ve zikirleri için **"Şa'bân-ı Şerîf Risâlesi"**nin 136-158. sayfalarına mutlaka bakınız.

Şa'ban Ayının Yirmi Yedinci Gece (27 temmuz çarşambayı 28 temmuz perşembeye bağlayan gece) **Namazı:** Bu mübarek ayın yirmi yedinci gecesi de receb-i şerîf ve ramazan-ı şerîfin yirmi yedinci geceleri gibi, ihyası müstehab olan gecelerdendir.

Bu gecede dört rekât kılınır ki, tarifi şöyledir: Her rekatta, bir Fâtiha'dan sonra, bir Zilzâl Sûresi, yirmi beş kere de İhlâs Sûresi okunur. Selamdan sonra secde yapılır ve secdede yedi Fâtiha, birer kere İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak ve Nas) sûreleri okunur. Yüzer kere de istiğfar, salevât-ı şerîfe, ve havkale (Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh) okunur. *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)*

İSTEKLERİN YERİNE GELMESİ İÇİN KILINACAK NAMAZLAR

1) Enes *(Radiyallâhu Anh)*dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Her kim pazartesi gecesi dört rekât namaz kılar; birinci rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra İhlas Sûresi'ni on bir kere, ikinci rekatta yirmi bir kere, üçüncü rekatta otuz kere, dördüncü rekatta ise kırk kere okur.

Selam verince İhlas Sûresi'ni yetmiş beş kere okur, ana-babası ve kendisi için yetmiş beş kere istiğfar edip Muhammed (Aleyhisselâm) üzerine de yetmiş beş kere salevât okur, ardından da isteğini Allâh-u Te'âlâ'ya arz ederse, istediği şeyi o kişiye vermesi Allâh-u Te'âlâ üzerine bir hak olur (muhakkak isteğini verir)." (Ebû Mûsâ el-Medîni, Kitâbu vezâifil-leyâlî ve'l-eyyâm, Ğazâlî, el-İhyâ, 1/199; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:473)

2) İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan merfû'an rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

"Her kimin Allâh-u Te'âlâ'dan bir isteği olursa güzelce abdest aldıktan sonra kimsenin kendisini görmeyeceği bir yerde dört rekat namaz kılsın.

Birinci rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra İhlas Sûresi'ni on kere, ikinci rekatta yirmi kere, üçüncü rekatta otuz kere, dördüncü rekatta ise kırk kere okuyup, selam verince de İhlas Sûresi'ni elli kere okur, Muhammed (Aleyhisselâm)a yetmiş kere salevât okuyup, ardından da:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.»

'Allâh-u Te'âlâ'nın yardımı olmadan hiçbir gûnahtan dönüş, hiçbir ibadete de kuvvet yoktur' derse, o kişinin üzerinde borç varsa Allâh-u Te'âlâ onu ödetirir, kaybı varsa buldurur, semâdaki bulutlar kadar gûnahları olsa affeder, çocuğu yoksa çocuk nasip eder, ne dua ederse kabul eder, eğer bu namazı kılıp da dua etmezse Allâh-u Te'âlâ kendisine ğazap eder." (Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:473-474)

Bu hadîs-i şerîfi kitabında nakleden **Yûsuf en-Nebhânî** (Rahimehullâh) bu sadette şunları söylemiştir:

"Ey bu fâideli namazı öğrenen kişi! Gökleri yükselten, yerleri yayan ve acıyanların en acıyanı olan **Allâh-u Te'âlâ** hakkı için sizden isteğim; bu namazı çok zor durumda kalarak hak edenden başkasına öğretmeyin.

Çünkü bu, çok tesirli bir namazdır. Bu fakir kul defâlarca bunu tecrübe etmiş, namazı bitirip dışarı çıkınca işimin hallolduğu haberini almış ve isteğimin yerine geldiğini öğrenmişimdir." (Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:474)

HAFTA GECELERİNİN NÂFILE NAMAZLARI

İmâm-ı Gazâlî (Rahimehullâh)ın beyânı vechile; her gecenin ve her günün müstakil bir namazı vardır.

CUMA GECESİ (Perşembeyi Cumaya Bağlayan Gece) NAMAZI

Câbir (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَلَّى لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً يقرأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ مَرَّةً وَقُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ إِحْدَى عَشْرَةَ مَرَّةً، فَكَأَنَّما عَبْدُ اللَّهِ تَعَالَى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً صِيَامَ نَهَارِهَا وَقِيَامَ لَيْلِهَا.»

“Her kim cuma gecesi akşamla yatsı arasında on iki rekat kılar, her rekatta da bir kere Fâtiha, on bir kere de İhlâs Sûresi okursa, Allâh-u Te‘âlâ’ya on iki sene gündüzlerini oruç, gecelerini de namazla geçirerek ibâdet etmiş gibi olur.” (İmâm-ı Gazâlî, el-İhyâ, 1/585; Zebîdî, el-İthâf, 3/381)

Enes (Radiyallâhu Anh) dan rivayet edilen diğer bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَلَّى لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ صَلَاةَ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ فِي جَمَاعَةٍ وَصَلَّى رَكْعَتِي السُّنَّةِ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهُمَا عَشْرَ رَكْعَاتٍ قَرَأَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ مَرَّةً مَرَّةً ثُمَّ أَوْتَرَ بِثَلَاثِ رَكْعَاتٍ وَنَامَ عَلَى جَنْبِهِ الْأَيْمَنِ وَوَجْهُهُ إِلَى الْقِبْلَةِ فَكَأَنَّما أَحْيَى لَيْلَةَ الْقَدْرِ.»

“Her kim cuma gecesi yatsı namazını cemaatle kılip, ardından iki rekat sünneti kıldıktan sonra on rekat kılar.

Her rekatta Fâtiha, İhlâs ve Felak-Nas sûrelerini birer kere okursa, sonra üç rekat vitir kılip yüzü kibleye dönük vaziyette sağ yanı üzere uyursa kadir gecesini ihyâ etmiş gibi olur.” (İmâm-ı Gazâlî, el-İhyâ, 1/584-585; Zebîdî, el-İthâf, 3/381)

(Ayrıca) **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) (cuma günü hakkında):

«أَكْثَرُوا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيَّ فِي اللَّيْلَةِ الْغُرَّاءِ وَالْيَوْمِ الْأَزْهَرِ.»

“Berrak gece ile nûrlu gün (diye anılan cuma günü ve gecesin)de bana çok salevât getirin” buyurmuştur. (Taberânî, el-Evsat, no:241, 1/83)

CUMA GÜNÜ NAMAZI

Ali ibni Ebî Tâlib (Radiyallâhu Anh) dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَوْمُ الْجُمُعَةِ صَلَاةٌ كُلُّهُ مَا مِنْ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ قَامَ إِذَا اسْتَقَلَّتِ الشَّمْسُ
وَأَرْتَفَعَتْ قَدَرَ رُمْحٍ أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ أَسْبَغَ الوُضُوءَ فَصَلَّى سُبْحَةَ
الضُّحَى رَكْعَتَيْنِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا إِلَّا كَتَبَ اللهُ لَهُ مِائَتِي حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ
مِائَتِي سَيِّئَةٍ، وَمَنْ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ رَفَعَ اللهُ سُبْحَانَهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ أَرْبَعِمِائَةَ
دَرَجَةٍ، وَمَنْ صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ رَفَعَ اللهُ تَعَالَى لَهُ فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِمِائَةَ دَرَجَةٍ
وَغَفَرَ لَهُ ذُنُوبَهُ كُلَّهَا، وَمَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً كَتَبَ اللهُ لَهُ أَلْفَيْنِ وَمِائَتِي
حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَيْنِ وَمِائَتِي سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ فِي الْجَنَّةِ أَلْفَيْنِ وَمِائَتِي دَرَجَةٍ.»

“Cuma gününün tamamı namazdır. İmanlı bir kul, güneşin bir mızrak veya daha fazla yükseldiği bir zamanda güzelce abdest alıp inanarak ve sevâbını Allâh-u Te’âlâ’dan umarak iki rekat kuşluk namazı kılarırsa, Allâh-u Te’âlâ kendisine iki yüz sevap yazar, iki yüz günâhını da siler.

Her kim dört rekat kılarırsa, Allâh-u Te’âlâ cennette onu dört yüz derece yükseltir.

Her kim sekiz rekat kılarırsa, Allâh-u Te’âlâ cennette onu dört yüz derece yükseltir ve Allâh-u Te’âlâ bütün günahlarını bağışlar.

Her kim on iki rekat kılarırsa, Allâh-u Te’âlâ onun için iki bin iki yüz hasene yazar, iki bin iki yüz günahını da siler ve cennette onu iki bin iki yüz derece yükseltir.” (İmâm-ı Gazâlî, el-İhyâ, 1/580; Zebîdî, el-İthâf, 3/376)

Nâfi’ (Radiyallâhu Anh)ın **İbni Ömer** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivayet ettiğine göre **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Selem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ نَافِعٍ وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَخَلَ الْجَامِعَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ قَبْلَ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَرَّةً وَقُلُّهُ هُوَ اللهُ أَحَدٌ خَمْسِينَ مَرَّةً لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ أَوْ يُرَى لَهُ.»

“Her kim cuma gününde mescide girip, cuma namazından önce dört rekat kılar ve her rekatta bir kere Fâtiha ve elli kere İhlâs-ı Şerîf okursa, cennetteki makamını görmedikçe veya cennetteki makamı kendisine gösterilmedikçe rûhunu teslim etmez (ölmez).” (İmâm-ı Gazâlî, el-İhyâ, 1/580; Zebîdî, el-İthâf, 3/376)

NAZAR, BÜYÜ VE ZEHİRLİ HAŞERÂTA KARŞI, ÇOCUKLARI VE BAŞKALARINI KORUYUCU DUALAR

İbni Abbâs (Radıyallâhu Anhümâ)dan rivayet edildiğine göre, kendisi şöyle demiştir:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ: «أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ، وَيَقُولُ: إِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ يُعَوِّذُ بِهَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ.»

“Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) **Hasan ve Hüseyin** (efendilerimiz)e:

«أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ.»

‘Sizi her türlü şeytan ve zehirli hayvanlardan ve bütün kem gözlerden Allâh’ın tastamam olan kelimelerine sığdırırım’ (duasını) **okur ve: ‘İkinizin atası (İbrâhîm), bu kelimelerle İsmâ’îl’i ve İshak’ı kötülüklerden Allâh-u Te’âlâ’ya sığdırırdı. Allâh’ın salât ve selâmı hepsinin üzerine olsun’ derdi.**

(Buhârî, Enbiyâ:12, no:3191, 3/1233; Nevevî, el-Ezkâr, no:396, sh:154)

ÇIBAN VE SİVİLCE GİBİ FİZİKSEL SORUNLAR İÇİN OKUNACAK DUALAR

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in zevcelerinden biri şöyle anlatmıştır:

عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ خَرَجَ فِي أُصْبُعِي بَثْرَةٌ، فَقَالَ: «عِنْدَكَ ذَرِيرَةٌ؟»، فَوَضَعَهَا عَلَيْهَا وَقَالَ: «قُولِي: اَللّٰهُمَّ مُصَغِّرَ الْكَبِيْرِ وَمُكَبِّرَ الصَّغِيْرِ صَغِّرْ مَا بِي»، فَطَفِئَتْ.

“Parmağımda bir sivilce çıkmışken Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) **yanıma girdi ve** (parmağımdan şikâyetimi dinleyince, bana): **‘Sende zerîre** (Hindistan’dan koku için getirilen bir nevi kamış kırpıntısı) **var mı?’ dedi. Sonra onu sivilcenin üzerine koydu ve bana:**

«اَللّٰهُمَّ مُصَغِّرَ الْكَبِيْرِ وَمُكَبِّرَ الصَّغِيْرِ صَغِّرْ مَا بِي.»

‘Ey büyüğü küçülten ve küçüğü büyülten Allâh! Bende olanı küçült!’ de (bu duayı oku)’ **buyurdu. Ben de bunu yapınca** (sivilcem) **hemen sönüp gitti.**” (İbnü’s-Sünnî, Amelü’l-yevmi ve’l-leyle, no:634, 3/222; Nevevî, el-Ezkâr, no:398, sh:154)

HASTALIK, ÖLÜM VE BUNLARLA İLGİLİ DUALAR ÖLÜMÜ ÇOK ANMANIN MÜSTEHAAP OLUŞU

Ebû Hureyre (Radiyallâhu Anh)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ.»

“Ağzuların tadını kaçıranı (ölümü) çok anın.” (Tirmizî, Zühd:4, no:2307, 4/553; İbni Mâce, Zühd:31, no:4258, 2/1422; Nesâî, no:1950, 1/601; Nevevî, el-Ezkâr, no:399, sh:156)

HASTA SAHİPLERİNE VE YAKINLARINA HASTAYI SORMANIN VE KENDİSİNE SORULAN KİMSENİN CEVAP VERMESİNİN MÜSTEHAAP OLUŞU

İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَرَجَ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وَجَعِ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ، فَقَالَ النَّاسُ: يَا أَبَا حَسَنٍ! كَيْفَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: «أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِعًا.»

“Ebû Talib’in oğlu Ali (Radiyallâhu Anh) **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in âhirete göç etmesine sebep olan hastalığında, huzurlarından dışarı çıkınca, insanlar: ‘Ey Hasan’ın babası! Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) bu sabah nasıldır?’ diye sordular. Kendisi de: ‘Allâh’a hamd olsun ki sabaha iyileşmiş halde çıktı’ dedi.” (Buhârî, Meğâzî:78, no:4182, 4/1615; Nevevî, el-Ezkâr, no:400, sh:156)

HASTANIN OKUMASI YA DA ONUN YANINDA OKUNMASI GEREKEN DUALAR VE HASTANIN HÂLİNİN HATIRININ SORULMASI

Âişe (Radiyallâhu Anhâ)dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أُوِيَ إِلَى فِرَاشِهِ جَمَعَ كَفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهَا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وَ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ وَ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَ وَجْهِهِ وَ مَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»، قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «فَلَمَّا اشْتَكَى كَانَ يَأْمُرُنِي أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ بِهِ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) yatağına girince, iki avucunu bir araya getirir sonra onlara üfürürdü ve avuçlarına İhlâs, Felak ve Nas sûrelerini okuyup elleriyle bedeninden erişebildiği yerlere sürerdi.

Elleriyle meshetmeye başından başlar sonra yüzünü ve vücudunun ön tarafını sıvardı. Bunu üç kez yapardı.”

Âişe (Radiyallâhu Anhâ) şöyle demiştir: “**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) hastalanınca kendisine böyle yapmamı bana emrederdi.” (Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân:14, no:4729, 4/1916; Nevevî, el-Ezkâr, no:401, sh:157)

“**Buhârî**”nin diğer rivayetinde ise yine **Âişe** (Radiyallâhu Anhâ)dan şöyle nakledilmiştir:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ فِي الْمَرَضِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ بِالْمَعْوِذَاتِ»، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا ثَقُلَ كُنْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ بِهَنْ وَأَمْسَحُ بِيَدِ نَفْسِهِ لِبَرَكَتِهَا.

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) vefat ettiği hastalığında, İhlâs, Felâk ve Nâs sûrelerini okuyup kendine üfürürdü. (Peygamberin hastalığı) ağırlaşınca, ben bu sûreleri okuyup ona üflerdim ve elinin bereketi sebebiyle onun kendi eliyle (vücudunu) mesh ederdim.”

Bu hadîsin râvilerinden olan **Zührî** (Radiyallâhu Anhâ): “(Peygamber (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)) nasıl üflerdi?” diye sorulunca: “Ellerine üflerdi, sonra onlarla yüzünü sıvardı” diye cevap vermiştir. (Buhârî, Tıb:31, no:5403, 5/2165; Nevevî, el-Ezkâr, no:401, sh:157)

Âişe (Radiyallâhu Anhâ)dan rivayet edildiğine göre **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ الشَّيْءَ مِنْهُ أَوْ كَانَتْ قُرْحَةً أَوْ جُرْحًا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأُصْبُعِهِ هَكَذَا وَوَضَعَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ الرَّائِي سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَهَا وَقَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا يُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا.»

“Bir insan kendisinin bir yerinden şikâyet edince yâhut kendisinde yara-bere olunca **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) işaret parmağını yere koyup kaldırarak (kendi mübarek tükürüğüyle topraktan eline bulaşan kısmı karıştırır sonra o parmağını ağrıyan yerin üzerine koyar ve):

«بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا يُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا.»

‘Allâh’ın adıyla! Arzımızın toprağıyla ve birimizin tükürüğüyle, hastamız şifa bulur Rabbimizin izniyle’ derdi.” (Buhârî, Tıb:37, no:5413, 5/2168; Müslim, Selam:21, no:5848; Ebû Dâvûd, Tıb:19, no:3897, 4/19; Nevevî, el-Ezkâr, no:402, sh:157)

Râvî (hadisi anlatan) **Süfyân ibni ‘Uyeyne** işaret parmağını yere koyup sonra kaldırarak **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in nasıl yaptığını gösterdi.

Bu hadîs-i şerîf hasta okunurken tükürmenin meşrû olduğuna ve her türlü acıya karşı okuyup-üflemenin câiz olduğuna, ayrıca okuma esnâsında parmağını yere koyup toprak bulaştırdıktan sonra üzerine tükürük çıkacak şekilde üflemenin ve o parmağı ağrıyan yerin üzerine koyup orayı sıvazlarken bu duayı okumanın müstehab olduğuna delâlet etmektedir.

Bazı âlimler: “Burada özellikle Medîne toprağı kastedilmiş” deseler de sahih olan görüşe göre bütün topraklar buraya dâhildir. Ayrıca bu özellik **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in mübarek tükürüğüne has değildir.

Kâzî (Rahimehullâh)ın beyân-ı vechile: “Tükürüğün sağlık kazandırma ve mizacı değıştirme husûsunda tesiri olduğu kanıtlanmıştır. Bundan dolayı **‘Tefsîrü’l-Müsâfirîn’** isimli eserde: ‘İnsanın vatanının toprağının onun aslî mizâcını koruma ve zararları savuşturma husûsunda tesiri olduğu için sefere çıkacak kimsenin kendi toprağından ve suyundan bir miktar yanında bulundurması ve bir şikâyet ânında bu hadîs-i şerîfi uygulaması uygun olur’ denilmiştir. Bunu yapamasa da her toprak ve her tükürük ile tatbik edebilir.” (İbni Allân, el-Fütûhâtü’r-Rabbâniyye ale’l-ezkârî’n-Neveviyye, 4/56)

MÜCERREBAT’ TAN MEŞÂYİH-İ KİRÂM TARAFINDAN TECRÜBE EDİLMİŞ BAZI HAVÂSS-İ ‘İZÂM ÂYETE’L-KÜRSÎ HAKKINDA BİR HAVAS

Her kim bir insanın kendisine her hangi bir şekilde zarar vermesinden korkarsa, akşam namazından sonra her rekatta Fâtiha Sûresi ve Âyete’l-Kürsî okuyarak iki rekat namaz kılar, her iki rekâtı kılarırken de yaptığı ikinci secdede tesbihlerden sonra secde-
deyken:

﴿لَا يُوَدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

“O ikisini(n, yerin ve göğün yedi kat tabakalarını) korumak Kendisine hiç de ağır gelmez. (Eş ve benzerden, tüm noksanlık emâreleri ve sonradan olma belirtilerinden son derece yüce olan) **Aliyy de;** (Zât’ına nispetle, her şeyin değersiz kalacağı bir büyüklük sahibi olan) **Azîm de ancak O’dur!”** (Bakara Sûresi:255’den) cümle-i celîlesine gelince bu cümle-i celîleyi üç kere tekrar etmek sûretiyle Âyete’l-Kürsî’yi üç kere okur.

Sonra yine secde esnâsında kırmızı işaretli yerde kendisine bir zarar gelmesinden korktuğı kişinin ismini annesinin ismiyle birlikte söyleyerek:

«حُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ كَمَا حُلَّتْ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْجَمِّ فَاهُ كَمَا أَلْجَمْتُ السِّبَاعَ عَنْ دَنْيَالٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِحَقِّ هَذِهِ الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ.»

duasını okursa, o kişinin şerrinden emin olur, **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin diline gem vurur da artık onun aleyhine her hangi bir şey konuşamaz, ancak hakkında hayır konuşur.

YÂSÎN SÛRESİ HAKKINDA BİRKAÇ HAVAS

1) Şu iyi bilinmelidir ki, bu sûre-i celîle çok kıymetli bir sûre olup, bereketleri çokça zâhir olmuş ve fazîletleri meşhur olmuştur.

Nitekim **Enes** (*Radiyallâhu Anh*)dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبٌ وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَس.»

“Her şeyin bir kalbi vardır, Kur’ân-ı Kerîm’in kalbi de Yâsîn’dir.” (*Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:13*)

2) İmâm-ı **Senûsî** (*Rahimehullâh*)ın bizzat kendisinin tecrübe etmiş olduğu rivayetleri cemederek yazdığı “**Mücerrebât**”ında rivayet ettiği bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Ali** (*Radiyallâhu Anh*)a şöyle buyurmuştur:

“Yâsîn Sûresi’ni çok oku, çünkü onda yirmi tane bereket vardır; hangi bir acıkan bu sûre-i celîleyi okursa mutlaka doyar, susayan okursa suya kanar, elbisesi olmayan okursa elbise sahibi olur, evlenemeyen okursa evlenir, korkan okursa korkusundan emin olur.

Hasta okursa hastalığından şifa bulur, hapisteki okursa hapisten kurtulur, sefere çıkan okursa sağ-sâlim gideceği yere kavuşur, dertli okursa derdi zâil olur, hidâyetten uzaklaşan okursa hidâyet bulur, bir şeyi çalınan okursa çalınan eşyası geri gelir.” (*Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:13*)

3) Her kimin makam-mevki sahibi birisinden bir isteği olursa, bu sûre-i celîleyi yirmi beş kere okuduktan sonra o kişinin yanına girip isteğini söylese, **Allâh-u Te'âlâ**’nın izniyle o kişi kendisine çok hürmet edip, isteğini yerine getirir. (*Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:10-13*)

ESMÂULLÂHİ’L-HÜSNÂ

ON DOKUZUNCU İSM-İ ŞERÎF «أَلْفَتْحَاءُ» İSM-İ CELÎLİ

İmâm-ı **Zerrûk**, **Mâu’l-‘Ayneyn**, İmâm-ı **Şebrâvî** ve **Yûsuf-u Nebhânî** (*Rahimehullâh*)ın beyanları vechile; «أَلْفَتْحَاءُ» ismi şerîfi “el-Fâtih” isminin mübâlağa sîğasıdır. Manası: “Mahlukâta rahmet hazînelerini çokça açan Zat” demektir.

Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** Fâtır Sûresi'nin ikinci âyet-i kerîmesinde:

﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾

“**Allâh insanlara** (sıhhat, zenginlik, ilim ve nübüvvet gibi) **herhangi bir rahmet açarsa, artık onu tutacak** (ve sahibine ulaşmasını engelleyecek) **hiçbir kimse yoktur!**” buyurarak bu husûsa işaret etmiştir.

Bu ism-i şerîfin manası hakkında âlimler şöyle demişlerdir: “Fettâh olan Zât müminlerin kalplerini mârifetiyle açan ve Kendisini onlara tanıtan, ayrıca günahkârlara da af ve mağfiret kapılarını açandır.”

Bununla birlikte: “Fettâh; günahlarından sebep nîmetlerini kullarından kesmeyen, Kendisini unutmalarından dolayı rahmetini kullarına ulaştırmayı terk etmeyen ve fazl-u keremiyle zorları kolay edip, hidâyetiyle müşkilleri açıp keşfeden Zat'tır” târifi de yapılmıştır.

Allâh-u Te'âlâ bu sıfatıyla bazı kere beldeleri İslam düşmanlarının elinden çıkararak, Müslüman komutanlara fütuhat nasip eder, bazı kere de ğayb ve melekût âleminde Kendisine mânen yaklaştırmaya çalışan zevât-ı kiramin kalbinden Kendisiyle onlar arasındaki perdeleri kaldırıp açar.

Fettâh olan Zat; dînî, dünyevî ve uhrevî işlerde sıkıntılar ârız olunca genişlik ve hayır kapılarını açarak kullarına lütufkâr olan Zat'tır.

Fettâh kelimesi “el-Feth” kökünden müştak olan (türetilmiş) bir kelimedir. Bu da sıkıntıdan feraha çıkartmak demektir.

Fettâh; “Hak husûsunda çekişen iki hasım arasında adaletle hükmeden, nefislerdeki sıkıntıyı hayırla gideren ve tâlimi (öğretmesi) ile cehâlet sıkıntısını bertaraf eden” manalarına da gelir.

Fettâh olan Zat; sıkıntılı anlarında insana yardım eden, geçmiş sıkıntıları unutturan, nefislere tevîk kapısını açan Zat'tır.

Fettâh kelimesi “Hâkim” manasına da gelir. Zaten **Allâh-u Te'âlâ** da kulları arasında hükmedendir. Nitekim:

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾

“**Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimizin arasında hak** (ve adâlet) **ile hüküm ver. Hüküm verenlerin** *(gerçekleri)* **açığa çıkaranların/ hayırlısı ancak Sensin!** (Çünkü hiçbir hükmünde zulüm söz konusu olmadığı gibi, mükemmel ilmine ve gücüne hiçbir noksanlık yol bulamaz!)” (*A'raf Sûresi:89'dan*) âyet-i kerîmesinde bu kelimeyi bu manada kullanmıştır.

Kulun bu ism-i şerîften nasîbi ise; **Allâh-u Te'âlâ** kendisine mânevî âlemden perdeleri kaldırmaya kadar çalışması ve mahlûkâta karşı hayır kapılarını açmasıdır.

Her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın "Fettâh" olduğuna yakînen iman ederse, her işinde yalnız O'na güvenir, her sıkıntısında sadece O'nunla rahatlar ve her hususta ancak O'na müracaat eder.

(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:50-51; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'izzî'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:28-30; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiki'l-fetk, sh:323-324; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:505)

«الْفَتْحُ» İSM-İ CELÎLİNİN HAVÂSSİ

1) Bu ism-i şerîfin en önemli hâssası işleri kolaylaştırmak, kalpleri nurlandırmak ve maddî-mânevî açılım sebeplerini hazırlamaktır.

2) Her kim bu ism-i şerîfi sabah namazından sonra elini göğsüne koyarak yetmiş bir kere okursa kalbi mâsivâdan temizlenir, gönlü nurlanır, işi kolaylaşır ve rızık bollaşır.

3) Her kim bu ism-i şerîfi her namazdan sonra dört yüz seksen dokuz kere okuma-ya devam ederse dünyası ve âhireti husûsundaki her sıkıntısını **Allâh-u Te'âlâ** feraha tebdîl eder.

4) Bazı ârifler şöyle demiştir: "Duanın kabul olunması için tecrübe edilen şeylerden birisi de kişinin sekiz kere:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ لَهَا وَلِكُلِّ حَاجَةٍ، اقْضِهَا بِفَضْلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا.»

"Ey Allâh! Bu ve her isteğimin gerçekleşmesi için Sen yetersin. 'Rahman ve Rahîm olan Allâh-u Te'âlâ'nın adıyla!' (zikrinin) hürmetine bu hâcetimi yerine getir. Allâh insanlara herhangi bir rahmet açarsa, artık onu tutacak hiçbir kimse yoktur!" duasını okuduktan sonra **Allâh-u Te'âlâ**'ya isteğini arz etmesidir."

5) eş-Şeyh Kemâleddîn ed-Demîrî (Kuddise Sirruhû)nun naklettiğine göre **Ebû Hanîfe** (Radiyallâhu Anh)ın kabri ve Bağdat şehrinin surları üzerinde bir âyet-i kerîme, bir hadîs-i şerîf ve bir de şiir yazılıdır ki hangi bir sıkıntılı ve kederli kimse bunları okursa **Allâh-u Te'âlâ** muhakkak ki o kişinin derdini izâle eder. Tabi ki bunlar, okuyan kişinin yakîni imânına bağlıdır.

Bunları sırasıyla zikredecek olursak:

«مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا»

"Allâh insanlara (sıhhat, zenginlik, ilim ve nübüvvet gibi) herhangi bir rahmet açarsa, artık onu tutacak (ve sahibine ulaşmasını engelleyecek) hiçbir kimse yoktur!" (Fâtır Sûresi:2'den)

«مَا كَانَ لَكَ سَوْفَ يَأْتِيكَ عَلَى ضَعْفِكَ وَمَا لَيْسَ لَكَ لَنْ تَنَالَهُ بِقُوَّتِكَ.»

“Zayıf da olsan senin için (yazılmış) olan şey ileride sana gelecektir, senin için (yazılı) olmayan şeye ise kuvvetinle asla ulaşacak değilsin.”

مَنْ حَطَّ ثِقَلَ حَمُولِهِ فِي بَابِ مَالِكِهِ إِنَّ السَّعَادَةَ كُلَّهَا حَصَلَتْ لِمَنْ أَلْقَى السِّلَاحَ

“Her kim bineğinin yüklerini sahibinin kapısına indirirse (doğru yapar),
Çünkü bütün saadetler (padişahına karşı) silah bırakanlar içindir.”

Yukarıda zikredilen fetih âyet-i kerîmesi insanı her belâdan kurtaran yedi âyet-i kerîmeden biridir. Nitekim **Ali** (*Kerremellâhu Te'âlâ Vechehû*)nun şöyle buyurduğu vârid olmuştur:

وَقَدْ وَرَدَ عَنْ سَيِّدِنَا عَلِيِّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ أَنَّهُ قَالَ: «سَبْعُ آيَاتٍ مَنْ قَرَأَهَا أَوْ حَمَلَهَا مَعَهُ لَوْ انْطَبَقَتِ السَّمَاءُ عَلَى الْأَرْضِ لَجَعَلَ اللَّهُ لَهُ فَرْجًا وَمَخْرَجًا مِنْ أَمْرِهِ.»

“Yedi âyet vardır ki, her kim bunları okur veya yanında taşırsa, gök yerin üzerine kapansa elbette Allâh o kişiye bir çıkış ve kurtuluş yaratır. Onlar da; **Tevbe Sûresi'nin** (51.) âyeti, **Yûnus Sûresi'nin** (107.) âyeti, **Hûd Sûresi'nin** (6. ve 56.) iki âyeti, **Ankebût Sûresi'nin** (60.) âyeti, **Fâtır Sûresi'nin** (2.) âyeti ve **Zümer Sûresi'nin** (38.) âyet-i kerîmesidir.” (*İbni 'Acîbe, el-Bahru'l-medîd:3/84*)

Ali (*Radiyallâhu Anh*) bu âyet-i kerîmelerin lafızlarından çok manalarına işâret etmiştir, zîrâ bunların hepsi de kaderin ezeli olduğunu düşünmeye ve **Allâh-u Te'âlâ**'ya tevekkülün lüzûmuna delâlet etmektedirler. Bu âyet-i kerîmelerin manalarıyla birlikte sıralanmaları şöyledir:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾

﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾

﴿وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا﴾

﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ﴾

﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

﴿وَلَعِنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ

مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

a) “(Habîbim!) **De ki: ‘Allâh’ın bizim için yazmış olduğu** (ve takdir buyurduğu, ya yardım ve zafer, ya da şehitlik ve ebedî nîmetlere mazhariyet gibi) **şeylerden başkası bize aslâ erişemez.**

Bizim Mevlâ’mız (yardımcımız ve yöneticimiz) **ancak O’dur! İnananlar ancak Allâh’a tevekkül etsin**(ler ve her konuda yalnız O’na güvenip, tüm işlerini sâdece O’na ismarlasınlar!)” (Tevbe Sûresi:51),

b) “**Allâh sana** (hastalık ve fakirlik gibi) **bir zarar dokunduracak olursa, onu Kendisinden başka** (giderip) **açacak yoktur! Ama O sana** (sihhat ve zenginlik gibi) **bir hayır** (ulaştırmayı) **murad ederse,** (dilediği iyilikler dâhil,) **O’nun fazlını geri çevirebilecek kimse de yoktur!**

O, o (lütфу)nu **kullarından dilediğine ulaştırır.** (Belâları günahlara keffâret yapan) **Ğafûr da,** (kullarına ziyâdesiyle acıdığı için âfiyetler veren) **Rahîm de ancak O’dur!”** (Yûnus Sûresi:107),

c) “**Yer**(yüzün)**de hafifçe yürüyen hiçbir canlı** (bile) **yoktur ki, rızkı Allâh’a âit olmasın! O, onların** (babalarının sulplerindeki yerlerini de, dünyâyâ çıkışlarının ardından hayatlarını sürdürecekleri mesken ve) **karargâhlarını da,** (ana rahimlerinde ve ölümlerinin ardından defnedilip) **emânet bırakıldıkları yerleri de bilmektedir.**

(Tüm canlıların sayısı, rızıkları, yerleri, kaderleri ve ecelleri, işte bunların) **hepsi** (kendisine bakan meleklerle) **pek açık olan** / (içinde bulunanları, kendisine bakanlara) **açıklayıcı olan/** (Levh-i Mahfûz nâmındaki) **bir kitaptadır.”** (Hûd Sûresi:6),

d) “**Muhakkak ki ben; benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allâh’a tevekkül ettim** (güvenip îtimat ettim)! **Hareket eden hiçbir** (canlı) **varlık yoktur ki; O onun perçemini yakalayıcı** (ve ona dilediğini uygulayıcı) **olmasın!**

Şüphesiz benim Rabbim (hak ve adâleti temsil eden) **dosdoğru bir yol üzeredir.** (Bu yüzden Kendisine sığınanı zâyi etmez ve hiçbir zâlimi cezâsız bırakmaz.)” (Hûd Sûresi:56),

e) “(Ey din uğrunda yurtlarını ve geçim imkânlarını terk edince sıkıntı çekeceklerinden endişelenen müminler! Hiç görmüyor musunuz ki;) **nice hareket eden canlı vardır ki** (zayıflığından dolayı) **rızkını taşıyamamaktadır.**

(Ama) **Allâh onları da sizi de rızıklandırmaktadır.** (Sizin: “Biz hicret edersek fakir olacağımızdan korkarız” şeklindeki sözlerinizi hakkıyla işiten) **Semî’ de,** (kalplerinizdeki niyetlerinizi tam mânâsıyla bilen) **Alîm de ancak O’dur.”** (Ankebût Sûresi:60),

f) “**Allâh insanlara** (sıhhat, zenginlik, ilim ve nübüvvet gibi) **herhangi bir rahmet açarsa, artık onu tutacak** (ve sâhibine ulaşmasını engelleyecek) **hiçbir kimse yoktur! Ama neyi de tutarsa, artık O’nun** (engellemesinin) **ardından onu salıverecek hiçbir kimse de yoktur!**

(Hiçbir engel tanımaksızın dilediği şeyi yerine getirme gücüne sâhip olan) **Azîz de,** (gönderdiği ve engellediği her şeyi ilim ve hikmet üzere yapan) **Hakîm de ancak O’dur!”** (Fâtır Sûresi:2),

g) “**Andolsun ki; sen o** (şirk koşa)nlara: “**Gökleri ve yeri** (yaratan, putlarınız ve siz olmadığınız göre, bu kadar hârika varlık da kendi kendine yaratılamayacağına göre, peki ya bunları) **kim yaratmıştır?” diye soracak olsan, yemin olsun elbette** (her akıllı gibi) **muhakkak onlar** (da): “**Allâh!**” diyeceklerdir.

De ki: “(Mâdemki ulvî ve süflî bütün âlemlerin yaratıcısının Allâh olduğunu ikrâr ettiniz,) **öyleyse Allâh’ı bırakıp da tapmakta olduğunuz şeyleri gördünüz mü** (söyleyin bakalım)?

Eğer Allâh bana (hastalık ve fakirlik gibi) **bir zarar** (dokundurmayı) **dilerse, onlar onun zararını aç**(rak gidere)**abilecek şeyler midir? Ya da bana** (sıhhat ve zenginlik gibi) **bir rahmet murâd ederse, onlar O’nun rahmetini tuta**(rak engelleye)**abilecek şeyler midir?”**

De ki: “(Tüm işlerimde) **bana yeten ancak Allâh’tır! Tevekkül edenler** (her şeyin Allâh-u Te’âlâ’nın idâresi altında bulunduğunu bildikleri için) **ancak O’na tevekkül eder(ler)!”** (Zümer Sûresi:38)

6) «يَا فَتَّاحُ» zikrine devam eden kimseye **Cenâb-ı Hakk** hayır kapılarını açar. Bunu vird eden kimse kesinlikle hiçbir işte sıkıntıya düşmez. Her neye ve her nereye yönelirse **Allâh-u Te’âlâ** ona oradan başarıya ulaşacağı bir kapı açar.

7) Her kim bir gün oruç tutup, bir hurma veya zeytinle iftar eder, ardından da aşâğıda tarif edildiği gibi **Allâh-u Te’âlâ**’nın rızası için iki rekat namaz kılıp, namazın akabinde isteğini **Allâh-u Te’âlâ**’ya arz ederse her ne isteği varsa yerine gelir.

Namazın kılınışı şöylece dir: “Allâh-u Ekber” diyerek namaza başladıktan sonra yedi defa «يَا فَتَّاحُ» denir, sonra Fâtîha Sûresi ve Yâsîn Sûresi okunur. Ardından yedi defa «يَا فَتَّاحُ» dindikten sonra rükû’a varılır. Rükû tesbihlerinden sonra yedi defa «يَا فَتَّاحُ» zikri okunur ve rükûdan kalkılır. Rükûdan doğrulunca da yedi defa «يَا فَتَّاحُ» denilir ve secdeye varılır.

Aynı şekilde secde de tesbihlerden sonra yedi defa «يَا فَتَّاحُ» zikri, iki secde arasında otururken de yedi defa «يَا فَتَّاحُ» zikri, ikinci secde de aynı şekilde yedi defa «يَا فَتَّاحُ» zikri okunur.

İkinci rekat da aynı şekilde edâ edilir fakat Yâsin Sûresi'nin yerine Tebâreke Sûresi okunur. Selam verince de yedi defa «يَا فَتَّاحُ» diye zikredilir.

8) Her kim her gün sabah namazını müteâkib kesin bir itikad ile **Cenâb-ı Kibriyâ**'ya tevessül ve ilticâ ederek (sığınarak) «يَا فَتَّاحُ» ism-i celîlini beş yüz yirmi defa okuduktan sonra aşağıda yazılı olan duayı okursa her türlü sıkıntısı izâle olur.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَتَّاحُ عَلَى الْعِبَادِ بِمَا تَشَاءُ مِنْ مَغَالِقِ الْمَسَالِكِ، أَلْمُنْقِذُ بِسِرِّ اسْمِكَ، الْفَتَّاحُ النَّاصِرُ مِنْ شَدِيدِ الْمَهَالِكِ، الْقَاضِي بَيْنَ الْعِبَادِ بِدَقَائِقِ الْحِكْمَةِ فِي الْعَالَمِ الْعُلُويِّ وَالْمَمَالِكِ، تَحْكُمُ بِمَا تَشَاءُ وَتَخْتَارُ فِي خَلْقِكَ، أَسْأَلُكَ بِالسِّرِّ السَّارِيِّ فِي سُبْحَاتِ عَالَمِ الْمَلَكُوتِ الْمُنْزَلِ فِي خَفَايَا سِرِّهِ إِلَى أَنْ تَصِلَ الْبَهْمُوتِ، الرَّاجِعِ فِي صُعودِهِ فِي قَصَايَا عَالَمِ الْجَبْرُوتِ وَأَنْ تَفْتَحَ لِي قَلْبِي بِشُهُودِ هَذِهِ الْأَسْرَارِ وَتُحَقِّقَهُ بِحَقَائِقِ الْأَنْوَارِ وَاجْعَلْنِي أَهْلًا لِلْوَصْلَةِ بِسِرِّ حَيَاةِ ذَاتِكَ الْمُنْعِمِ بِجَلِيلِ أَسْرَارِ صِفَاتِكَ، اللَّهُمَّ أَيْدِي بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ الْمَانِعِ، عَلَى كُلِّ مُعَانِدٍ وَحَاسِدٍ وَمُنَازِعٍ، اللَّهُمَّ سَخِّرْ لِي عَبْدَكَ تَمَخِّيئِيلَ خَادِمَ هَذَا الْإِسْمِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

9) Aşağıda yazılı olan duayı her kim kendisine vird edinirse **Allâh-u Te'âlâ** o kişiye hayır ve iyilik kapılarını açar, sıkıntıya düşmez, rızık kapıları açılır, kalbi ilim nurlarıyla ve irfan ziyâsıyla dolar, zihni ve fikri açılabarak her işinde başarılı olur, izzet, yükseklik ve servet kapıları kendisine açılır.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَنْتَ الَّذِي تَفْتَحُ أَقْفَالَ الصُّدُورِ بِمَفَاتِيحِ الْعِنَايَةِ الْأَزَلِيَّةِ، وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ، وَأَنْتَ الْمُعْطِيُّ الْجَلِيلُ تُعْطِي نِعْمَكَ لِمَنْ شِئْتَ، بِيَدِكَ مَفَاتِيحُ الْخَيْرَاتِ وَكُنُوزُ الْبَرَكَاتِ، وَأَنْتَ الْمُسَهِّلُ لِصِعَابِ الْأُمُورِ وَبِيَدِكَ دَقَائِقُ الذَّرِّ وَالنُّورِ، وَالْبَاعِثُ رُوحَ الْجَوَادِ إِلَى صَمَائِرِ سَرَائِرِ أَصْحَابِ الصُّدُورِ، وَانْفَتَحَ بِعِنَايَتِكَ كُلُّ أَمْرٍ مُغْلَقٍ وَانْكَشَفَ بِأَمْرِكَ كُلُّ سِرٍّ مُنْقَفِلٍ وَمُقْتَرٍ، أَسْأَلُكَ يَا فَتَّاحُ كُلِّ

خَيْرٍ وَدَافِعٍ كُلِّ ضَيْرٍ أَنْ تَجْعَلَنِي لَدَيْكَ وَاقِفًا قَابِلًا مِنْكَ عَلَيْكَ قَابِضًا فُيُوضَ الْحَيَاةِ
 الْعِلْمِيَّةِ وَالْمَنَائِحِ السَّرْمَدِيَّةِ وَحَسَنَ الْإِنْتِظَارِ لِظُهُورِ وُجُودِ لَفْظِكَ دَائِمَ التَّرْقِيبِ
 لِحُصُولِ كَمَالِ فَضْلِكَ مُسْتَدِيمَ التَّطَلُّعِ لَوْجَدَانِ أَثَارِ كَرَامَتِكَ وَافْتِحِ عَلَيَّ قَلْبِي أَبْوَابِ
 الْكَشْفِ وَالْمُشَاهَدَةِ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَأَيِّدْنِي عَلَى قَبُولِ نُورِ وَجْهِكَ عِنْدَ بَسِيطِ
 خَزَائِنِ مَا فِي رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.»

(Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât, sh:27; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiki'l-fetk, sh:324; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsân, sh:51; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzî'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsân, sh:29-30; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:505; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, sh:1/73-74, 3/86; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-esrar, sh:110-111)

ERBA'İN-İ İDRİSİYYE ON ALTINCI İSM-İ ŞERÎF

«يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا، يَا حَنَّانُ.»

**“Ey Hannân! Rahmetiyle ve ilmiyle her şeyi kaplamış olan ancak Sensin.
Ey çok acıyan!”**

BU İSM-İ ŞERÎFİN BÂZİ HAVÂSSI

1) Bu ism-i şerîfin birçok sırları ve meşhur havâssı vardır ki, bunları kalp gözü mânevî uyanışla açık olan zatlar bilirler.

2) Bu ism-i şerîfi korkan birisi okursa korktuğu şeyden emin olur, günahkâr okursa **Allâh-u Te'âlâ** ona tevbe nasip edip, tevbesini kabul eder.

3) Bu ism-i şerîfi zikretmek, adı ne olursa olsun herkese uygundur ama özellikle ismi Ali olanlara tesiri daha çok müşahede edilir. Her kimin ismi Ali olur da bu ism-i şerîfi çokça zikrederse kendisine büyük bir saltanat nasip edilir ve herkes onun isteklerini yerine getirip, sözünü dinler.

4) Doğumu yaklaşan hâmile kadın bu ism-i şerîfi kendine vird-i zebân edinirse (çokça zikrederse) doğumu çok kolay olur, doğan çocuğu sağ-sâlim dünyaya gelir ve uzun ömürlü olur.

5) Her kim ılgın ağacından yapılmış bir levha üzerine demirden bir iğneyle bu ism-i şerîfi yazıp, üzerine de beş yüz kere okur, sonra da dükkânına asarsa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle müşterileri artar, insanlar her yerden kendisiyle alışveriş yapmaya gelirler.

6) Her kim bu ism-i şerîfi günde bin kere okumak sûretiyle kırk gün boyunca devam ederse birçok hayır kapısı kendisine açılır ve işleri kolaylaşır.

7) Her kimin bir işi-sanatı olur da onu yapamayacak kadar sıkılıp, o işi bırakmak mecburiyetinde kalırsa bu ism-i şerîfi her gün iki bin kere okuyarak dört gün oruç tutar.

Bu günlerden sonra bu ism-i şerîfi misk, zâferan (safran) ve gül suyuyla porselen bir tabağa yazıp, bu yazıyı dut suyuyla bozup içerse **Allâh-u Te'âlâ** tarafından o yaptığı iş kendisine sevdirilir ve o işinde yetenek ve kâbiliyeti artar.

8) Her kimin hâli-gidişatı iyi olmaz, insanların katında hakir görülür, hangi bir işe başlasa sonucunu getiremez ve iş kapıları kendisine sürekli kapanırsa dört gün oruç tutup, bu günler içerisinde her farz namazının ardından güzel bir niyetle bu ism-i şerîfi bin kere okursa **Allâh-u Te'âlâ** kendisinden bu olumsuz halleri izâle eder ve hayırlı bir iş kendisine nasip eder.

9) Hangi bir bekar ve evlenemeyen kız bu ism-i şerîfi salı günü kırmızı bir mürekkeple ceylan derisi üstüne bakır bir kalemle yazar, bakırdan yapılmış bir nuska kabına koyup üzerinde taşırırsa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle yakın zamanda evlenir.

10) Bu ism-i şerîfi zikretmek âlimlere, fakihlere ve sâihlere çok münâsiptir.

Çünkü her kim bu ism-i şerîfi çokça zikrederse kalpler kendisine doğru çekilir, idare sahipleri kendisine itaat eder ve sözünü dinlerler.

11) Bu ism-i şerîf kemâlîdir, **Allâh-u Te'âlâ** bu ism-i şerîfi **İsmâ'îl** (*Aleyhisselâm*)a indirmiştir.

Bu ism-i şerîfin bereketiyle **Allâh-u Te'âlâ** onu kurban edilmekten kurtarıp, onun yerine cennetten bir koyun indirmiştir.

12) Her kim bu ism-i şerîfi her gün üç yüz altmış kere zikrederse hal ve kâl ehli (sözü ve özü pak olan) bir insan olur.

Ama bu zikre devam etmelidir, terk ederse hali değişir.

13) Her kimin eli, dili, boynu veya her hangi bir uzvu hareketsiz kalacak şekilde bağlanır (felç olursa), ilaçlardan da şifa bulamazsa dâvet yolu üzere (yani bu vazîfeyle meşgul olurken hayvânî gıda yememek ve günahlardan, özellikle riâyâ ve dünyevî maksatlardan sakınmak gibi şartlara riâyâ ederek) bu ism-i şerîfi kırk gün boyunca okursa **Allâh-u Te'âlâ** kendisine şifâ ihsan eder.

14) Her kim oruçlu olduğu vaziyette bu ism-i şerîfi huzûr-u kalp ile altı bin kere okursa sözü tesirli olur, herkes kendisine itaat eder ve birçok makâma ulaşır.

15) Her kim bu ism-i şerîfi her gün bin kere okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu yükseltir, dînî ve dünyevî hususlarda işleri kolaylaştırır.

(Şihâbüddîn es-Sühreverdî, Şerhu'l-esmâ'il-erba'în, Yazma Nüsha, Ayasofya, no:377, verak:112; Ayasofya, no:3358, verak:145; Yazma Bağışlar, no:2773, verak:6-8; Beyazid Devlet, no:1256, verak:14-16; Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:238-241; Allâme Şeyh Muhammed et-Tûnusî, er-Ravzatü's-sündüsiyye fi'l-esmâ'il-İdrîsiyyeti's-Sühreverdiyye, sh:26-27)